

T.C.
YOZGAT BOZOK ÜNİVERSİTESİ

1. BOZOK ULUSLARARASI SİYASET BİLİMİ KONGRESİ

24-26 Ekim 2018

1st BOZOK INTERNATIONAL CONGRESS OF POLITICAL SCIENCE
24-26 October 2018

**“Geçmişten Günümüze Yerel,
Bölgesel ve Küresel Krizler”**

“Local, Regional and Global Crises:
From Past to Present”

**ÖZETLER
ABSTRACTS**

bozokusbk.bozok.edu.tr

ISBN 978-605-2276-01-3

YOZGAT BOZOK UNIVERSITY

1. BOZOK ULUSLARARASI SİYASET BİLİMİ KONGRESİ
‘Geçmişten Günümüze Yerel, Bölgesel ve Küresel Krizler’

1st BOZOK INTERNATIONAL CONGRESS OF POLITICAL SCIENCE

**‘Local, Regional and Global Crises:
From Past to Present’**

BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTAPCIĞI

CONGRESS ABSTRACTS BOOK

24-26 EKİM 2018, YOZGAT, TÜRKİYE

24-26 OCTOBER 2018, YOZGAT, TURKEY

SUNUŞ

Prof.Dr. Salih KARACABEY

Yozgat Bozok Üniversitesi Rektörü

Biz Yozgat Bozok Üniversitesi olarak 24-26 Ekim 2018 tarihleri arasında 1. Bozok Uluslararası Siyaset Bilimi Kongresini Yozgat'ta gerçekleştirmekten onur duyuyoruz. Üniversitemiz Fen, Mühendislik, Tıp Bilimleri vb. alanlarda, iddialı bir şekilde gelişmesini sürdürürken amacımız üniversitemizi sosyal bilimlerde de ileriye taşımaktır. Bu amaçla bilim insanlarının araştırma ve çalışmalarından birbirini haberdar etmek, bilimde yeni gelişmeleri tartışabilmek anlamında üniversite geleneğinin bir parçası olan, bilimsel toplantılar düzenlemenin önemine inanan Yozgat Bozok Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümü kongrenin tek başına düzenleyicisidir.

Her iki yılda farklı başlıklarla gelenekselleştirmeyi planladığımız ilk kongremizin ana temasını, 'Geçmişten Günümüze Yerel, Bölgesel ve Küresel Krizler' olarak belirledik. Siyasi, İktisadi ve Küresel krizler; teorik ve alan araştırmaları temelinde ele alınacağı gibi, Ülkeler bazında, yerel, bölgesel ve küresel ölçekte tartışılacaktır. Kongrede ele alınacak konular ışığında günümüz ve gelecekle ilgili öngörülerde bulunularak, topluma, karar vericilere ve akademik camiaya katkıda bulunulma hedeflenmiştir.

Bu kongrenin en önemli özelliği, İç Anadolu'da Yozgat şehrimizde sadece siyaset bilimi ve siyaset biliminin alt bilim dallarından değil, disiplinler arası alanlardan akademisyenleri buluşturmasıdır. Bu bağlamda kongre ana konusuna farklı bakış açıları kazandırarak, disiplinlerin sınırları dışına itilmiş konuların ele alınmasına katkı sağlamak amaç edinilmiştir.

Kongre düzenleme fikrinin ortaya çıkması, planlanma ve gerçekleştirme aşamalarında katkılarından dolayı kongre koordinatörü ve organizasyon komitesi başkanı Prof. Dr. Yunus YOLDAŞ, ayrıca tüm idari ve akademik yükünü üstlenen personelimiz teşekkürün ötesinde takdiri hak etmişlerdir.

Kongrede sunulacak bildirilerin, gerçekleştirilecek panellerin ve tartışmaların sosyal bilimler alanına entelektüel katkı getirmesini diliyor. Kongrenin başarılı geçmesini temenni ediyorum.

PREFACE

Prof.Dr. Salih KARACABEY
Rector
Yozgat Bozok University

We, as the Yozgat Bozok University, have the honor of organizing the 1st Bozok International Political Sciences Congress on 24-26 October 2018. As our university is continuing its challenging development in the fields of Science, Engineering, and Medical Sciences as well as in other academic disciplines, we are also aiming at carrying our university further in Social Sciences. To this end, Yozgat Bozok University Faculty of Economics and Administrative Sciences Department of International Relations – believing in the importance of holding meetings for academicians to help them in informing the academia on the new researches and studies being conducted, and to set grounds for the ever continuation of universal discussions – has organized this congress all by itself.

The congress series will be held in every two years with different themes. The main theme of our first congress is determined to be “Local, Regional, and Global Crises: From Past to Present.” Political, Economic, and Global Crises, will not only be taken into consideration on the bases of theory and field research, but will further be discussed within the framework of countries, based on local, regional, and global trends. The congress thus aims at making contributions to society, decision-makers, and academia by presenting future predictions under the light of agenda to be held at the congress.

The most important aspect of this congress is its not bringing of only the academicians from the discipline of political sciences and/or sub-divisions of political sciences; but is its bringing of academicians from different disciplines together in a wide-ranging interdisciplinary context. The congress further aims at analyzing the congress topic from different perspectives, and hence set bases for covering the issues hitherto cast aside from the disciplines they once belonged.

I would like to thank to Prof. Dr. Yunus YOLDAŞ, who has put the idea of holding, planning, and realizing such a congress, and to all the academic and administrative personnel who deserve a very special word of commendation beyond praise by undertaking meticulous work in the realization of this fruitful congress.

I am convinced that the presentations, panels, and discussions to be held in the congress will be of great asset to Social Sciences. I wish you a very successful congress.

SUNUŞ

Prof. Dr.Yunus YOLDAŞ

Organizasyon Komitesi Başkanı

Üniversitemiz İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi bünyesinde 2016 yılında kurulan ve 2018 güz yarıyılında ilk olarak öğrenci alan Uluslararası İlişkiler Bölümü, Yozgat Bozok Üniversitesinin Vizyon ve Misyonuna uygun olarak, bu yıl ilki düzenlenecek olan ‘I. Bozok Uluslararası Siyaset Bilimi Kongresinde görev almıştır. Siyaset bilimi ve Uluslararası İlişkiler bölümleri yanısıra, farklı disiplinlerden Türkiye ve Dünyanın çok çeşitli üniversitelerinden bilim insanları ‘Yerel, Bölgesel ve Küresel Krizler’ temasını tartışarak, alana önemli katkı sağlamayı hedeflemektedir. Böylece ‘Krizler’ temasına teorik ve pratik çözüm önerileri getirmeyi, karar vericilere kalıcı çözümler sunmayı hedeflemektedir.

Öncelikle bölümümüzün kurulması ve akademik gelişiminde olduğu gibi, kongremizde de tam destek veren ve her türlü katkıyı sağlayan Yozgat Bozok Üniversitesi Rektörü Sayın Prof.Dr. Salih KARACABEY’e şükranlarımızı sunarız.

Kongrenin gerçekleştirme sürecinde bana akademik ve idari anlamda destek veren çalışma arkadaşlarım Dr. Öğr. Üyesi Hülya TOKER ve Dr. Öğr. Üyesi İskender KARAKAYA’ya, Üniversitemiz idari personel bünyesinde görev alan, Strateji Daire Başkanı Alpaslan DOĞAN’a, Rektörlük Basın Grafik sorumlusu Neşe KARABACAK teşekkürün ötesinde takdiri hak etmişlerdir. Ayrıca kongremize destek veren akademik ve idari personele teşekkür ederim.

PREFACE

Prof.Dr. Yunus YOLDAŞ

Chairman of the Organization Committee

The Department of International Relations, founded in 2016, within the organization of Faculty of Economics and Administrative Sciences of our university, began enrolling its first student in 2018 Fall Semester. The department, in line with the Vision and Mission of the Yozgat Bozok University, has organized the “First Bozok International Political Sciences Congress” this year. The Congress does not only aim at enhancing the disciplines of Political Sciences and International Relations, but by bringing Turkish academicians and renowned academicians of the world from different disciplines together sets the grounds for a discussion of the “Local, Regional, and Global Crises” theme to make contributions to the field. The congress, thus, is resolved to bring theoretical and practical solutions to the theme of “Crises,” and to present permanent solutions for decision makers.

We, first would like to express our deep gratitudes to Prof.Dr. Salih KARACABEY, the President of the Yozgat Bozok University, for his ceaseless support and encouragement for the realization of our congress, just as he did in the founding and academic development of our department.

I would also like to present my gratefulness to my colleagues Dr. Hülya TOKER and to Dr. İskender KARAKAYA for their academic support, and thankfulness to Alpaslan DOĞAN, the Chief of Strategy Division affiliated to Department of Administrative Personnel, and to Neşe KARABACAK, who is in charge of Media Graphics Department at the Bozok University Presidential Office. Moreover, I would like to convey my deep appreciation to all the academic and administrative staff who have undertaken meticulous tasks in the realization of the congress.

Conference President

Rector of Yozgat Bozok University

Prof. Dr. Salih KARACABEY

General Coordinator

Prof. Dr. Yunus YOLDAŞ

Executive and Organizing Committee

- Prof. Dr. Yunus YOLDAŞ, President
- Dr. Hazal Ilgın BAHÇECİ
- Dr. Osman Gökhan HATİPOĞLU
- Dr.İskender KARAKAYA
- Dr. Mustafa ÖZALP
- Dr. Hülya TOKER
- Dr. Mustafa YILDIZ
- Dr. Gökberk YÜCEL

Scientific Advisory Board

- Prof. Dr. Oya AKGÖNENÇ (Ufuk University)
- Prof. Dr. Mustafa Nail ALKAN (Gazi University)
- Prof. Dr. Tayyar ARI (Uludağ University)
- Prof. Dr. Durmuş Ali ARSLAN (Mersin University)
- Prof. Dr. Zühtü ARSLAN (President of Constitutional Court)
- Prof. Dr. Hüseyin BAĞCI (Middle East Technical University)
- JProf. Dr. Jameleddine BEN ABDELJELIL (Ludwigsburg University, Germany)
- Prof. Dr. Hakkı BÜYÜKBAŞ (Erciyes University)
- Prof. Dr. İbrahim CANBOLAT (Uludağ University)
- Prof.Dr. Mustafa DEMİRCİ (Erciyes University)
- Prof. Dr. Ahmet Baran DURAL (Trakya University)
- Prof. Dr. Erol ESEN (Akdeniz University)
- Prof. Dr. Mustafa GENCER (Abant İzzet Baysal University)
- Prof. Dr. Kemal GÖRMEZ (Gazi University)
- Prof. Dr. Burak GÜMÜŞ (Trakya University)
- Prof. Dr. Hans Georg HEINRICH (University of Vienna, Austria)

- Prof. Dr. Taha Niyazi KARACA (Bozok University)
- Prof. Dr. Salih KARACABEY (Rector, Bozok University)
- Prof. Dr. Bekhruz KHASHMATULLA (National University-Odessa Law Academy, Ukraine)
- Prof. Dr. Olaf LEISSE (Friedrich-Schiller University Jena, Germany)
- Prof. Dr. Gerhard MANGOTT (University of Innsbruck, Austria)
- Prof. Dr. Mehmet ÖCAL (Erciyes University)
- Prof. Dr. Yunus ÖZGER (Bozok University)
- Prof. Dr. Ali Yaşar SARIBAY (Uludağ University)
- Prof. Dr. Fahri TÜRK (Trakya University)
- Prof. Dr. Hikmet ULUSAN (Bozok University)
- Prof. Dr. Süreyya YILDIRIM (Bozok University)
- Prof. Dr. Yunus YOLDAŞ (Bozok University)
- Assoc. Prof. Dr. Mahmut AKIN (Bozok University)
- Assoc. Prof. Dr. Mehmet BARDAKÇI (İstanbul Yeni Yüzyıl University)
- Assoc. Prof. Dr. Gadir BAYRAMLI (Azerbaijan State University of Economics-UNEC, Azerbaijan)
- Assoc. Prof. Dr. Özlem BECERİK YOLDAŞ (Erciyes University)
- Assoc. Prof. Dr. Zübeyir BÜTÜNER (Bozok University)
- Assoc. Prof. Dr. İbrahim ERDAL (Bozok University)
- Assoc. Prof. Dr. Niyazi ERDOĞAN (Ufuk University)
- Assoc. Prof. Dr. Ali Serdar ERDURMAZ (Hasan Kalyoncu University)
- Assoc. Prof. Dr. İsmail ERMAĞAN (İstanbul Medeniyet University)
- Assoc. Prof. Dr. İrfan GÖRKAŞ (Bozok University)
- Assoc. Prof. Dr. Tansel HACIHASANOĞLU (Bozok University)
- Assoc. Prof. Dr. Cem KARADELİ (Ufuk University)
- Assoc. Prof. Dr. İsmail PIRLANTA (Bozok University)
- Assoc. Prof. İpek ÖZKAL SAYAN (Ankara University)
- Assoc. Prof. Dr. Nurgün TOPALLI (Bozok University)
- Assoc. Prof. Dr. Yaşar TÜRK BEN (Hitit University)
- Assoc. Prof. Dr. O. Can ÜNVER (İstanbul Ayvansaray University)
- Dr. Ümit Harun AKKAYA (Bozok University)
- Dr. Mustafa Necati BARIŞ (Bozok University)
- Dr. Kutluhan BOZKURT (Cyprus International University, KKTC)
- Dr. Mustafa ÇAĞLAYANDERELİ (Mersin University)
- Dr. Ejder ÇELİK (Bozok University)
- Dr. İbrahim DOĞAN (Bozok University)
- Dr. Sümeyra GAZEL (Bozok University)
- Dr. Esra GEDİK (Bozok University)
- Dr. Ebubekir GÜNGÖR (Bozok University)
- Dr. Hakan KARAASLAN (Van Yüzüncü Yıl University)
- Dr. Murat KOÇSOY (Bozok University)
- Dr. Mehmet Sena KÖSEDAĞ (Bozok University)
- Dr. Karol KUJAWA (University of Illinois, USA; University of Business, Poland)
- Dr. Valeriy MORKVA (Eskişehir Osmangazi University)
- Dr. Alper MUMYAKMAZ (Bozok University)
- Dr. Erjada PROGONATI (Hitit University)

- Dr. Mustafa SARKIM (Bozok University)
- Dr. Qiyas SHUKUROV (Bozok University)
- Dr. Hüseyin ŞEYHANLIOĞLU (Dicle University)
- Dr. Recep TEMEL (Bozok University)
- Dr. Nurkhodzha AKBULAEV (Azerbaijan State University of Economics-UNEC, Azerbaijan)
- Dr. Tural BAHADIR (Bremen, Germany)
- Dr. Nazim CAFEROV (Azerbaijan State University of Economics-UNEC, Azerbaijan)
- Dr. Gürsel DÖNMEZ (Chief Consultant, Ankara)
- Dr. Şahin EKBEROV (Azerbaijan State University of Economics-UNEC, Azerbaijan)
- Dr. Farid HAFEZ (Georgetown University, USA)
- Dr. Christian Johannes HENRICH (University of Siegen, Germany)
- Dr. Aqıl MEMMEDOV (Azerbaijan State University of Economics-UNEC, Azerbaijan)
- Dr. Elşen MEMMEDLİ (Azerbaijan State University of Economics-UNEC, Azerbaijan)
- Dr. Sarajuddin RASULY (Vienna, Austria)
- Dr. Hakan TARTAN (Former Minister of Labour, Social Services and Family)
- Dr. Kamala VALIYEVA (Baku, Azerbaijan)
- Lecturer Araz ASLANLI (Azerbaijan State University of Economics-UNEC, Azerbaijan)
- Lecturer Ziyadhan HASANOV (Azerbaijan State University of Economics-UNEC, Azerbaijan)

Typesetting

Dr. Hülya TOKER
Dr. İskender KARAKAYA

E book

ISBN 978-605-2276-01-3

Adres/ Address

Yozgat Bozok Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Erdoğan Akdağ Yerleşkesi Atatürk Yolu 7. Km
66900 Merkez/ YOZGAT

Telefon: +90 354 242 10 40

+90 354 242 10 42

+90 354 242 10 43

Faks : +90 354 242 10 44

Declarations made in the abstracts of the titles covered at the First Bozok International Political Sciences Congress solely reflect the opinions of their contributors. They do not represent the views of the Yozgat Bozok University, the Editorial Board and/or the Organizing Committee whatsoever.

Birinci Bozok Uluslararası Siyaset Bilimi Kongresi'nde ele alınan konuların özetlerinde yer alan ifadeler katılımcıların sadece kendi düşüncelerini yansıtmaktadır. Kongrede sunulan bildiriler hiçbir şekilde Yozgat Bozok Üniversitesi'nin, Yayın Kurulunun ve/veya Organizasyon Komitesinin düşüncelerini yansıtmamaktadır.

ÖZETLER / ABSTRACTS

KÜRESEL GERİ ÇEKİLME VE ULUS DEVLETİN YENİDEN DÖNÜŞÜ BAĞLAMINDA BATI AVRUPA'DA RADİKAL SAĞIN YÜKSELİŞİ

Prof. Dr. Ahmet KARADAĞ

İnönü Üniversitesi

İ.İ.B.F.

Uluslararası İlişkiler Bölümü

karadag.ahmet@inonu.edu.tr

Araş. Gör. Mehmet Nazım UYGUR

Şırnak Üniversitesi

İ.İ.B.F.

Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

mn_uygur@hotmail.com

Özet

İkinci Dünya Savaşından sonra reddedilen ve kınanan radikal milliyetçilik anlayışının günümüzde yeni versiyonu ile tüm dünyanın gündeminde olduğu görülmektedir. Küreselleşme ile birlikte başlatılan bütünleşme girişimlerinin başarısızlıkla sonuçlandığı yorumları yapılan günümüzde, eş zamanlı olarak radikal/popülist/aşırı sağın da bir yükseliş yaşadığı olgusu birçok çalışmaya konu olmuştur. Bunun en yaygın örneği Avrupa ülkelerinde görülmektedir. Radikal sağ partilerin Avrupa Birliğinden çıkma istekleri, göçmen ve yabancı karşıtı söylemleri ve içine kapanma arzusu taşıyan topluluklar bu ivmeyi net olarak gözler önüne sermektedir. Küresel kriz ve ulus devletin yeniden dönüşü olarak yorumlanan bu gelişmeler incelenmeye değerdir. Bu çerçevede çalışma, küreselleşme ve ulus devlet kavramlarını, bunlarını tarihsel gelişimini ve neyi ifade ettiklerini, günümüzde büyük sıçrama yaşayan radikal sağ anlayışın bu kavramlarla ne kadar bağlantılı olduğunu Batı Avrupa ülkeleri örneği çerçevesinde açıklamayı amaçlamaktadır. Küreselleşmenin sağladığı birçok şeyi tehdit olarak algılayan ve ulus kavramına sarılan siyasi anlayışların Batı Avrupa ülkelerinde her geçen gün daha da güçlendiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Küreselleşme, ulus, ulus devlet, radikal sağ, milliyetçilik.

THE RISE OF RADICAL RIGHT IN WESTERN EUROPE IN THE CONTEXT OF GLOBAL RETREAT AND THE RETURN OF THE NATION STATE

Abstract

It is clear that the modern world with the new version of the extreme nationalism that has been rejected and condemned after the Second World War is on the agenda of the whole world. It is seen that in this understanding which is weakened by the influence of globalization, simultaneous radical / populist / extreme right is also rising in the present day when the attempts of the initiated integration have also ended with a failure. The most common example of this is seen in European countries. The desire of the extreme right-wing parties to leave the European Union, anti-immigrant and anti-foreign rhetoric, and communities with a desire to close into it, clearly show this momentum. These developments, which are interpreted as the result of global crisis and the re-emergence of the nation-state, are worth examining. This framework aims to explain the relevance of the concepts of globalization and nation-state to their historical development and what they express, and to what extent the extreme right-wing concept of today's great leap is linked to these concepts by the example of Western European countries.

Key Words: Globalization, nation, nation state, radical right, nationalism.

SIYASAL KRİZLER VE KARŞILAŞTIRMALI YÖNTEM

Doç.Dr. Yavuz ÇİLLİLER,
İstanbul Gelişim Üniversitesi,
İİSBF, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü
yavuzcilliler@yahoo.com

Özet

Milletlerin siyasal hayatlarını konu alan akademik çalışmalarda, yaşamın her alanında geniş kapsamlı kırılmalara neden olan siyasal krizler önemli bir yer tutmakta ve bu krizler zamanın ruhunu belirleyerek, dönemin siyasal gelişmelerine yön vermektedirler. Bu nedenle bilimsel analizi önem arz eden siyasal krizler, genellikle doğrudan kronolojik tarihsel bir yaklaşım ile ya da kurumsal, yapısal, işlevsel vb. teoriler ışığında tek vakanın betimlenmesi şeklinde açıklanmaya çalışılmaktadır. Bununla birlikte modern anlamda John Stuart Mill'in kullandığı yöntemler ile özdeşleştirilen karşılaştırmalı yöntemin de siyasal kriz çalışmalarına yaptığı katkı dikkate değer boyutlardadır.

Bu çalışmanın amacı, anılan teorik yaklaşımlar da göz ardı edilmemek kaydıyla, siyasal krizlerin anlaşılması ve açıklanmasında karşılaştırmalı yöntemin güçlü ve zayıf taraflarının ortaya konması ile yöntemin alana en fazla katkı sağlayabileceği kullanım şeklinin belirlenmesidir. Bu bağlamda; karşılaştırmalı yöntemin tarihsel gelişimi ile birlikte karşılaştırmalı yöntem tasarımlarından Olabildiğince Benzer Sistemler ve Olabildiğince Farklı Sistemler Tasarımlarına odaklanılan çalışmada, büyük anlatılar yerine orta düzey teoriler üretmeyi hedefleyen, daha çok tümevarımsal yaklaşımları benimseyen, tüm analiz düzeylerini dikkate alan ve hem benzerliklerin hem de farklılıkların mercek altına alındığı tasarımların beraber kullanılmasının daha verimli olabileceği vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Siyasal Krizler, Karşılaştırmalı Yöntem, OBST ve OFST

POLITICAL CRISES AND COMPARATIVE METHOD

Abstract

Political crises, which cause extensive breakthroughs in all areas of life, play an important role in academic studies on the political life of the nations and these crises determining the spirit of the time give direction to the political progress of the period. Political crises, of which scientific analysis are of importance for this reason, are usually attempted to be explained as a single case description either by a direct chronological historical approach or in the light of institutional, structural, functional etc. theories. However, the contribution of the comparative method identified in the modern sense with the methods used by John Stuart Mill to the study of the political crisis is also of considerable dimension.

Without ignoring the cited theories, the aim of this study is to reveal the strengths and weaknesses of the comparative method in understanding and explaining the political crises and to determine the mode of use that the comparative method can make the most contribution to the field. Concordantly; in this study that focuses on the Most Similar Systems and Most Different Systems Designs of comparative method designs as well as on the historical progress of the comparative method, it has been emphasized, that aiming to produce moderate theories instead of general statements, adopting inductive approaches, taking into account all levels of analysis and using the designs in tandem in which both the similarities and the differences are under investigation can be more efficient.

Key Word: Political Crises, Comparative Method, MSSD ve MDSD

POLİTİK LİDERLİK VE MAHATHİR MOHAMED: 1998 ASYA KRİZİ VE MALEZYA'DAKİ SİYASİ YANSIMALARI

Dr. Süleyman TEMİZ,
International Islamic University Malaysia
suleyman.teemiz1@gmail.com

Özet

Dr. Mahathir Mohamed, Malezya'nın dördüncü başbakanı olarak, Malezya'nın ekonomik ve siyasi dönüşümüne etki edebilmiş bir siyasi liderdir. 1998 senesinde uzakdoğuyu etkisi altına alan, Tayland'da ortaya çıkan ekonomik kriz ile mücadele etmiş ve ülkesinin krizden çıkmasında kayda değer bir başarı elde etmiştir. Bu süreç zarfında Dr. Mahathir, bakanlar kurulu mensupları, ekonomi danışmanları ve IMF ile mücadele etmek zorunda kalmıştır. Hatta Dr. Mahathir bunu daha da ileri götürerek IMF yolu ile ülkesinin tekrar müstemleke haline getirilmek istendiğini basına dile getirmiştir.

Dr. Mahathir, Anwar İbrahim'i kendi iktidar partisi UMNO'da üst düzey görevlere getirerek Malezya'daki İslami muhalefeti etkisizleştirmiştir. Bu şekilde Malay Gençlik Hareketi en popüler ve etkili liderinden yoksun kaldı. Malezya'daki kriz, Maliye Bakanı da olan Başbakan Yardımcısı Anwar İbrahim'le Başbakan Mahathir Mohamed arasındaki anlaşmazlıkları da alevlendirdi.

Dr. Mahathir, krizin eldeki imkânlarla atlatılacağını düşünürken, bir dönemin radikal İslamcı hareketinin başı ve Amerika'nın azılı düşmanı Anwar İbrahim ise IMF'in kredisi ile krizin atlatılabileceği düşüncesinde ısrarlıydı. Asya ekonomik krizi Malezya'da kısa zamanda siyasi bir krize dönüşmüştür. Bu çalışmada Güneydoğu Asya'nın ekonomik kriz ile uğraşması hengamesinde Malezya'da ortaya çıkan siyasi kriz ve Malay siyasi dengelerine yaptığı derin izler incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Asya Krizi, Mahathir Muhammed, Enver İbrahim, Malezya.

POLITICAL LEADERSHIP AND MAHATHİR MOHAMED: 1998 ASIAN CRISIS AND POLITICAL REFLECTION ON MALAYSIA

Abstract

Dr. Mahathir Mohamad, as Malaysia's fourth prime minister, was a political leader whom influenced on Malaysia's economic and political transformation. Mahathir struggled with Asian economic crisis which started in Thailand and it influenced all Southeast Asian countries in 1998. In order to exit from Asian economic crisis, he has achieved a remarkable success. During this process, Mahathir had to struggle with his cabinet, his economic advisors and the IMF. In fact, Dr. Mahathir spoke to the press and he said that through the IMF, his country is desired to tried turn into a colony state again.

Dr. Mahathir has brought his rival Anwar Ibrahim to senior posts in his ruling party UMNO. In this way, the Islamic opposition in Malaysia has been neutralized. On this count, Malay Youth Movement was

divided and the movement deprived of its one of the most popular and influential leader. The economic crisis in Malaysia sparked disagreements between Finance Minister and Deputy Prime Minister Anwar Ibrahim and Prime Minister Mahathir Mohamed. Dr. Mahathir was thinking that the crisis could have eliminated by Malaysian sources and available opportunities.

Contrary to this, Anwar Ibrahim, who was one of a radical Islamist movement member of the time and an enemy of America, has insisted that the crisis could have eliminated only with the IMF loan. The Asian economic crisis has turned into a political crises in Malaysia soon after. In this study, the political crisis in Malaysia, which emerged during the economic crisis of Southeast Asia and it's deep traces to Malay political balances, which effected during and after this period, will be examined.

Key words: Asian Crisis, Mahathir Muhammad, Enver Ibrahim, Malaysia

KRİZLERİN OLUŞUMUNDA HEGEMONYANIN TARİHSEL VE TOPLUMSAL İŞLEVİ

Dr. Öğr. Üyesi Berker BANK
Giresun Üniversitesi,
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi,
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Özet

Tarihsel sürecin çeşitli uğraklarında ortaya çıkan toplumsal krizler, siyasal, ideolojik veya ekonomik düzeyler şeklinde farklı yoğunluk derecelerinde belli bir görünüme bürünseler de, esas olarak siyasal sınıf egemenliğinin sarsıntıya uğradığı bir hegemonya krizine işaret ederler. Bu çalışmaya konu olan temel sorunsal, tarihsel koşullar tarafından belirlenmiş verili toplumsal oluşuma bağlı olarak gelişen bir “tarihsel blok”un sürekliliğinin sağlaması açısından ya da bu ‘blok’un dağılmasına neden olan siyasal, ideolojik ve ekonomik krizlerin ortaya çıkmasında “*hegemonya*”nın tarihsel ve toplumsal işlevini anlamaya yönelik bir girişimi ifade etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hegemonya, Tarihsel blok, Söylem, Yalıtıcı Etki, Radikal Sol

HISTORICAL AND SOCIAL FUNCTION OF HEGEMONY IN THE FORMATION OF CRISES

Abstract

Although the social crises that emerge at various stages of the historical process take a certain appearance in the form of political, ideological or economic levels of varying intensity, they essentially refer to a hegemony crisis where political class domination has shocked. The underlying problematic of this study is an attempt in terms of ensuring the continuity of a "historical block" evolving due to the given social formation determined by historical conditions or for understanding the historical and social function of "*hegemony*" in the emergence of political, ideological and economic crises that cause this "block" to disband.

Keywords: Hegemony, Historical block, Discourse, Isolation Effect, Radical Left

THE EFFECT OF INNOVATION ON SOLVING ISSUES CAUSED BY CHANGES IN GOVERNMENT ORGANIZATIONS; CASE STUDY: GOVERNORATE OF QAZVIN

Assoc. Professor Dr. Bahram NAVAZENI
Political Science
info@navazeni.ir

Fahimeh JABBARI (Phd Student)
Islamic Azad University,
Qazvin Branch
International Entrepreneurship,
ostadmis@yahoo.com

Seied Mohammad Reza TAVALLAI

Abstract

Today, social systems face complex and ambiguous challenges; very rapid changes in the environment have also led to the unpredictability of the future of social systems and at the top of them the organization. Inevitably, organizations and companies need to innovate in order to continue their lives and survival and their response to increasingly challenging challenges. This will not be achieved without organizational innovation that is considered as an organization mobility engine and development of the country. The purpose of this study is to investigate the effect of innovation (in three dimensions of service innovation, process innovation, and organization's overall innovation) in solving the problems caused by changes and competition in governorate of Qazvin. The present research is a descriptive-survey research. In addition, the research, from the point of view, is applicable. In this research, we used a library method to collect information and articles and administrative documents, and a questionnaire has been used to collect relevant data. To analyze data and research hypothesis a SPSS-24 software has been used. Findings of the research show that innovation in governorate of Qazvin is in a desirable position and there is a positive and significant relationship between innovation and solving changes in governorate of Qazvin.

Keywords: Innovation, Innovation Services, Innovation Process, or Overall organization innovation, Competition

INTERNATIONAL HUMANITARIAN LAW AND ARMED CONFLICT IN AFGHANISTAN

Professor Dr. Hashmatullah BEKHRUZ

Doctor of Law, Professor
Head of the Department of International Law and International Relations of National
University "Odessa Law Academy"
Odessa, Ukraine

Abstract

Armed conflict in Afghanistan is one of the most protracted conflicts nowadays that began in 1978 *and continues* in the *present*. The main stages of this "military drama" which lasts 40 years are determined by political events of a national and global nature and are conditioned by the dynamics of their development.

In the beginning, this conflict took place between the armed forces of Afghanistan and the opponents of the new regime that was established in the country as a result of an armed rebellion on April 27, 1978, so after the introduction of the armed forces of the USSR into Afghanistan on December 27, 1979, the conflict got different character and turned into international. In 2001, thanks to the participation of an international coalition of armed forces led by the United States, the Taliban regime was overthrown. However, the fighting with between the coalition and government forces on the one hand, and the Taliban and ISIL militants, on the other, continues to this day with different degrees of intensity.

The international normative basis for the application of the norms of international humanitarian law to international armed conflicts is, first of all, the Geneva Conventions of August 12, 1949, and the Additional Protocol to the Geneva Conventions of August 12, 1949. Afghanistan as a subject of international relations ratified all four Geneva Conventions in 1956 and joined two Additional Protocols in June 2009. The December 2009 ratification of Additional Protocol II to the Geneva Conventions by Afghanistan raises the issue of its applicability to the continuous armed conflict in that country.

The provisions of article 3 of the Geneva Conventions, as well as Additional Protocol II, apply to the armed conflict in Afghanistan. However, it is ambiguous to understand which parties of the conflict these international legal norms are attached to. If the application of these norms to the actions of the armed forces of the Government of Afghanistan and to the anti-government forces is not objectionable, then questions about their application to the action of the international coalition forces arise. Regardless of whether or not Additional Protocol II applies to parties of the conflict in Afghanistan, there is no doubt that customary international humanitarian law should apply to governmental and international armed forces, as well as to all armed anti-government groups.

Keywords: international humanitarian law, armed conflict, Afghanistan, government forces, anti-government forces.

A GLOBAL CRISIS: TOWARDS ILLIBERAL WORLD ORDER

Associate Prof. A. İnci SÖKMEN ALACA

İstanbul Arel University

International Relations Department

askinsokmen@arel.edu.tr

Abstract

In the wake of the Cold War, the western world has tried to spread democracy and free market economy indispensably for the rest of the world in a new order, taking liberal ideology as its base. Francis Fukuyama While the end of history has closed the period of ideology, unfortunately the liberal ideology has not been able to achieve its ideal goal at all. Today's the question that "How can democracy save itself?" has become the most widely considered subject. The reason for the rising of this problem is that populist movements which are prone to authority and supporting xenophobia and economic new mercantilist and conservative policies have long been able to influence democratic countries such as the United States, Britain, France, Germany, Austria and the Netherlands. Centralization of power in the executive, politicization of the judiciary, attacks on independent media, the use of public Office for private gain –the signs of democratic regression are well known in the World. Despite the single-party system of China, it has achieved global economic success in a very short period of time and these resulted in turning a model "being economical power without democracy". It is possible to envisage that liberal upsets, which form an international system based on mutual dialogue, global governance, international organizations, openness and rule, will accelerate international conflicts. This article will refer to the non-liberal international order emerging as a global crisis and its consequences.

Keywords: Liberal International Order, democracy crisis, populist movements, conflict

KÜRESEL BİR KRİZ: LIBERAL OLMAYAN DÜNYA DÜZENİNE DOĞRU

Özet

Soğuk Savaşın galibi Batı dünyası, dayandığı liberal ideolojiyi temele alarak yeni bir düzen içerisinde demokrasi ve serbest piyasa ekonomisini dünyanın geri kalanı için vazgeçilmez olarak yaymaya çalışmıştı. Francis Fukuyama Tarihini sonu olarak ideolojiler dönemini kapatırken, ne yazık ki liberal ideoloji tam anlamıyla ideal hedefini gerçekleştirmedi. Günümüzde " *demokrasi kendini nasıl kurtarabilir?* " sorusu en yaygın üzerinde düşünülen konu haline geldi. Bu sorunun ortaya çıkmasının nedeni ise otoriterliğe eğilimli yabancı düşmanlığını destekleyen popülist hareketler, ekonomik yeni merkantilist ve korumacı politikalar ABD, İngiltere, Fransa, Almanya, Avusturya, Hollanda gibi demokratik ülkeleri uzun dönemde etkisi altına almayı başardı. Yürütme gücünün merkezileşmesi, yargının siyasallaşması, bağımsız medyaya yönelik saldırılar, kamu gücünün özel çıkarlar için kullanılmasının artması otoriter eğilimli yönetimlerin ön plana çıkmasına hız kazandırmıştır. Çin'in çok kısa sürede elde ettiği, tek parti sistemine rağmen küresel ekonomik başarı, dünyanın birçok devleti için demokrasi olmadan da ekonomik güç olabileceğinin modeli haline geldi. Demokratik sayılan ülkelerde

toplumsal güvenlik sorunları nedeniyle demokrasiden sapmalar bu modelin daha da çekici hale getiren diğer nedenlerden biri olmuştur. Karşılıklı diyalog, küresel yönetim, uluslararası örgütler, açıklık ve kurallara dayalı bir uluslararası sistemi oluşturan liberal düzenden sapmaların uluslararası çatışmaları hızlandıracağı öngörülmesi mümkündür. Bu makalede küresel kriz olarak ortaya çıkan liberal olmayan uluslararası düzen ve ortaya çıkaracağı sonuçlarına değinilecektir.

Anahtar Kelimeler: Liberal Uluslararası düzen, demokrasi krizi, popülist hareketler, çatışma

“CLASH OF CIVILIZATIONS” THESIS AND US FOREIGN POLICY IN THE MIDDLE EAST

Prof. Dr. Yaşar AKGÜN

Istanbul 29 Mayıs University

Faculty of Economics and Administrative Sciences,

Department of Economics

yakgun@29mayis.edu.tr

Abstract

Global order is shaped by great powers. The victorious states of great wars seize the opportunity to form a new global order based on their interests. The USA, the USSR and the UK agreed on a new global order at the end of World War II. That global order which had lasted almost half a century collapsed as a result of the disintegration of the Soviet Union in 1991. Afterwards the USA remained as the sole super power for a decade. However, with the Russian Federation getting over its difficulties under Mr. Putin and the emergence of China as a new super power, the global order no longer exists. At present a global disorder prevails. How can a new global order be shaped without suffering great wars as it happened in the past? Political scientists have been trying to suggest various international political architectures since the 1990s. Most are of the opinion that power balances would shape a new global order as usual. Nevertheless, it seems that Samuel Huntington’s “clash of civilizations” thesis has attracted much attention and gained a key role in understanding developments in the Middle East. In his thesis first published in 1993 Huntington predicted that a new world order would be based on civilizational structures. Accordingly, the states of Muslim peoples would come together within the common denominator of Islamic civilization. Since single or few states emerge as core state/s of a civilizational block, which Islamic state/s would be core state/s of Islamic civilization? Huntington answers this question as Turkey discarding prospective candidates Indonesia, Pakistan, Iran, S. Arabia and Egypt with his justifications. It is of vital importance for Israel to monitor prospective developments in Islamic countries. It seems that Israel attached utmost importance to Huntington’s thesis and launched measures against prospective Islamic unity and Turkey. Israel’s most powerful weapon in this struggle is its ability to influence/determine US foreign policy vis-à-vis Muslim countries by means of the Israel lobby in the USA. The thesis sheds light in understanding the recent developments in Turkey and the Middle East starting the so-called post-modern coup of 1997 in Turkey, the occupation of Iraq in 2003 with the aim of giving way Iran to balance Turkey, the failed military coup attempt of 2016 in Turkey, continuing the latest speculative attack against the Turkish lira in August 2018.

Keywords: “Clash of Civilizations”, US Foreign Policy, Israel Lobby, Middle East

“MEDENİYETLER ÇATIŞMASI” TEZİ VE ABD’NİN ORTADOĞU POLİTİKASI

Özet

Küresel düzen genellikle büyük devletler tarafından belirlenmektedir. Büyük savaşlar sonunda galip devletler küresel düzeni çıkarlarına göre yeniden belirleme imkanına kavuşmaktadır. II. Dünya Savaşı’nın sonunda küresel düzen ABD, SSCB ve Birleşik Krallık (İngiltere) arasındaki anlaşmalarla şekillenmiştir. Elli yıl kadar süren bu küresel düzen 1991 yılında Sovyetler Birliği’nin dağılması sonucunda bozulmuştur. ABD on yıl kadar tek süper güç olarak kalmıştır. Fakat Rusya’nın toparlanması, Çin’in ağırlığının artması sonucunda günümüzde bir küresel düzenden söz etme imkanı yoktur. Günümüzde küresel düzensizlik hakimdir. Eskisi gibi büyük savaşlardan kaçınılarak, yeni bir küresel düzen nasıl kurulabilir? Siyaset bilimcileri devletlerin hangi temelde bloklar oluşturabileceği konusunda farklı görüşler ortaya koymuşlardır. En yaygın görüş yeni küresel düzenin de eskiden olduğu gibi güç ilişkileri çerçevesinde şekilleneceğidir. Fakat Samuel Huntington’ın “medeniyetler çatışması” tezi büyük ilgi çekmiş, günümüzde Ortadoğu’daki gelişmelerin açıklanmasında anahtar rolü üstlenmiş görünmektedir. Huntington devletlerin ortak medeniyetler etrafında toplanacaklarını öngörmektedir. Buna göre, Müslümanların hakim olduğu devletler de İslam medeniyeti ortak paydasında bir araya geleceklerdir. Her medeniyet havzasında bir veya birden fazla merkez devlet bulunduğundan, acaba İslam medeniyetinin merkez devlet/ler/i aday/lar/ı hangisidir? Huntington bu soruya, Endonezya, Pakistan, İran, S. Arabistan ve Mısır’ı gerekçeleriyle eleyerek, Türkiye cevabını veriyor. İslam ülkelerindeki muhtemel gelişmeleri izlemek İsrail için doğal olarak hayati bir konudur. İslam aleminin Türkiye etrafında bir birlik oluşturması ihtimali İsrail’e gerçekçi görünmeli ki buna karşı ardı ardına önlemleri devreye soktuğu anlaşıyor. Bunda en büyük manivelası İsrail lobisi kanalıyla ABD dış politikasını etkileme/belirleme gücüdür. Türkiye’deki 28 Şubat 1997 post-modern darbesi, Türkiye’yi dengelemesi için İran’ın önünün açılmasına yönelik 2003 Irak işgali, ABD tarafından başlangıcından beri hazırlandığı anlaşılan FETÖ hareketi ve 2016 darbe girişimi, hatta 2018 yılının Ağustos ayında TL’ye yönelik spekülatif ataklar Türkiye’nin İslam birliğine yönelme çabasını önleme girişimleridir.

Anahtar Sözcükler: “Medeniyetler Çatışması”, ABD Dış Politikası, İsrail Lobisi, Ortadoğu

INTERNAL PARTY DEMOCRACY AND PARTY SUCCESS IN NIGERIAN ELECTIONS: AN ANALYSIS OF PARTIES IN THE FOURTH REPUBLIC

Yusuf Musa YAHAYA (PhD)

Department of Political Science

Bauchi State University, Gadau

Yusufpols2009@yahoo.co.uk

Abstract

Political parties are very prominent tools for democratic development of every society. In Nigeria, it contributes to the democratic consolidation. This is because since the return of democracy in 1999, they continue to provide the platform through which leader are recruited and voted into power. However, one major problem facing the political parties in Nigeria since 1999 is poor democracy within these parties. Internal party democracy according to some scholars is missing making them grapple with crisis within the parties. Exception is not made for both the ruling party and the opposition. This paper explores the poor democratic culture within the parties and their performance in the general elections from 1999 to 2015. Using longitudinal design, the paper compares parties by elections to see whether poor intra-party democracy can affect party success during election. The paper uses secondary data and analysis. In the end, parties will be ranked according to their level of democratic practice within both in leadership selection, candidate selection, campaign, decision making and financing.

Key Words: Political Parties, Candidate Selection, Democracy, Election, Campaign

THE EFFECT OF BOKO HARAM INSURGENCY ON INTERNAL DISPLACEMENT: A POLITICAL-ECONOMY PERSPECTIVE

Dr. Abubakar Idris HASSAN
Department of Public Administration
Bauchi State University, Gadau
Bauchi state, Nigeria
abuidrisawe@yahoo.com

Abstract

Economy is the foundation upon which every society leans on. This is because if all things are equal, there is peace and stability in that society. Violence does not bring economic stability and development in the society. The politics itself is a function of the economy. Whenever there are humanitarian crises as a result of violence or natural cause, it makes people of the area to move or leave their aboriginal residency to a new place within or across boarder. This by implication affects their political-economy. The worst is the ethno-religious conflicts that necessitate people to seek refuge in other places other than theirs. This paper will explore how the BOKO HARAM created humanitarian crisis and displaced the people in North-East Nigeria thereby affecting the political-economy of their agric business. Also to see empirically how this crisis led to economic crisis because the phenomenon has paralysed all economic activities in the area creating artificial poverty among the people. This study is necessary because available statistics indicated that North-East Nigeria used to be one of the biggest markets for fish and agri-business. But since the start-up of the insurgency in this area all economic activity have reduced drastically or totally stopped due to the displacement of the people and fear of using the agri-business to finance terrorism.

Keywords: Boko Haram, humanitarian crisis, Internally Displaced Persons, violence, terrorism, political-economy

THE EFFECT OF BOKO HARAM INSURGENCY ON INTERNAL DISPLACEMENT: A POLITICAL-ECONOMY PERSPECTIVE

Musa Yusuf YAHAYA

Department of Political Science

Bauchi State University, Gadau

Bauchi state, Nigeria

yusufpols2009@yahoo.co.uk

Abstract

Economy is the foundation upon which every society leans on. This is because if all things are equal, there is peace and stability in that society. Violence does not bring economic stability and development in the society. The politics itself is a function of the economy. Whenever there are humanitarian crises as a result of violence or natural cause, it makes people of the area to move or leave their aboriginal residency to a new place within or across boarder. This by implication affects their political-economy. The worst is the ethno-religious conflicts that necessitate people to seek refuge in other places other than theirs. This paper will explore how the BOKO HARAM created humanitarian crisis and displaced the people in North-East Nigeria thereby affecting the political-economy of their agric business. Also to see empirically how this crisis led to economic crisis because the phenomenon has paralysed all economic activities in the area creating artificial poverty among the people. This study is necessary because available statistics indicated that North-East Nigeria used to be one of the biggest markets for fish and agri-business. But since the start-up of the insurgency in this area all economic activity have reduced drastically or totally stopped due to the displacement of the people and fear of using the agri-business to finance terrorism.

Keywords: Boko Haram, humanitarian crisis, Internally Displaced Persons, violence, terrorism, political-economy

CRISIS TRANSMISSION, CONTAGION AND RESOLUTION: A METHODOICAL AND STRATEGIC APPROACH

Yazid SULEIMAN

Graduate School of Social Sciences,
Istanbul Commerce University,
Istanbul, Turkey
yazidsuleiman@anadolu.edu.tr

Abstract

In this paper, we use a methodical and strategic approach to study the mechanisms and results of transmission and contagion of crisis. We study the channels and barriers through which economic, political and social crisis are transmitted. We compare and contrast the channels of transmission and how they transmit different forms of contagion dissimilarly in economics, politics and society. We propose viable solutions on how to counter crisis in transmission and after contagion. Our approach will serve as a use tool for economic, political and social policy makers in our contemporary world of constant emerging and reemerging crisis.

Keywords: contagion, resolution, transmission

FORCED MIGRATION AND THE QUESTION OF HUMANITARIAN AID BY FAITH-BASED ORGANISATION IN NIGERIA: AN ANALYSIS OF AID FOR FAITH

Malam Yau IDRIS

Department of Political Science

Bauchi State University, Gadau, Bauchi State Nigeria

yaugadau61@gmail.com

Abstract

Forced migration is never a new concept across the globe. Many factors compelled people to leave their home of orientation to settle in another place to avoid imminent dangers. Some forced migrants may have an alternative home while others have to seek refuge in camps designated by the government or International Non-governmental Organisation (NGOs). The aim of this paper is to explore how some faith-based NGOs attempt to provide humanitarian support in order to propagate their religions to forced migrants whom are vulnerable in Nigeria. Using a qualitative case study research design, the study interviews some of these NGOs and some of the affected migrants who change religion as a result of humanitarian aids collected.

Keywords: Migration, humanitarian aid, Nigeria

ULUSLARARASI HUKUK DÜZENLEMELERİ KAPSAMINDA KÜRESEL ISINMA VE TÜRKİYE’DEKİ MEVCUT DURUM

Kutluhan BOZKURT

Uluslararası Kıbrıs ve Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakülteleri
kutluhanb@hotmail.com

Özet

Ani hava değişimleri, etkili –hücre/süper hücre- yağışları, kasırgaların sayısının ve şiddetlerinin artması, pek çok ülkede (Türkiye’de dahil olmak üzere) çok görülmeyen hortumların ortaya çıkması ve sayılarının çoğalması, uzun, kurak ve aşırı sıcak günlerin sayısının artması, mevsim geçişlerinin ortadan kalkması veya çok ani ve kısa olması, deniz ve okyanus seviyelerinin yükselmesi sebepleriyle gelecek 50-100 yıl içinde on, hatta yüz milyonlarca insanın (doğal olarak onlarca ülkenin de) tehlike altında olacağı hesaplanmaktadır. Daha da ilerisi, bazı ülkelerin sular altında kalacağı ve dünya haritasından silineceği öngörülmektedir. Sorun ülkesel bir sorun değildir ve küresel bir sorun/kriz olarak bu durum gelişmiş ülkeleri etkilemekle beraber, ağırlıklı olarak gelişmekte olan ve az gelişmiş ülkeleri daha çok tehdit etmeye başlamıştır. Bu nokta söylenebilir ki iklim değişikliğinin dünya üzerinde göçmenlik ve mülteciliği tetiklediği, yeni akınlara ve krizlere, ciddi ekonomik kayıplara yol açtığı, ülkelerin altyapılarını çökerttiği, siyasal-ekonomik krizleri ortaya çıkardığı, ağır ve bulaşıcı sağlık sorunlarının, salgın hastalıklar gibi, yaygınlaşmasına neden olduğu ve bunların da gelişmiş ülkeleri ve diğerlerini fazlasıyla endişelendirdiği görülmektedir. Bu nedenlerle uluslararası bir sorun olarak “İklim Değişikliği” önemli bir sorunsalı ifade etmektedir. Kyoto Protokolü (1997) ile başlayan uluslararası bir düzenleme arayışı sonuçta, arada çok sayıda uluslararası toplantı ve girişimden sonra (örneğin Kopenhag anlaşması, Cancun/Mexico, Durban/Güney Afrika, Doha/Qatar toplantı ve zirveleri gibi), Paris İklim antlaşması (2015) ile bir seviyeye ulaşmıştır. Her ne kadar Amerika Birleşik Devletleri bu anlaşmadan çekileceğini deklare etmiş olsa da, Paris İklim Antlaşması, İklim ve Koruma Hukuku açısından önemli uluslararası bir dokümandır. Uzun vadede pek çok ülkenin iç hukukunu etkileyip şekillendirecektir.

Türkiye’nin İklim ve Koruma Hukuku ile ilgili yapmış olduğu çalışmaların pek çoğu Avrupa Birliği (AB) müzakereleri çerçevesinde yapılan “çevreye” ilişkin düzenlemeler kapsamındadır. Burada özellikle Türkiye’nin hem AB Hukuku, hem de uluslararası hukuktan kaynaklanan ikili bir düzenleme yöntemini izlediğini söylemek gerek. Uluslararası hukuk açısından bakıldığında Türkiye’nin hem Kyoto Protokolüne, hem de Paris İklim antlaşmasına aktif olarak katıldığı ve destek verdiği görülmektedir. Ayrıca Türkiye, 2011-2023 yılları için “İklim Değişikliği Eylem Planı” ile “Türkiye’nin İklim Değişikliği Uyum Stratejisi ve Eylem Planı” hazırlamıştır. Ancak bu alanda yeni birincil (Anayasa hükmü ve yasalar) ve ikincil düzenlemelere (tüzük, yönetmelik vb) ihtiyaç olacağı açıktır. Tüm bu olası yeni düzenlemelerin hem uluslararası hukuka, hem de üyelik müzakereleri nedeniyle AB hukukuna uygun olması gerekecektir.

Anahtar Kelimeler: Küresel İklim Değişikliği, Paris İklim Antlaşması, Kyoto Protokolü, İklim Değişikliği ve Göçmenlik-Mültecilik, Uluslararası ve Ulusal İklim Koruma Hukuku.

GLOBAL WARMING-CLIMATE CHANGE AND CURRENT SITUATION IN TURKEY UNDER INTERNATIONAL LAW REGULATIONS

Abstract

Due to sudden weather changes, effective -cell / super cell-precipitation; the increase in the number of hurricanes and severity in many countries (including Turkey) increase of the number of long, arid and extreme hot days, disappearance of the passage of seasons or their very sudden and short passage the rise of sea and ocean levels, it is estimated that ten or even hundreds of millions of people (and of course of a dozens of countries) will be in danger in the next 50-100 years. Furthermore, it is foreseen that some countries will be flooded and erased from the world map. This problem is not a national but a global problem / crisis. This situation has not only affected the developed countries, but it has also started to threaten mainly the developing and underdeveloped countries.

Climate change triggered immigration and refugee in the world, causing new currents and crises, serious economic losses, collapsing the infrastructures of countries, revealing political-economic crises and causing widespread and severe health problems such as epidemic diseases. The developed countries and others are highly concerned by this development.

For these reasons,” Climate Change “is an international important problem. The search for an international agreement on the topic began with the Kyoto Protocol (1997), led ultimately to several international meetings and initiatives (e.g. Copenhagen agreement, Cancun / Mexico, Durban / South Africa, Doha / Qatar meetings and summits) and has reached an important point with Paris Climate Treaty (2015).

Although the United States declared that the United States will withdraw from this agreement, the Paris Climate Agreement is an important international document for the Climate Change and Protection Law. In the long run, it will influence and shape the domestic law of many countries.

Many of Turkey's progresses on Climate Change and Protection Issue are made in the framework of the European Union of negotiations on regulations concerning “environment”. It should be noticed that Turkey has followed dual track regulating this item using both EU law, as well as international law. From the perspective of international law, Turkey is actively participating both the Kyoto Protocol as well as to the Paris climate Agreement.

In addition, Turkey has prepared for the years 2011-2023 a "Climate Change Action Plan" and "Turkey's Climate Change Adaptation Strategy and Action Plan". It is obvious that new primary (in the Constitution and law) and secondary regulations (statutes, regulations etc.) will be required in this area. All these possible new regulations will have to be in line with international law as well as EU law due to the accession negotiations.

Keywords: Global Climate Change, Paris Climate Agreement, Kyoto Protocol, Climate Change and Migration-Refugees, International and National Climate Protection Law.

EKONOMİK KRİZLER İLE SİYASİ KRİZLERİN İLİŞKİSİ: DEMOKRATİKLEŞME VE DEMOKRATİKLEŞMENİN GERİÇEVİRİM SÜRECİ (TÜRKİYE ÖRNEĞİ)

Dr. Osman SÜMER

İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Doktora Programı,
osmansumer@hotmail.com

Özet

Antikçağdan günümüze, ortaya çıkan demokrasi kavramının siyasal sistemlerde benimsenmesiyle birlikte demokratikleşme, otoriter yönetim biçimleri yerine demokratik yönetim biçimleri kurulmasına giden sürecin bir ifadesidir. Bu bağlamda demokratikleşme, toplumların demokrasiye doğru geliştiği bir süreç olarak nitelenebilir. Öte yandan bu süreç her zaman doğrusal olarak ilerlemez. Zaman zaman duraklayabilir, hatta krize de girebilir. Burada krizden kastedilen demokratik siyasal sistemin toplumsal taleplere yanıt verecek kurumsal mekanizmaları üretememesi durumunda aniden ve beklenmedik bir anda ortaya çıkan olumsuz gelişmelerdir.

Demokrasinin içine düştüğü siyasal krizlerin ekonomik krizlerle ilişkisi vardır. Bu ilişki temel ekonomik ilişkilerin sürdürülebilmesi için gerekli kamu politika yapıcılarının makro ve mikro ekonomik düzeylerde ortaya çıkan talepleri karşılayacak politikalar üretememesi durumuyla açıklanmaktadır. Türkiye örneğinde 1960, 1971, 1980, 1994, 1999 ve 2001 dönemlerinde ortaya çıkan ekonomik ve siyasal krizler arasında bir ilişki olduğu varsayılmaktadır. Bu çalışma, “demokratikleşme, her zaman tamamlanmadan kalan ve sürekli olarak tersine çevrilme riski olan dinamik bir süreçtir” hipotezini siyasal krizlerle ekonomik krizler arasındaki varsayılan bu ilişki temel alınarak Türkiye örneğinden sınanmasını amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Demokrasi, Demokratikleşme, Demokratikleşmenin geri çevrimi, Ekonomik Kriz, Siyasal Kriz.

THE RELATIONSHIP BETWEEN ECONOMIC CRISIS AND POLITICAL CRISIS: DEMOCRATIZATION AND DE-DEMOCRATIZATION (TURKEY CASE)

Abstract

From ancient times, democratization with the adoption of the concept of emerging democracy in political systems is a continuous expression of democratic forms of government instead of authoritarian forms of government. In this context, democratization can be considered as a process in which societies develop towards democracy. On the other hand, this process does not always progress linearly. It can be paused from time to time or even crisis. What is meant by the crisis here is that the democratic political system is suddenly and unexpectedly unfavorable developments if it can not produce institutional mechanisms to respond to societal demands.

The political crises that democracy has fallen into are linked to economic crises. This relationship is explained by the condition that public policy makers are not able to produce policies to meet the demands of the macro and micro-economic levels in order to maintain basic economic relations. In the case of Turkey, It is assumed that there is a relationship between the economic and political crises of 1960, 1971, 1980, 1994, 1999 and 2001. In this study, the "democratization, completing each remaining time and the risk reversal is a dynamic process that constantly" on the basis of the default hypothesis that the relationship between economic crisis and political crisis, aims to test the case of Turkey.

Keywords: Democracy, Democratization, De-Democratization, Economic crisis and Political crises.

DOĞU KARADENİZ BÖLGESİNDE ÇEVRE KRİZLERİ: FIRTINA VADİSİ HES İPTALİ VE ÇERNOBİL FELAKETİ

Dr. Öğr. Üyesi Cengiz ÖZGÜN
Avrasya Üniversitesi,
İdari ve İktisadi Bilimler Fakültesi
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü,
cengizozgun86@gmail.com
cengiz.ozgun@avrasya.edu.tr

Özet

Ekonomik ve sosyal kalkınmanın temel girdilerden birisi enerjidir. Nüfus artışı, sanayileşme ve şehirleşme, enerjiye olan ihtiyacı artırmaktadır. Ortaya çıkan bu ihtiyacının etkin ve verimli bir şekilde karşılanması sürdürülebilir kalkınmanın en önemli şartlarından biridir. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının 2017 Yılı Faaliyet Raporuna göre enerji üretim ve tüketimi ile ilişkili olarak enerji arz güvenliği kavramı, ülke politikalarının oluşturulmasında önemli bir konuma yükselmiş ve bu bağlamda enerji politikaları, güçlü ekonominin ve güçlü dış siyasetin temel taşı olmayı sürdürmüştür. Türkiye'nin elektrik üretiminin %20'si hidrolik enerjiden elde edilmektedir. Mevcut üretim kapasitesinin kaynaklara göre dağılımında ise hidrolik enerji % 32'lik oranla ilk sırada yer almaktadır. Bu durum, hidroelektrik santrallerin, elektrik üretimindeki önemini göstermektedir. Diğer taraftan 2023 yılına kadar Akkuyu ve Sinop nükleer santrallerinin ilk ünitelerinin işletmeye açılması ve üçüncü santralin inşasına başlanması da planlanmaktadır. Enerji, ekonomik ve sosyal kalkınmada bu kadar önemli iken, üretimi, özellikle de nükleer enerji üretimi, çeşitli çevre sorunlarına ve zaman zaman krizlere neden olmaktadır. Aslında nükleer enerji, sera gazı salınımlarına yol açmayan, küresel ısınmayı önleyen, asit yağmurları oluşturmayan, taşınması ve stoklanması kolay, işletmesi güvenli, kaza riski az gelişmiş teknolojik bir kolaylıktır. Bununla birlikte nükleer enerjiden kaygı duyulmasının başlıca nedenleri, kazalar sırasındaki sızmalar, taşınması sırasındaki riskler, atıkların depolanmasındaki zorluklar ve maliyetinin yüksek oluşudur. Hidroelektrik santraller (HES) ise ucuz ve temiz enerji üretmesine karşılık, ekosistem, peyzaj, doğa ve iklim koşulları üzerindeki olumsuz etkileri, sonuçta bitki ve hayvan yaşam koşullarındaki olumsuz değişiklikleri ile gündeme gelmektedir. Bu çalışmada Çernobil kazası ve Rize'deki Fırtına Vadisinde kurulması planlanan hidroelektrik santralin iptalinde yaşanan tartışmalar nedeniyle ortaya çıkan çevre krizleri incelenmekte, temiz ve yenilenebilir enerji kaynaklarına duyulan gereksinim vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çevre Politikaları, Hidroelektrik Santraller, Nükleer Santraller, Enerji Arz Güvenliği, Kriz

ENVIRONMENTAL CRISES IN THE EASTERN BLACK SEA REGION: THE STORM VALLEY VOLUNTARY HYDROELECTRIC POWER PLANT CANCELLATION AND CHERNOBYL DISASTER

Abstract

One of the basic inputs to economic and social development is energy. Population growth, industrialization and urbanization increase the need for energy. Meeting this emerging need effectively and efficiently is one of the most important conditions for sustainable development. According to the 2017 Annual Report of the Ministry of Energy and Natural Resources, the concept of energy supply security in relation to energy production and consumption has risen to an important place in the creation of state policies and, in this context energy policies have continued to be the cornerstone of strong economy and strong foreign policy. 20% of electricity production in Turkey is obtained from hydraulic energy. In the distribution of the current production capacity, according to sources, hydraulic energy is in the first place with the ratio of 32%. This shows the importance of hydroelectric power plants in electricity generation. On the other hand, it is planned that the first units of Akkuyu and Sinop nuclear power plants are to put into service and to start construction of the third power plant until 2023. While energy is so important in economic and social development, energy production, especially nuclear power generation, causes various environmental problems and occasional crises. In fact, nuclear energy is a technological convenience that does not lead to greenhouse gas emissions, prevents global warming, does not create acid rain, is easy to transport and store, is safe to operate, and has low accident risk. Nevertheless, the main causes of the anxiety stemming from the nuclear energy are the leaks in accidents, risks involved in transport, difficulties in storing wastes, and high costs. Hydroelectric power plants (HEPPs), on the other hand, produce cheap and clean energy, but they have been under discussion with their negative effects on ecosystem, landscape, nature and climatic conditions, negative effects in plant and animal life conditions. This study examines the environmental crises arising from the discussions in the Chernobyl Disaster and the cancellation of the hydroelectric power plant planned to be built in the Storm valley in Rize, and emphasizes the need for clean and renewable energy sources.

Key Words: Environmental Policies, Hydroelectric Power Plants, Nuclear Power Plants, Energy Supply Security, Crisis

TÜRKİYEDE YAŞANAN SİYASAL KRİZLERİN AŞILMASINDA LİDERLİK FAKTÖRÜ: DEVLET BAHÇELİ ÖRNEĞİ

Dr. Öğr. Üyesi İsmail DURSUNOĞLU

Bayburt Üniversitesi

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Siyaset ve Sosyal Bilimler

idursunoglu@bayburt.edu.tr

Özet

Siyaset, toplumsal beklenti, talep ve sorunlara çözüm arama çabasıdır. Siyasetin en önemli özelliği, yönetme sürecinde yaşanan krizleri yine siyaset çerçevesinde aşmayı uygun görmesidir. Son yıllarda yaşanan birçok kriz, siyaset içinde ve siyasi liderlerin yaklaşımları ile çözüme kavuşmuştur. Demokrasilerde toplumsal sorunların çözüm adresi meclis ve hükümettir. Ayrıca siyasi partiler, bu kurumlara işlevlik kazandıran örgütlenmelerdir. Siyaset kurumunu pasifize eden e-muhtıra, 15 Temmuz darbe girişimi gibi süreçler ise bir sorun çözmek şöyle dursun daha büyük toplumsal ve siyasi krizler meydana getirmiştir.

Siyasi partiler, aynı düşünsel temelde hareket eden ortak amaçlar etrafında bir araya gelmiş insanların oluşturduğu hukuki örgütlerdir. Siyasi partilerin en tepesinde parti organları seçilmiş genel başkan yer alır. Genel Başkan siyasi partinin vitrinidir. Türkiye’de yapılan kamuoyu araştırmalarında parti liderine göre oy verme davranışı çok önemli bir faktör olarak görülmektedir. Bu durum, liderliğin Türk siyasetinde yerini göstermektedir. Ayrıca Türk kimliğinin kültürel kodlarında da liderlik, lidere saygı ve sadakat bulunmaktadır. Dolayısıyla Türkiye’de yaşanan siyasi krizlerde, meclis, hükümet, siyasi parti kadar liderin de rol üstlenmesi toplumsal bir beklentidir. Bu çalışmada, Türkiye’nin son yıllarda yaşadığı siyasi krizleri aşma konusunda bir lider profili ele alınmaktadır. MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli’nin aldığı siyasi sorumluluk ve inisiyatifler üzerinden yaşanan siyasi krizlerin nasıl çözüme kavuşturulduğu belirtilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Liderlik, Siyasi Kriz, Devlet Bahçeli

THE LEADERSHIP FACTOR IN OVERCOMING THE POLITICAL CRISIS IN TURKEY: DEVLET BAHÇELİ EXAMPLE

Abstract

Politics is effort to find solutions to social expectations, demands and problems. The most important characteristic of politics is that it is appropriate to overcome crises experienced in the process of governance again within the framework of politics. Many crises that lived in recent years have been resolved within politics and solved by the approaches of political leaders. The solution of social problems in democracies is the parliament and the government. In addition, political parties are

organizations that make these institutions function. Processes such as the e-memorandum and the initiative of coup d'etat on July 15 have not solved a problem but have brought more social and political crises.

Political parties are legal organizations formed by people who have gathered around common aims on the same intellectual basis. At the top of the political parties is the general elected party organs. The President is the showcase of the political party. According to the party leader, voting behavior is seen as a very important factor In public opinion surveys conducted in Turkey. This situation shows leadership in Turkish politics. In addition, there is leadership, respect and loyalty to leader in the cultural codes of the Turkish identity. Hence, the political crisis in Turkey, parliament, government, political parties take up the role of the leader is a social expectations. In this study, a leader profile to overcome the political crisis experienced by Turkey in recent years are discussed. In the study, it is stated how political crises are resolved through the political responsibilities and initiatives taken by MHP President Devlet Bahçeli.

Keywords: Leadership, Political Crisis, Devlet Bahçeli

AB, RUSYA VE ORTAK KOMŞULUK ALANINA DAİR ÇATIŞAN VİZYONLAR: KRİZDEN NORMALLEŞMEYE DOĞRU

Dr.Kamala VALİYEVA
kamavaliyeva@gmail.com

Özet

Sovyetler Birliği'nin çökmesiyle birlikte post-Sovyet Doğu Avrupa ve Güney Kafkasya bölgesinde Rusya belirleyici güç olmaya devam etse de, diğer uluslararası aktörlerin yanı sıra Avrupa Birliği (AB), "ortak komşuluk alanı" olarak nitelendirdiği bölgeye yönelik kendi politikalarını tertiplemeye başlamıştır. Bununla birlikte, bölgeyi hedef alan her türlü girişimin AB-Rusya stratejik işbirliğine paralel bir şekilde geliştirileceğini ve Rusya'nın bölgedeki varlığına karşı olmayacağını beyan eden Brüksel, Moskova'nın bölgedeki çıkarlarını, bölge ülkeleri ile ortak tarihi geçmiş nedeniyle var olan derin sosyo-kültürel, ekonomik ve siyasi bağlarını göz ardı etmiştir. Nitekim, bölge Rusya'dan ayrı ele alınmış ve bu ayrıma göre birbirinden tamamen farklı dış politika yaklaşımları geliştirilmiştir. Bu bağlamda, bölgenin yeniden yapılandırılması sürecinde Rusya, doğrudan yer alması gereken önemli aktör olarak değil, bölge dışı aktörlerle aynı ağırlığa sahip bir oyuncu olarak konumlandırılmıştır.

Dahası, AB'nin kendi bölgesel politikasını Derin ve Kapsamlı Serbest Ticaret Anlaşmalarını da kapsayan Ortaklık Anlaşmaları gibi bağlayıcı bir anlaşma çerçevesi üzerinde inşa etmesi, bölgeye yönelik stratejik vizyonunu ve dikkatini yenileyen Rusya ile bölgesel etkileşiminin doğasını değiştirmiştir. Bu stratejik vizyon çerçevesinde Moskova bölgeyi, "ortak komşuluk alanı" olarak değil, Avrasya Ekonomik Birliği (AEB) şeklinde kurumsallaşan bir jeopolitik projenin parçası olarak görmüştür. Nitekim, tarihsel köklere dayanan varlığı ve çıkarlarına dayanarak kendi "nüfuz alanı" veya "arka bahçesi" olarak gördüğü bir bölgede artan AB varlığı, Rusya tarafından bir etki alanı inşa etme girişimi ve NATO'nun doğuya doğru genişlemesine bir alternatif veya Avrupa güvenlik sisteminin "NATO-laştırılması" olarak algılanmıştır.

Böylece, yapısal ve düşünsel olarak birbirinden farklı unsurlara dayanan iki gücün önderlik ettiği bölgesel entegrasyon ve işbirliği modellerinin söz konusu bölgede kesişmesi ve rekabeti, Rusya-AB ilişkilerinde ciddi gerilemenin yaşanmasına ve bölge ülkelerinin iki güç arasında belirgin bir biçimde bölünmesine neden olmuştur.

Makalede bu tür bölgesel krizi doğuran başlıca sebebin, iki gücün "paylaşılan bölgeye" yönelik stratejik vizyonlarının birbirinden ayrışması durumu olduğu savunulmaktadır. Başka bir deyişle, Avrupa düzenine ilişkin iki çatışan entegrasyon ve güvenlik vizyonuna sahip AB ve Rusya'nın bölgede kapsayıcı düzen ve "bir arada varolma" mekanizmalarını müzakere etmemesi/edememesi krize yol açmıştır. Bu tezden yola çıkan makalenin ilk bölümünde vizyon uyumsuzluğunun mahiyeti ve parametreleri ele alınacaktır. İkinci bölümde, çatışan vizyonların uyumlaştırılması yolları ve ilişkilerde gözlemlenen normalleşme dinamikleri üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Rusya, Avrupa Birliği, ortak komşuluk alanı, entegrasyon modelleri, rekabet

THE EU, RUSSIAN AND CONTENDING APPROACHES TOWARDS THE SHARED NEIGHBOURHOOD: FROM CRISIS TO NORMALISATION

Abstract

Even after the fall of the Soviet Union, Russia remained as an important power in post-Soviet Eastern Europe and South Caucasus with certain strategic advantages and leverages. At the same time, the European Union (EU), as well as other international actors, developed its own policy approach towards the region, which has been characterised by the EU as a “common neighbourhood”. However, despite the official declaration that any initiative focused on common neighbourhood would be developed in parallel with the EU-Russia strategic cooperation, and that the EU’s regional engagement would not contradict to Russia’s presence in the region, Brussels was reluctant to take into serious account Moscow’s interests in the region as well as its deep socio-cultural, economic and political ties with these countries. Moreover, the European neighbourhood and consequently partnership policy towards the region were designed separately from the EU’s common foreign policy towards Russia with substantially different mechanisms and content.

Consequently, the EU’s partnership policy based on the legally binding agreements such as the Association Agreements (including DCFTA) with certain post-Soviet countries has changed the nature of the regional interaction with Russia. Within the framework of its renewed strategic vision and attention to the region Moscow sees it as part of its own geopolitical project, that has been institutionalised as the Eurasian Economic Union (EEU), rather than as a “shared neighbourhood”. Indeed, an increasingly growing EU presence in the region, which is regarded by Moscow as its own “backyard”, was perceived in Kremlin as an attempt to build a Euro-Atlantic sphere of influence, in other words, as an alternative to the NATO’s eastward expansion.

Thus, the intersection and competition of the these two regional integration and cooperation models, forged by two important powers with structurally and conceptually divergent visions resulted in serious deterioration and regression in relations, as well as produced a division of the common neighbourhood between the two powers.

This paper will argue that the main reason behind this kind of regional crisis is the incompatibility and dissociation of strategic visions towards the “shared region”. In other words, the failure of the EU and Russia, with two contending integration and security visions over the European order, to negotiate and agree on an inclusive regional order and mechanisms of “co-existence” was the main determinant of the crisis in relations. In this paper we will proceed in two steps: the first section of the paper will address the nature and main parameters of contending visions; the second section will examine possible ways of synchronisation of the two engagement policies and new dynamics of inching towards the normalisation in relations between the two powers.

Keywords: Russia, European Union, shared neighborhood, integration models, rivalry

KRİZLER ARASINDA BOSNA HERSEK

Dr. Hakan TARTAN

Eski Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

hakantartan35@gmail.com

Özet

Yugoslavya'nın dağılmasıyla ortaya çıkan devletler, güçlü ve başarılı olma mücadelesi vermişlerdir. Bu ülkeler içinde en acılı, kriz ve sıkıntılarla dolu süreci yaşayan da hiç kuşkusuz Bosna Hersek olmuştur.

Kültürel, tarihi, sosyal ve toplumsal bağları nedeniyle Türkiye ile daha yakın ilişki içinde olan Bosna Hersek, özellikle savaş döneminde yoğun acı, işkence, katliam ve saldırılara sahne olmuştur.

Batı ülkelerinin gözleri önünde yaşanan büyük dram, Bosna Hersek'in Yugoslavya'dan ayrılan diğer ülkelerin yanı sıra geçiş ve ilerleme sürecini daha sancılı, zorlu ve sıkıntılı yaşamasına neden olmuştur. Bu da sadece toplumsal hayatı etkilemekle kalmamış, aynı zamanda ülkenin ekonomik gelişimine de zarar vermiştir.

Hala ekonomik ve siyasi anlamda krizler Bosna Hersek'i tehdit etmektedir.

Bu konuda kendini tanıtmaya ve anlatmaya eksikliği olduğu ortadadır.

Krizlere gebe bir bölgede, özellikle etnik ve yönetsel sorunlar, istenen gelişimin yakalanmasına engel oluşturmaktadır.

Devlet yönetimindeki çok başlılık, zaman zaman gündeme getirilen 'ayrılıkçı söylemler' jeopolitik ve stratejik avantajlarına rağmen Bosna Hersek'in önündeki engeldir.

Her şeye rağmen devlet ve kamu reformu, anayasal değişiklik ve ekonomide yapılanma konularında atılacak adımlar, Avrupa Birliği kriterlerinin eksiksiz ve zamanında gerçekleştirilmesi, eğitime ve özellikle gençlerin rehabilitasyonuna önem verilmesi Bosna Hersek'in geleceğe umutla bakmasını sağlayacaktır.

Bunun için özellikle yöneticilere, siyasetçilere ve devlet adamlarına büyük görevler düşmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bosna Hersek, ekonomi, kriz

BOSNIA HERZEGOVINA AMONG CRISES

Abstract

The states that emerged with the breakup of Yugoslavia gave a fight to be strong and successful.

Of course, Bosnia Herzegovina has experienced the most painful process full of troubles and crises among these countries.

Bosnia Herzegovina, which has a closer relationship with Turkey due to its cultural, historical, social and social ties, witnessed intense pain, torture, massacres and attacks especially during the war.

The great drama in front of the eyes of the western countries led Bosnia Herzegovina's transition and progression process to be more painful, difficult and distressing besides the other countries that dissociated from Yugoslavia.

This not only affected the social life, it also damaged the economic development of the country.

Still, economic and political crises threaten Bosnia Herzegovina.

In this context, it is obvious that it experiences difficulty in introducing and expressing itself.

In a region prone to the crises, especially ethnic and managerial problems prevent the desired development.

Multilateralism in state administration and 'separatist discourses', which are sometimes brought to the agenda, are the obstacles for Bosnia Herzegovina, despite its geopolitical and strategic advantages.

Despite everything, the government and public reform, the constitutional changes and the steps to be taken in structuring the economy, complete and timely fulfilment of European Union criteria, giving importance to education and especially rehabilitation of young people will help Bosnia Herzegovina look at the future with hope.

In this direction, especially the administrators, politicians and statesmen have great duties.

Keywords: Bosnia Herzegovina, economy, crisis

15 TEMMUZ DARBE GİRİŞİMİ VE GÜVENLİK SEKTÖRÜNDE DEMOKRATİK GÖZETİM

Dr. Üyesi Mustafa ULUÇAKAR
Avrasya Üniversitesi,
İdari ve İktisadi Bilimler Fakültesi
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü
mulucakar@gmail.com,
mulucakar@avrasya.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı, 15 Temmuz Darbe Girişimi sonrasında gerçekleştirilen demokratik gözetim düzenlemelerinin, askeri darbe riskini ortadan kaldırmaya yönelik etkinliği ile Türk Silahlı Kuvvetlerinin harp yeteneklerine olan tesirlerini incelemektir. Türk sivil-asker ilişkileri tarihinde askeri müdahale riskini en aza indirmeye yönelik çok sayıda kurumsal ve yasal düzenlemeler yapılmıştır. Kuşkusuz bunlardan en etkili olanları, Türkiye'nin AB Müktesebatına Uyum Programı çerçevesinde 2002-2010 yılları arasında yapılan düzenlemeler olmuştur. Buna karşın, Türk Silahlı Kuvvetleri, 1960'dan bu yana 7 kez siyasete müdahale etmiş (27 Mayıs 1960, 12 Mart 1971 and 12 Eylül 1980, 22 Şubat 1962, 21 Mayıs 1963 ve 15 Temmuz 2016) ve bunların en sonuncusu Türk siyasi tarihinin en kanlı darbe girişimi olmuştur. 15 Temmuz darbe girişimi, siyasi ve askeri çevreleri bir dizi ilave darbe önleme tedbiri uygulama düşüncesiyle harekete geçirmiştir. Çalışmada 15 Temmuz sonrasında darbeleri önleme yönelik olarak yürürlüğe konulan tedbirlerin darbeleri önlemede etkili olabileceği ancak, en azından kısa vadede, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin etkinliğini ve harbe hazırlık düzeyini olumsuz etkileyebileceği sonucuna varılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sivil-Asker İlişkileri, Türk Sivil-Asker İlişkileri, Türk Silahlı Kuvvetleri, Darbe Önleme, Askeri Etkinlik.

15 JULY COUP ATTEMPT AND THE ISSUE OF DEMOCRATIC GOVERNANCE IN THE SECURITY SECTOR

Abstract

The purpose of this study is to examine the democratic governance measures that are put into effect in Turkey aftermath of the 15 July Coup Attempt, in terms of their effectiveness to eliminate the risk of the coup d'états as well as their influence on the battle preparedness of the Turkish Armed Forces. There has been multitude of institutional and legal reforms in the history of Turkish civil-military relations to minimize the risk of military intervention. The most substantial of those were put into effect within the framework of the harmonization process with the European Union between 2002 and 2010. Nevertheless, Turkish Armed Forces has intervened in politics 7 times since 1960 (27 May 1960, 22 February 1962, 21 May 1963, 12 March 1971, 12 September 1980 and 15 July 2016) and the last attempt has been the bloodiest one. 15 July Coup attempt awakened the political and military circles to act on

the thought of applying a series of additional coup proofing measures. Results of this study suggest that while coup proofing strategies and practices may be effective for preventing coups, however, they may diminish the effectiveness and battle preparedness of the Turkish Armed Forces, at least in short term.

Keywords: Civil-Military Relations, Turkish Civil-Military Relations, Turkish Armed Forces, Coup-Proofing, Military Effectiveness.

EKONOMİK POLİTİKALARIN FİNANSAL KRİZLER ÜZERİNE ETKİLERİ, DÜNYA VE TÜRKİYE ÖRNEKLERİ

Doç. Dr. Niyazi ERDOĞAN

Ufuk Üniversitesi

İ.İ.B.F.

Uluslararası Ticaret Bölümü

drnierdogan@gmail.com

Özet

Günümüzde ülkeler, ekonomik birimler, şirketler ve bireyler her zamankinden daha çok uluslararası hale gelmiş olduğundan, uluslararası ekonomik ve mali piyasalarda ortaya çıkabilecek ekonomik, siyasal, sistemik, sistematik, döviz, faiz ve likidite gibi tüm risklerle karşı karşıyadır. Finansal sistem, küreselleşme sürecinde, özellikle 2008 yılı Global finansal krizi sonrasında, başta Gelişmekte Olan Piyasaların (GOP) cari açıkları nedeniyle hareketlenmiş olup, en küçük bir olumsuzluk domino etkisi ile yayılmaktadır. Borçla döndürülen bir ekonominin tek şansı sürdürülebilir bir borçlanabilme olanağı sağlamasına bağlıdır. İyi işleyen ve yönetilen bir ekonomik sistem, uluslararası sermaye yeterliliğine sahip bir bankacılık sistemi, yatırımcılara güven verecek bir hukuksal yapı, ülkede uluslararası genel kabul gören demokrasi kurallarının varlığı, cari açık, faiz, enflasyon gibi konular yatırımcılara yön veren uluslararası değerlendirme kuruluşlarının ilk baktıkları verilerdir.

Kriz, bir hastalık döneminin en ciddi, en yoğun ve en kritik dönemini ifade eder. Hiçbir kriz işaret vermeden ortaya çıkmaz.

Dünyanın en büyük iki krizi “1929 Ekonomik Buhan” ve halen etkisi devam eden “2008 Global Finansal Krizi”nin dünyada en kuralcı ülke olan Amerika Birleşik Devletleri’nde ortaya çıkması, bu ülkenin krizlerin öncüllerini zamanında algılamaması ile tanımlanamaz. Yeni finansal teknikler yaratılarak, olabilecek risklerin bilinerek gözardı edilmesi ve kar etme hırsı hiç şüphe yok ki krizlerde “insan” faktörünün ön planda olduğu gerçeğini ortaya koymaktadır. Devletleri de insanlar yönetmektedir.

Yönetim becerisi daha çok kriz dönemlerinde ortaya çıkmakta, liderlik ve otoriteyi yerinde kullanabilme, yönetim ve iletişim becerileri kriz ortamlarında gerçek anlamına kavuşmaktadır.

Bu anlamda 2001 yılı Şubat ayında ortaya çıkan ve öncelikle bankacılık sektöründe olmak üzere reel sektörde büyük kayıplara neden olan finansal kriz, Kamu Bankaları’nda özel bir kadro ile yapılan “Yeniden Yapılanma” ile atlatılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ekonomik Yönetim, Finansal Sistem, Finansal Kriz, Küreselleşme, Finansal Kriz ve İnsan Faktörü

Alan Tanımı: Küresel Finansal Krizler – Ekonomi ve Finans

IMPACTS OF ECONOMIC POLICIES ON FINANCIAL CRISIS, EXAMPLES FROM THE WORLD AND TURKEY

Abstract

Today countries, economic units, companies and individuals become much more international than before so that they expose economic, political, systemic, systematic, currency, interest and liquidity risk in international economic and financial markets. In globalization process, financial system activated especially after 2008 global crisis due to current deficits of Emerging markets. And today, a small negativitiy leads to a domino effect. An economic model that is driven by debts, can only be carried on by sustainable debt borrowing system. Well managed and operating economic system, a banking system with international capital adequacy, legal structure that assures confidence to investors, existing democracy rules in the country, current deficit, interest and inflation are the first data that are taken into consideration by international rating corporations whom direct investors.

Crisis, means the most intense and critical period of a disease period. A crises will not come up without signals.

The most important crises in the world “1929 Economic Depression” and “2008 Global Financial Crises” whose effects still continue emerged in Unites States of America that is known as the most normative country. This cannot be defined as USA does not perceive the precursors of crisis. Overlooking the risks by creating new financial techniques and profit passion shows that “human” factor is in the foreground in the crisis without doubt. Governments are managed by humans.

Managing ability mostly rises during crisis, leadership and using authority, governance and communication skills get their true meaning during crisis environment.

Within this scope, the financial crisis arise in 2001 February which resultes in great losses in Banking and real sector, overcome by “Restructuring” that are managed by special establishments in Public Banks.

Key Words: Economic Management, Financial System, Financial Crisis, Globalization, Financial Crisis and Human Factor.

Field Definition: Global Financial Crisis – Economy and Finance

TACİKİSTAN İÇ SAVAŞI TARAFLARI VE NEDENLERİ (1992-1997)

Prof. Dr. Fahri TÜRK
Trakya Üniversitesi,
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi,
Uluslararası İlişkiler Bölümü
fahriturk11@gmail.com

Özet

Tacikistan’da yaşanan iç savaş her ne kadar dini motiflerle bezenmiş bir çatışma olarak algılanmışsa da klanlar arasında yaşanan bir güç elde etme mücadelesi olmaktan öteye gidememiştir. İslâm, Tacikistan’ın güneyinde yaşayan seçkinler tarafından, siyasal iktidarı ellerinde tutan kuzeyli komünistlere karşı yapılan mücadelede bir araç olarak kullanılmıştır. Böylece Tacikistan İslâmî Yeniden Doğuş Partisi (TİYDP), bölgesel bir karaktere bürünmüştür. TİYDP, 1992 yılında “Yurtsever Kurtuluş Cephesi” adı verilen yarı askeri bir yapılanmaya gitmiş dolayısıyla Tacikistan’da verilen iktidar mücadelesinin etkili bir aktörü haline gelmiştir. Tacikistan iç savaşının diğer cephesinde ise Başkan Rahman Nabiyev/İmamali Rahman liderliğindeki komünistler ve rejim yanlıları yer almışlardır. Sonuçta TİYDP ve muhalifler, komünistler tarafından Rusya’nın yardımıyla yenilgiye uğratılmışlar ve TİYDP liderleri Afganistan’a kaçarak Tacik rejimine karşı savaş hazırlığına başlamışlardır. Böylece Tacikistan’ı beş yıl boyunca pençesine alan ve binlerce insanın ölümüne, on binlercesinin ise göçmen durumuna düşmesine neden olan çatışmalar Tacikistan’ın ekonomik ve sosyal yapısında onulmaz yaralar açmıştır.

Bu çalışmada uluslararası çatışmalar bağlamında Tacikistan’da 1992 ilâ 1997 yılları arasında hüküm sürmüş olan iç savaş kalitatif içerik analizi yöntemiyle ele alınacaktır. Bu çerçevede ilkin Tacikistan iç savaşının gelişimi, tarafları ve nedenleri ayrıntı olarak ortaya konulacaktır. İkinci olarak bu çatışmanın alevlenmesinde rol oynayan İran ve Rusya gibi bölge devletlerinin rolü aydınlatılacaktır. Son olarak ise İran, Rusya ve Tacikistan rejiminin ülkede ulusal barışın sağlanmasında takındıkları tutumları ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Tacikistan, İç Savaş, Komünistler, İslâmcılar, Uluslararası Aktörler, Rusya, İran

CIVIL WAR IN TAJIKISTAN: ACTORS AND CAUSES (1992-1997)

Abstract

Although the civil war in Tajikistan generally considered as a conflict driven by religious motives, in reality however it appeared to be a power struggle between regional clans. The regional elites from the southern region of Tajikistan used Islam as a weapon towards power elites from the northern regions of the country. Within this context it can be indicated that the Islamic Revival Party of Tajikistan (IRPT) became a political party with a regional character which played an important role in the power struggle during the civil war. On the other front of this conflict there were communists and regime supporters under the leadership of the president Rahman Nabiev and later Imamali Rahman. In sum, IRPT and other opposition groups were defeated by the communists due to the foreign aid and IRPT leaders escaped to Afghanistan in order to be ready to the war against Tajikistani regime. Afterwards, Tajikistan fall into five years lasting civil war that caused the death of tausends of people and the collapse of the economic and social structure of the country. Moreover, tausend of people escaped into neighboring

countries to seek shelter. This study explores the civil war in Tajikistan by means of qualitative content analysis. Within this framework it will be analysed the causes, progress and sides of this conflict.

Key Words: Tajikistan, Civil War, Regional Clans, Comunists, Islamists

RUSSIAN POLITICS TOWARDS KOSOVO CRISIS (1999-2008)

Assist. Prof. Dr. Elif ŞİMŞEK-ÖZKAN

Erciyes University

FEAS

Department of International Relations

elifsimsek@gmail.com

Abstract

Within Holistic Constructivist framework, this paper, produced from doctoral dissertation titled “Identity and Foreign Policy: The Role of Identity in Policies of Russian Federation towards Bosnia Herzegovina and Kosovo,” at Ankara University in 2015”, aims to explore the change and continuity of state identity constructing the Russia’s policy towards Kosovo Crisis. Within framework of Constructivism, searching for the possibility of an understanding by problematizing identity, Russian policy towards Kosovo Crisis is constructed, by state’s social, and collective identities, constructed by its interaction with other states, and in interaction with different political identities within Russian domestic society.

The paper also argues that a state’s identity, here namely Russia, is a complex web of realities of “small truths,” is socially constructed within perspective lenses of different political identities of society in Russia, and Europe as its “significant other.” This paper, limited with the period between 1999 and 2008 as time, and with Kosovo as space, reveals that Russia adopts a kind of “great power” identity, understood by its emphasizing upon “derzhava/ great power” in identity discourse.

Keywords: Holistic Constructivism, Russia, Kosovo, Identity, Derzhava/Great power

RUSYA FEDERASYONU’NUN KOSOVA KRİZİ SİYASETİ (1999-2008)

Özet

“Kimlik ve Dış Politika: Rusya Federasyonu’nun Bosna Hersek ve Kosova Siyasetinde Kimliğin Rolü” başlığıyla Ankara Üniversitesi’nde 2015’te savunulan doktora tezinden üretilen bu çalışma, Bütüncül İnşacı çerçevede, Rusya’nın Kosova krizine yönelik siyasetinin devlet kimliğindeki değişim ve süreklilik tarafından inşa edildiğini savunmaktadır. İnşacılığın, kimliği sorunsallaştıran bir anlamlandırma imkânını araştırarak kuramsal çerçevesine içkin olarak, Rusya’nın Kosova krizine yönelik siyaseti devletin toplumsal ve kolektif kimlikleriyle öteki devletlerle etkileşimiyle ve Rus toplumundaki farklı siyasi kimliklerle etkileşimle inşa edilmektedir.

Krize yönelik sadece Rusya’nın temasta olduğu öteki devletler, ismen Rusya’nın muteber ötekisi bir bütün olarak Avrupa ve ABD, Rusya’nın devlet söylemleri ve Rus toplumunun siyasi kimliklerinin söylemleriyle, üç farklı anlatıyı değil, hepsinin Rusya’nın krizi anlamlandırılış biçimini inşa ederken, bir diğerinden bağımsız olmadığını ve Rusya’nın “küçük-g gerçekliği”ni inşa ediş biçimlerini de tartışmaya açmaktadır. Zaman olarak 1999 ve 2008 yılları arasındaki süreç ve uzam olarak Kosova ile sınırlandırılan bu çalışma, Rusya’nın kimlik söylemi ve anlatılarındaki “derjava/kudretli devlet” vurgusundan, “kudretli devlet” kimliğini benimsediğinin anlaşılacağını savunmaktadır.

Anahtar kelimeler: Bütüncül İnşacılık, Rusya, Kosova, Kimlik, Derjava/Kudretli Devlet

ARAP BAHARI SONRASI ORTADOĞU'NUN GÜVENLİK KRİZİ: SURIYE İÇ SAVAŞI

Dr. Öğretim Üyesi İskender KARAKAYA

Yozgat Bozok Üniversitesi
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
Uluslararası İlişkiler Bölümü
iskender.karakaya@bozok.edu.tr

Özet

Ortadoğu’da Aralık 2010’da Tunus’ta başlayan ve sonrasında Mısır, Libya, Suriye, Bahreyn gibi ülkelerdeki insanları etkileyen olaylar, Arap Baharı olarak isimlendirilmektedir. Suriye’de ise Mart 2011’de başlayan gösteriler Suriye Rejiminin sert müdahalesi üzerine ülke geneline yayılmıştır. Temmuz 2011’de muhalifler bir araya gelmiş ve “Özgür Suriye Ordusu” kurulmuştur., Rejim ile Muhalifler arasında başlayan iç savaş, Irak İslam Devleti ve diğer devlet dışı aktörlerin yanında bölgesel güçlerin (Türkiye, İran, Suudi Arabistan, Katar) ve küresel güçlerin (ABD) ve diğer ülkelerin (AB, Rusya vd.) dahil olmasıyla uluslararası bir iç savaş ve Ortadoğu’nun Güvenlik Krizi haline gelmiştir. Bu bildirideki öne sürülen temel argüman “Suriye İç Savaşı’nın Ortadoğu’nun güvenlik krizi haline geldiği bu durumun hem bölge ülkelerini hem de Suriye’nin kendi iç istikrarını etkilediği bununla birlikte yerel, bölgesel ve küresel terör örgütlerinin bu durumdan faydalandığı, IŞİD vb yapıların ortaya çıktığı şeklinde olacaktır. Bu amaçla bu bildiride, Suriye İç Savaşı dönemsel olarak anlatılacak ve bu savaşın neden Arap Baharı sonrası Ortadoğu’nun güvenlik krizi haline geldiği sorunsalı açıklanmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: İç savaş, IŞİD, Suriye Rejimi, küresel terörizm, Arap Baharı

MIDDLE EASTERN SECURITY CRISIS FOLLOWING THE ARAB SPRING: SYRIAN CIVIL WAR

Abstract

The affairs which have occurred at Tunisia in December 2010, and spread and affect the people in Egypt, Libya, Syria and Bahrain, known as Arab Spring. Demonstrations which have begun in 2011, to spread to country-wide, because of Syrian Regime’s hard interventions. Opponents came together in July 2011 and was established Free Syrian Army. Civil War which has occurred between Syrian Regime and Opponents has become international civil war and problematic of security crisis of Middle East due to ISIS and other non-state groups as well as Regional Powers (Turkey, Iran, Saudi Arabia and Qatar), global powers (USA and Russia) have attended civil war. The main argument put forward in this presentation is that Syrian Civil War has become security problem of Middle East that effects not only regional states but also Syrian stability and have taken advantage of this situation by local, regional and global states and ISIS has occurred as well. For this aim, in this text Syrian Civil War will be described periodically and tried to explain the problematic, why this civil war has turned into a security crisis of Middle East after Arab Spring.

Keywords: Civil war, ISIS, Syrian Regime, global terrorism, Arap Spring

THE DYNAMICS OF RUSSIAN FEDERATIONS POLICY TOWARDS SYRIAN CRISIS

Assoc Prof. Dr. Güner ÖZKAN

Necmettin Erbakan University

FPS

Department of International Relations

gunerozkan005@yahoo.com

Assist. Prof. Dr. Elif ŞİMŞEK ÖZKAN

Erciyes University

FEAS

Department of International Relations

elifsimsek@gmail.com

Abstract

Russia has largely read the Arab Spring as the continuation of Western driven Colour Revolutions starting first in Serbia and Montenegro*, which resulted in trial of Milosevic at the International Criminal Court. Russia has seen Colour Revolutions, as serials, driven by the US's interest in "uni-polar world," and also read such backings as a challenge to Russian call of a "multi-polar world order." In order to re-arrange order in its near abroad, Russia, among some others, intervened in Georgia in August 2008 at the expense of the NATO or the West and responded to the power change in Ukraine after Maiden movement by annexing Crimea in 2014 by a *fait accompli*.

In the case of Arab Spring, Russia initially stayed silent in the crisis in Libya at the UN Security Council, perhaps because of Moscow's priority in the supposedly anti-Russian Colour Revolutions in the post-Soviet space. In contrast, Russia had eventually got involved in the civil war in Syria by sending military force there on September, 30, 2015, intending to disseminate the message that it was opposed to a "uni-polar world order" run by the US.

Historically Syria, since the time of the USSR, has provided Moscow with a long-term strategic military base in Latakia. Russia has taken the advantage of the Soviet era friendship and strategic cooperation with Syria, by which it has militarily supported Basar Essad regime and changed the balance there in favor of Moscow-Damascus axis. Having made a new order, as a regional power in its near-abroad, Russia seems have successfully continued backing its call for a "multi-polar world" through the crisis in Syria, as a supra-regional power in the Middle East.

Keywords: Syrian Crisis, Russia, Multi-Polar Word Order

* The State Union of Serbia and Montenegro was dissolved in 2006, after Montenegro's declaration of independence.

RUSYA FEDERASYONU’NUN SURİYE KRİZİ SİYASETİNİN DİNAMİKLERİ

Özet

Rusya Arap Baharını, ilk kez Sırbistan-Karadağ’da başlayarak Uluslararası Ceza Mahkemesi’nde Miloşević’in yargılanmasıyla son bulan ve Batı tarafından yönlendirilen Renkli Devrimlerin devamı olarak anlamlandırmaktadır.* Rusya, Renkli Devrimleri ABD’nin “tek kutuplu dünya”dan çıkarları tarafından yönlendirilen seriler ve Rusya’nın “çok kutuplu dünya” düzeni çağrısını meydan okuma olarak değerlendirmektedir.

Kendi yakın-çevresini yeniden düzenlemek için, Rusya, diğerleri arasında, Ağustos’ta NATO ya da Batı’nın aleyhine Gürcistan’a müdahale etmiş, Ukrayna’da Maydan olayları sonrasında gerçekleşen iktidar değişimine 2014’de bir *fait accomplie* ile Kırım’ı ilhak ederek cevap vermiştir. Moskova’nın eski Sovyet uzamındaki Rus aleyhtarı olduğu düşünülen Renkli Devrimleri önceliği olarak addetmesi, muhtemelen Rusya’nın Arap Baharı’nın başlangıcındaki Libya Krizine BM Güvenlik Konseyi’de itiraz etmeyişinin de nedenleri arasında yer almaktadır. En sonunda, 30 Eylül 2015’te Suriye’deki iç savaşa askeri kuvvet göndererek müdahil olmak suretiyle, ABD’nin “tek-kutuplu dünya düzeni”ne karşı çıktığını göstermeyi amaçlamıştır.

Suriye, tarihsel olarak, SSCB döneminden itibaren Moskova’ya Lazkiye’de uzun erimli stratejik askeri üs sağlanmaktadır. Rusya, Sovyet dönemi dostluk ve stratejik ortaklığının avantajlarından faydalanmasına bağlı olarak, Başar Esad rejimini askeri olarak desteklemekte ve Moskova-Şam eksenini lehine dengeleri değiştirmektedir. Bölgesel bir güç olarak kendi yakın çevresinde yeni bir düzen sağlayan Rusya, Orta Doğu’da bölgeler-üstü bir güç olarak, Suriye krizi dolayımında kendi “çok-kutuplu dünya” çağrısını başarılı biçimde desteklemeye devam etmektedir.

Anahtar Sözcükler: Suriye Krizi, Rusya, Çok-Kutuplu Dünya Düzeni

* Sırbistan-Karadağ Federal Devleti, Karadağ’ın 2006’daki bağımsızlık ilanından sonra dağılmıştır.

TÜRK(İYE)-ALMAN(YA) İLİŞKİLERİ'NDEKİ FOTOĞRAF KRİZİ

Prof. Dr. Burak GÜMÜŞ

Trakya Üniversitesi,

İİBF

Kamu Yönetimi Bölümü

Siyaset ve Sosyal Bilimler Ana Bilim Dalı

burakgumus@trakya.edu.tr

Özet

2013 yılından bugüne değin hem ülkelerarası düzeyde hem de Almanya'daki Türk-Alman ilişkileri gergin geçmektedir ve bu durum Almanya Türklerini de etkilemektedir. Bu bağlamda, Alman Futbol Milli Takım Oyuncuları Mesut Özil ve İlkay Gündoğan'ın T.C. Cumhurbaşkanı ve AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan ile resim çektilmeleri, Alman Medyası ve Siyaseti nezdinde ağır eleştirilere neden olmuştur. Bir bakıma gergin olan Türk göçmenler ve Alman ev sahibi toplumu ve Türkiye - Almanya arasındaki ikili ilişkiler için yine bir kesişme gerçekleşmiştir. Söz konusu oyuncuların tavrı, zaten otokrasi ve İslamcılık eleştirisi altında bulunan Erdoğan'a 2018 Erken Seçimleri için yardım etmeleri olarak yorumlanmış, onlar bundan dolayı eleştirilmiş, hakarete maruz kalmış ve takımdan kovulmaları istenmiş ve Özil'in Almanya'da ırkçılık tartışmalarına vesile olan sansasyonel istifasına sebebiyet vermiştir. Köşe yazarları, ünlüler ve yeni medya eylemcileri tarafından "Alman toplumuna yeterli derecede uyum sağlamamak", "Alman çıkarları ve değerlerine ihanet etmek", "otokrat bir lideri desteklemek", "Erdoğan'ın oyununa alet olmak" ile suçlanmıştır. Böylece Türk(İYE)-Alman(YA) ilişkilerindeki krizler Fotoğraf Krizi'ne dönüşmüştür.

Anahtar kelimeler: Almanya'da Erdoğan karşıtlığı, Türk-Alman ilişkileri, Fotoğraf krizi

THE ÖZİL PHOTOGRAPH CRISIS IN THE BICOMMUNAL AND BINATIONAL GERMAN-TURKISH RELATIONS

Abstract

From 2013 up till now, German-Turkish Relations in the branch of international relations and in Germany itself have been strained and this fact has also negative effects on the German Turks. In this context, the fact that Turkish footballers Mesut Özil and İlkay Gündoğan of the German Soccer Association posed for a photograph with the President of the Republic of Turkey, leader of the Justice and Development Party Recep Tayyip Erdoğan, lead to harsh criticism in the German media and politics. The strained relationships between German-Turks and Germans in Germany and between Turkey and Germany intersected. The behaviour of the soccers was commented as electoral aid for Erdoğan who himself has been accused of Islamism and authoritarianism, so they have been under criticism, have become victim of insulting, whereby their release from the national soccer team has been demanded. This process led to the sensational resignation of Özil causing debates on racism in Germany. Columnists, celebrities, politicians and media activists accused them of not being fully integrated, betraying the interests and values of Germany, supporting an authoritarian leader and being a puppet in Erdoğan's game. So, The Crises in the German-Turkish Relations in Germany and between Turkey and Germany have become the photograph crisis.

Key Words: Erdoğan-Bashing, German-Turkish Relations, Photograph Crisis

2000'Lİ YILLARDA AMERİKAN DIŞ SİYASETİ VE ŞİDDET YANLISI DEVLET DIŞI AKTÖRLER- HAMAS VE GAM ANALİZLERİ

Dr. Öğretim Üyesi Saffet AKKAYA

Avrasya Üniversitesi

İdari ve İktisadi Bilimler Fakültesi

Uluslararası İlişkiler Bölümü

saffet.akkaya@avrasya.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı HAMAS ve GAM analizi üzerinden Amerikan dış siyasetinin 2000'li yıllarda Şiddet Yanlısı Devlet Dışı Aktörlere (ŞYDDA) bakışını analiz etmektir. ŞYDDA'lar Soğuk Savaş sonrası dönemde uluslararası ilişkilerde önemli bir rol oynamaktadırlar. Bu aktörler bölgesel ve uluslararası ortamlarda sosyal, siyasi ve güvenlik rolleri üstlenmektedirler. Bu çalışmada, benzer özelliklere sahip iki İslami ŞYDDA(Ortadoğu'dan HAMAS ve Güneydoğu Asya'dan GAM) incelenmiştir. Çalışmada, ABD dış politikasının Endonezya'daki GAM (Gerakan Aceh Merdeka/Özgür Aceh Hareketi)'a karşı barışçıl/uzlaştırıcı bir yaklaşım sergilerken HAMAS (Harakat al-Muqawama al-Islamiya/İslami Direniş Hareketi)'a karşı aynı tutumu göstermemesinin nedenleri araştırılmıştır. Bu inceleme neticesinde ABD dış politikasının Filistin ve Aceh sorunlarında iki farklı yaklaşım sergilediği ortaya çıkmıştır; GAM şiddeti terk etmeyi kabul etmiş ve Endonezya siyasal yapısı içinde barışçı bir siyasal partiye dönüşmüş, ama HAMAS aynı sonuca ulaşamamıştır. Bu iki bölgesel sorunu etkileyen faktör ABD ile HAMAS/GAM ve hasım devletler (İsrail/Endonezya) arasındaki karmaşık etkileşim ve ilişkiler yumağıdır. Bu karmaşık etkileşimdeki temel unsur da ABD yönetimi ile İsrail ve Endonezya devletleri arasındaki ikili ilişkilerin yapısı ve uyumlu/uyumsuz olma durumudur.

Anahtar Kelimeler: Şiddet Yanlısı Devlet Dışı Aktörler, HAMAS, GAM, ABD Dış Politikası, Küresel Terörizm

US FOREIGN POLICY AND VIOLENT NON-STATE ACTORS IN THE 2000S CASES OF HAMAS AND GAM

Abstract

The Violent Non-State Actors (VNSA) play a substantial role in post-Cold War international relations. They influence the social, political and security environment at regional and international context. In this study, two Islamist VNSAs with similar specifications, HAMAS of the Middle East and GAM of the Southeast Asia have been studied. The purpose is to investigate the reasons why did the US actively pursued a conciliatory/inclusive approach towards GAM (Gerakan Aceh Merdeka/Free Aceh Movement in Indonesia) but not towards HAMAS (Harakat al-Muqawama al-Islamiya/The Islamic Resistance Movement in Palestine)? The conclusion is that the US foreign policy has come up with two different solutions in Palestine and Aceh conflicts; while GAM has been persuaded to end violence and transit into a peaceful political organization in Indonesian political system, HAMAS has not been so far. The factor, which affects these two conflicts, is the complex interaction amongst the US, the VNSAs (HAMAS and GAM) and the Parent states (Israel and Indonesia). In this complex interaction, the core element is the nature of the relations between the US administration and the Parent States (Israel and Indonesia).

Key Words: Violent Non-State Actors, HAMAS, GAM, US Foreign Policy, Global Terrorism

ABD HEGEMONYASININ ÇÖKÜŞÜ VE NEOLİBERALİZMİN KRİZİ

Dr. Öğr. Üyesi İnan AKDAĞ
Amasya Üniversitesi
Merzifon İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
İktisat Bölümü
inanakdag@yahoo.com

Özet

ABD II. Dünya Savaşı sonrası rakipsiz olarak dünyada hegemonya kurmuştur. Dünya ekonomik üretiminin %25'ini üreten bir gücün hegemon olması doğaldır. Ancak her hegemonya döngüsel olarak çöküş dinamiklerini de kendi içinde taşımaktadır. ABD hegemonyası da 1970'ler ile çöküş sürecine girmiştir. Yeni hegemonun henüz ortaya çıkmaması ve küresel rakip olan SSCB'nin çöküşü ile bu süreç uzamaktadır. Yine bu süreci uzatmak için ABD neoliberal ekonomik düzeni 1970'ler sonu dünyaya dayatmıştır. Tüm bu çabalar sadece hegemonyanın ömrünü uzatmakta ancak çöküşü engelleyememektedir. Politik ve ekonomik olarak ABD'nin çöküş dinamiği 2000'ler ile başlamıştır. Askeri gücüne diğer ülkelerden gelen meydan okuma ve ekonomik olarak 2008 neoliberalizmin krizi hepsi ABD hegemonyasının çöküş göstergeleridir. Siyaset biliminde iktidar zor ve rızanın birleşimine dayanmaktadır. Hegemonya son tahlilde bir uluslararası iktidar olduğuna göre hegemon olan güç hem rıza hem de zor kullanmak zorundadır. Hegemon uluslararası alanda bir yandan ekonomi, kültür ve sosyal olarak rıza sağlarken bir yandan da askeri gücü ile zor kullanmaktadır. Böylece uluslararası alanı kendi çıkarları doğrultusunda düzenlemektedir. ABD hegemonyası da işte bu zor ve rıza öyküsüdür. II. Dünya Savaşı sonrası hegemon olmuş ve hegemonyasının krize girdiği 2000'lere kadar uluslararası düzeni şekillendirmiştir. 2008 finansal krizi artık ABD hegemonyasının çöküş aşamasına girdiğinin göstergesidir. Gelecekte yeni hegemon adayları var olduğuna göre -başta Çin- bu çalışma ABD hegemonyasının analizidir.

Anahtar Kelimeler: Hegemonya, ABD, Neoliberalizm, Kriz, Uluslararası düzen

THE COLLAPSE OF U.S. HEGEMONY AND THE CRISIS OF NEOLIBERALISM

Abstract

The USA established its hegemony in the world after Second World War as unrivaled. It is natural to be hegemon of a force which produced 25 percent of total world production. However all hegemonies carry their collapse dynamics as cyclical in themselves. U.S. hegemony has entered the collapse process with 1970s. This process has extended because of that new hegemon has not already revealed and that the USSR which was global rival collapsed. Because of extended this process the USA had insisted neoliberal economical order to the world in the end of 1970s. All efforts lengthen only hegemony's life but they do not hinder its collapse. Politically and economically the collapse dynamics of the USA started with 2000s. That the challenge to military force from other countries and that 2008 financial crisis of neoliberalism all are indicators of the collapse of U.S. hegemony. In political science power bases on the union of consent and coercion. According to hegemony at last analysis is an international power hegemon power should use both consent and coercion. In international field hegemon on the one

hand provides with economically, culturally and socially consent on the other hand uses coercion with its military force. Therefore it orders international field in the direction of its interests. The USA hegemony is a story of consent and coercion. After Second World War it became hegemon and until 2000s when its hegemony entered crisis it formed international order. 2008 Financial Crisis is an indicator that USA hegemony has entered the collapse stage. This study is analysis of the USA hegemony because of the presence of new hegemon candidates in the future.

Key Words: Hegemony, The USA, Neoliberalism, Crisis, International order

SİYASAL KURUMLAR VE KRİZLER: 2018 SEÇİMLERİNE DOĞRU BREZİLYA DENEYİMİ

Yaşar Pınar ÖZMEN

Gazi Üniversitesi,

Siyaset ve Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora Öğrencisi

pborozmen@gmail.com

Özet

Güney Amerika'nın en büyük aktörlerinden biri olan Brezilya krizler açısından deneyimli bir ülkedir. Finansal sistemin krizlere açık olduğu kırılgan ekonomilerden biri olan Brezilya, piyasaların hızla küreselleştiği yirminci yüzyılın son çeyreğinden itibaren neoliberal odaklı kalkınma politikalarının uygulayıcısı olmuştur. 22 yıl süren askeri diktatörlük döneminin ardından yaşanan 1985-1995 yılları ise ekonomik ve beraberinde gelişen siyasal krizlerle geçen sancılı bir evre olmuştur. Başkanlık sistemi ile yönetilen ülke, sol kanat partilerden gelen Fernando Henrique Cardoso (1995-2003) ve ardından Lula da Silva (2003-2011) dönemlerinde uygulanan sosyal ve ekonomik politikalar ile göreceli olarak daha istikrarlı bir süreç geçirmiş ve uluslararası arenada daha aktif bir rol oynamıştır. 2007'den bu yana dünyanın en büyük ilk 10 ekonomisi içinde yer alan ve zengin doğal kaynaklara sahip olan Brezilya, demokrasi performansı açısından da oldukça iyi bir görüntü sergilemiştir. Fakat 2014 yılında başlayan Lava Jato (Araba Yıkama) adı verilen yolsuzluk soruşturması ile birlikte halkın protesto gösterileri eşliğinde ülke yeni bir krize sahne olmuştur. Bu dönemde Lula da Silva ile aynı politik gelenekten gelen ve Brezilya'nın ilk kadın başkanı olan Dilma Rousseff (2010-2014) yürütülen yolsuzluk soruşturması ile ilgili olarak mali yasaları çiğnediği gerekçesi ile görevden alınmıştır. Bu çalışma, Brezilya'nın yaşadığı ekonomik ve siyasal krizlerde anayasal ve siyasal kurumlarının rolünü tarihsel bir perspektifle incelemeyi amaçlamaktadır.

Anahtar kelimeler: Brezilya siyaseti, siyasal kurumlar, siyasal kriz, kalkınma

POLITICAL INSTITUTIONS AND CRISIS: BRAZIL EXPERIENCE TOWARD 2018 ELECTIONS

Abstract

As one of South America's major actors, Brazil is an experienced country in terms of crises. Brazil, one of the fragile economies where the financial system is vulnerable to crises, has become an implementer of neoliberal-oriented development policies since the last quarter of the twentieth century when markets were rapidly globalizing. Following the years of military dictatorship that lasted for 22 years, 1985-1995 was the period of political crisis which was accompanied by economic crisis. The country governed by the presidential system has had a relatively more stable process with social and economic policies in the period of Fernando Henrique Cardoso (1995-2003) and Lula da Silva (2003-2011) from left wing parties and has played a more active role in the international arena. Brazil, with rich natural resources, which has been in the world's top 10 economies since 2007 has also displayed a very good image of democracy performance. But with a corruption investigation called Lava Jato (Car Wash) that started in 2014, the country faced a new crisis scene accompanied by public protests. Dilma Rousseff (2010-2014), Brazil's first female president who came from the same political tradition as Lula da Silva in the period concerned, was removed from office with the reason that she violated financial laws regarding the corruption investigation. This study aims to examine the role of constitutional and political institutions in a historical perspective in the economic and political crises of Brazil.

Keywords: Brazil politics, political institutions, political crisis, development

ARAP BAHARI’NIN NEOLİBERALİZMİN KRİZİ ÜZERİNDEN BİR OKUMASI

Arş. Gör. Dr. Ertuğrul CEVHERİ
Adana Bilim ve Teknoloji Üniversitesi
Siyasal Bilgiler Fakültesi
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü
ecevheri@adanabtu.edu.tr

Özet

30 yılı aşkın bir süredir Arap dünyasında özellikle de Güney Akdeniz’de uygulanan neoliberal ekonomik reform politikaları, etkili sayılabilecek büyüme rakamlarına ulaşılmasına rağmen kayda değer bir demokratikleşme sağlamamıştır. Bunun en önemli sebebi demokratikleşme ve orta sınıflar arasında var olduğu öne sürülen pozitif ilişkidir. Arap dünyasındaki alt ve orta sınıflar, fakat özellikle de orta sınıflar neoliberal ekonomik reformlardan, özellikle de söz konusu bu reformların ahbap-çavuş kapitalist uygulamalarından önemli zarar görmüşlerdir. Dahası, demokratik kanalların veya kurum ve uygulamaların Arap dünyasında mevcut olmaması, adı geçen reformlardan olumsuz etkilenen kişi veya grupların memnuniyetsizliklerini barışçıl yollardan dile getirme olasılığını ortadan kaldırmıştır. Otoriter ve aynı zamanda yozlaşmış yönetimlere karşı ayaklanmak, Arap dünyasındaki hoşnutsuz orta sınıfların önündeki tek seçenek olarak kalmıştır. İşte neoliberalizmin krizi de tam olarak budur: ne demokrasi ne de istikrarın elde edilebilmesi. Özellikle istikrar, Arap dünyası siyaseti ve demokratikleşmesiyle yakından ilgili olan Avrupa Birliği ve Amerika Birleşik Devletleri gibi dış aktörlerin özel olarak yakından ilgilendiği veya arzuladığı bir kavramdır.

Anahtar Kelimeler: Arap dünyası; neoliberalizm; demokratikleşme; orta sınıflar

AN ANALYSIS OF THE ARAB SPRING THROUGH THE CRISIS OF NEOLIBERALISM

Abstract

Neoliberal economic reforms that have been implemented in the Arab world and particularly in the South Mediterranean for more than three decades have not led to substantive democratization in the target countries despite achieving relatively remarkable growth rates. The main reason for this is the supposed positive relationship between middle classes and democratization. Lower classes and particularly middle classes in the Arab world have suffered greatly from neoliberal economic reforms especially in their crony capitalist manifestation. Moreover, the lack of substantive democratization or democratic institutions and practices in the Arab world mean that the groups or individuals that have been affected negatively by the said reforms cannot channel their grievances through peaceful ways. Uprising against not just authoritarian but also corrupt rule was the only option available to disgruntled middle classes in the Arab world. Hence, this is the crisis of neoliberalism, neither achieving democracy nor stability, the latter specifically sought in the Arab world by actors such as the European Union and the United States who are heavily involved in the politics and democratization of the Arab world.

Keywords: Arab World; neoliberalism; democratization; middle classes

LATİN AMERİKA'DA YENİ SOĞUK SAVAŞ VE KÜBA

Dr. Öğr. Üyesi Tarık DEMİR
İstanbul Gedik Üniversitesi
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
İngilizce Uluslararası İlişkiler Bölümü
tarikdemir80@yahoo.com

Özet

ABD hegemonyası karşısında kendini karşı-hegemonik bir güç olarak konumlandıran Çin'in dünyanın birçok bölgesinde olduğu gibi Latin Amerika'da da ekonomik, askeri ve siyasi açıdan artan varlığı belirgin bir şekilde gözlemlenmektedir. Bu minvalde özellikle ABD tarafından kendi arka bahçesi olarak görülen bir coğrafyada Çin'in aktif bir siyaset izlemesi Soğuk Savaş döneminde olduğu gibi Küba'nın stratejik önemini bir kez ortaya koymaktadır. Zira Obama yönetiminin Soğuk Savaş döneminde SSCB'nin müttefiki olan ve Soğuk Savaş döneminin ardından Çin ile stratejik bir ilişki tesis etmeye başlayan Küba ile bir yumuşama dönemine girmek istemesinin sebebi bu stratejik önemle izah edilebilir. Dolayısıyla ABD yönetiminin yakın çevresinde Çin karşısında mevzi kaybetmemek adına ideolojik hasmı Küba ile “Amerika Amerikalılarından” şiarından hareketle ambargonun kaldırılması da dahil olmak üzere bir yumuşama dönemini başlatmak istediği görülmektedir. Diğer taraftan Küba yönetiminin de ekonomik bir darboğaz içerisinde olması sebebiyle ambargoların kaldırılması suretiyle böyle bir yumuşama döneminin istifade etmek istediği görülmektedir. Bu çalışmada Küba'nın stratejik konumuna istinaden Çin ile ABD arasında yaşanan gelişmelere ışık tutulması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Latin Amerika, hegemonya, karşı-hegemonya, Küba.

THE NEW COLD WAR IN LATIN AMERICA AND CUBA

Abstract

It is clearly observed that China as a new counter-hegemonic power intended to establish an economic, military and political ascendancy on the US hegemony in Latin America, as well as in many parts of the world. In this respect, especially in a geographical area seen by the United States as its own backyard, as well as in the Cold War era China's active political pursuit shows once again the strategic importance of Cuba. This strategic significance can be explained by the fact that the Obama administration does not want to enter a period of détente with Cuba, which was allied to the USSR during the Cold War and started to establish a strategic relationship with China after the Cold War period. Therefore, it is observed that in order to lose positions against China in the immediate vicinity, the US administration intends to start a period of détente with the ideological enemy Cuba including the removal of embargoes with the motto “America belongs to Americans”. On the other hand, it is observed that the Cuban government is in an economic bottleneck and wants to take advantage of such a softening period by removing the embargoes. In this study, it is aimed to shed light on developments between China and the United States in the light of Cuba's strategic position.

Keywords: Latin America, hegemony, counter-hegemony, Cuba.

İSRAİL YAYILMACILIĞININ MEKÂNSAL KODLARI: ARZ-I MEV'UD

Dr. Öğretim Üyesi Gökberk YÜCEL

Yozgat Bozok Üniversitesi

İ.İ.B.F.

Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi

gokberk.yucel@bozok.edu.tr

Özet

Toplumlar kendi biyografisini yazarken, yaşadığı çevreyi anlama/anlamlandırma ihtiyacı duymaktadırlar. Bu ihtiyaç, ruh beden bütünlüğünün temin ve fail/fiil ilişkisinin izah edilmesi zaruriyetinden doğmuştur. Bu bağlamda, milli biyografilerde, toplumların ne zaman ortaya çıktığı sorusu zamanın ya da hafızanın; nasıl ortaya çıktığı sorusu vakıanın ve fiilin; nerede ortaya çıktığı sorusu ise mekânın yani coğrafyanın ehemmiyetini ortaya koymaktadır. Mekân ya da coğrafya, tarafsız veya nötr bir unsur olmaktan ziyade; her toplumun kendi biyografik hikayesinde hususi, yanlı ve kutsal olarak görülmüştür. Diğer bir tabirle, mekân/coğrafya, kolektif hafızanın milli kimlikte tecessüm ederek demirlendiği ve her daim tazelendiği yerdir. Mamafih, toplumların tarihi/kültürel kimliklerinin siyasi bir zeminde teşkili ve temsili, nötr ve tarafsız olan coğrafyanın hüviyet kazanarak yeniden tahayyülü ile mümkündür. Coğrafi tahayyül, tarih ve kültür zemini üzerinden politik hedefleri belirleyen çerçeveyi de ortaya koymaktadır. Bu bağlamda Yahudilik, hem etnik hem de dini zeminde, mekân ve coğrafyayla iç içe geçmiş bir kimlik tahayyülü olarak karşımıza çıkmaktadır. Aynı zamanda, İsrail Devleti'nin kuruluşunda ve politik hedeflerinde temel motivasyon ve referans unsuru olmuştur. Bu çalışmada, İsrail Devleti'nin politik hedeflerinin ve Ortadoğu'daki yayılmacı siyasetinin temel olan "Arz-ı Mev'ud" ya da "vaat edilmiş topraklar", Yahudi kimliğinin tarihi arka planı, kültürel zemini bağlamında incelenecektir. Mamafih, İsrail'in şiddet yanlısı ve militarist politikaları, bugün Filistin meselesinin tırmanmasında ve uluslararası boyuta ulaşarak bir krize dönüşmesinde önemli bir faktördür.

Anahtar Kelimeler: Kimlik, Mekân, Yahudilik, Arz-ı Mev'ud

THE SPATIALS CODES OF THE EXPANSIONISM OF ISRAEL: THE PROMISED LANDS

Abstract

When societies write their own biography, they need to understand / understand the environment in which they live. This need arises from the necessity of providing the soul/body and of explaining the relationship of agent/action. In this context, in national biographies the question of when societies emerged shows the importance of time or memory; the question of how the societies emerged shows the importance of case and act; and the question of where the societies emerged shows the importance of space, that is, geography. Space or geography is not seen a neutral or neutral element; but as a private, biased and sacred in the biographical story of each society. In other words, space / geography is the place where collective memory is anchored and always renewed by embracing the national identity. However, the formation and representation of the historical / cultural identities of societies on a political ground is possible through the re-imagination of a neutral and unbiased geography. Geographical imagery reveals the framework that determines the political goals through history and culture. In this context, Judaism appears as an imagination of identity that is intertwined with space and geography on

both ethnic and religious grounds. At the same time, it was the main motivation and reference element in the establishment and political goals of the State of Israel. In this study, the “Promised Land”, which is the foundation of the political goals of Israel and its expansionist policy in the Middle East, will be examined in the context of the cultural background of the Jewish identity. However, Israel's violent and militarist policies are an important factor in the escalation of the Palestinian issue and its transformation into a crisis by reaching the international dimension.

Keywords: Identity, Space, Judaism, The Promised Lands

KÜRT REVİZYONİZMİNİN SINIRLARI: TÜRKİYE’NİN ASKERİ OPERASYONLARI

Dr. Öğretim Üyesi Yusuf Ziya BÖLÜKBAŞI

Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi

Uluslararası İlişkiler Bölümü,

yusuf.bolukbasi@bilecik.edu.tr

Özet

Uluslararası İlişkiler disiplininde revizyonizm kavramı, bir topluluğun yayılmacı ve saldırgan emellerini anlatmak için kullanılan kavramlardan birisidir. ABD’li Siyaset Bilimci Micheal Gunter, *Unrecognized De Facto States: The Kurds* adlı makalesinde, 21. yüzyılda Kürt milliyetçiliğini güçlendiren üç temel gelişmeden bahsetmektedir. Bunlar sırasıyla, ABD’nin Irak’ı 2003 yılındaki işgalinin ardından 2005 Irak Anayasasına göre Federe bir yönetim hüviyetine kavuşan Irak Kürt Bölgesel Yönetiminin statüsü, Türkiye’deki açılım süreci ve Rojava Devrimi\Direnişidir.

Kürt milliyetçiliğinin olduğu gibi Kürt revizyonizminin de sacayaklarını oluşturan bu gelişmeler Türkiye’ye yönelik ontolojik bir tehdit oluşturmaktadır. Çünkü ABD, İsrail ve Batılı ülkeler, hem Ortadoğu’da sürdürülen vekalet savaşlarında, hem de bölgenin istikrarsızlaştırılması bağlamında, Kürt revizyonizminin aktörleri olan grup ve terör örgütlerini desteklemektedir. Bu çerçevede, Türkiye’nin kırk yılı aşkın bir zamandır mücadele etmek zorunda kaldığı terör örgütü PKK, şehir savaşları yöntemine başvurarak, Türkiye’nin bir bölümünü koparmak istemekteydi. PKK’nın Suriye kolu olan PYD (YPG-SDG), bir başka terör örgütü olan IŞİD ile mücadele ettiğini ifade ederek elde ettiği desteği –ki böyle bir mücadele söz konusu değildir, Batılı ülkelerin kimliksel çerçevede bölgede kendilerini yakın gördükleri ve belki de tek hareket etme imkânına sahip oldukları gruptur- bölgede kantonlaşıp, Arapları ve Türkmenleri yaşadıkları yerlerden sürerek Türkiye’nin güneyinde “Kürt Koridoru” denilen terör kuşağını oluşturmaya çalıştı. Kürt koridoru kavramının bir diğer ayağı ise Irak Kürt Bölgesel Yönetimi oluşturdu. Her ne kadar Barzani, 2007’den sonra yaklaşık on yıl boyunca Türkiye ile uyumlu bir politika güttüyse de, siyasi anlamda yaşadığı krizi milliyetçilikle çözmek ve bölgede yaşanan diğer krizleri fırsata çevirip sınırlarını genişleterek Kerkük’e sahip olmak suretiyle bağımsız bir Kürdistan kurmak için 2017 yılında referanduma gitti.

Bütün bu gelişmeler karşısında Türkiye, önce 7 Haziran 2015 Genel seçimlerinden sonra temmuz ayında PKK’ya karşı sınıriçi ve sınırdışı operasyonlara başladı. “Hendek” ya da “Çukur” çatışmaları ile yurtiçindeki PKK varlığını çok büyük oranda temizledi. Güney sınırlarındaki terör kuşağına karşı, sırasıyla Fırat Kalkanı ve Zeytin Dalı Operasyonlarını gerçekleştirdi. Bunun yanında, Münbiç konusunda ABD ile anlaşmaya vardı. Kuzey Irak ayağında ise, Sincar ve Kandil hedef olarak belirlendi. TSK, ilk defa Kuzey Irak’ın 30 km kadar içine girip, askeri üsler kurarak, hem bölgeye yerleşme, hem de terörden bölgeyi tamamen arındırma stratejini uyguladı. Barzani ile ilişkiler bu süreçte gerildi, IKBY’ye yönelik yaptırımlar uygulandı, Türkmen hassasiyeti bu süreçte kendisini Türk dış politikasında hissettirdi. IKBY’nin tek taraflı referandum kararından sonra, İran ve Irak Merkezi Yönetimi ile bu sorunun çözülmesinde aktif bir siyaset izleyen Türkiye, Irak Merkezi Yönetiminin Peşmergeyi yenmesinde ve 2005 Anayasasında belirtilen sınırlara çekilmesinde etkili oldu.

Anahtar Sözcükler: Revizyonizm, Türkiye, PKK, PYD, IKBY.

BREXİT SONRASI BİRLEŞİK KRALLIK VE AVRUPA BİRLİĞİ

Prof. Dr. Mehmet ÖCAL
Kayseri Erciyes Üniversitesi
İ.İ.B.F. Uluslararası İlişkiler Bölümü
m-oceal@erciyes.edu.tr

Özet

Batı Avrupa’da 1951 yılında Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu’nun kurulmasıyla somutlaşan, dönemsel katılan yeni üye ülkelerle genişleyen ve yıllar içerisinde derinleşip kurumsallaşan Avrupa birliği ittifakı 23 Haziran 2016 tarihinde Birleşik Krallık’ta (BK) yapılan halkoylaması sonucu Londra’nın Avrupa Birliği’nden (AB) çıkma kararıyla derin bir yara almıştır. Halkın takriben %52’sinin ayrılmak için evet oyu kullandığı bu referandum AB’nin oluşum sürecinden günümüze kadar en önemli kırılma noktalarından biridir. Bir yıl önce kadim BK Başbakanı David Cameron tarafından bir seçim vaadi olarak başlayan bu sürecin küresel ekonomi ve küresel finans sistemi üzerindeki etkilerinin ne olacağını şimdiden kestirmek mümkün değildir. Şu ana kadar bir başarı hikayesi olarak lanse edilen AB, kendi içinde de ekonomik ve siyasi sorunlarla boğuşmaktadır. Yunanistan, İtalya, İspanya gibi bazı üye ülkelerinin aşırı borçları, göçmen sorunu ve bununla beraber aşırı sağcı partilere olan rağbet AB’nin geleceği hakkında da soru işaretlerinin oluşmasına yol açmaktadır. Brexit sonrası BK ve AB arasındaki ayrılma müzakereleri planlandığı gibi giderse Mart 2019 tarihinde bitirilmesi hedeflenmekte. Bu “boşanmanın” Londra ve Brüksel için ekonomik, siyasi, askeri ve sosyal etkilerinin ne olacağını şimdiden kestirmek zor. Ancak bu belirsizlik sonunda sürecin her iki taraf için de acı ve olumsuz etkilerinin olacağı kesin.

Bakıldığında zenginleştikçe bencilleşen AB’nin kendisi için belirlediği insan hakları, demokrasi ve çoğulculuk gibi değerlerinin zayıfladığı, içine kapandığı, siyaseten sağ ve ırkçı partilerinin sesinin yükseldiği bir dönemde, “ekonomik ve politik bağlamda bir başarı hikâyesi” olma gücünü kaybetmeye namzettir.

Birleşik Krallık’ın ayrılma isteği ve buna paralel olarak Londra’nın 20. Yüzyıldan beri sahip olduğu ve dünyanın önemli iktisat ve finans merkezi olma prestijini kaybetme tehlikesi, aslında bu ülkenin bariz şekilde temsil ettiği mevcut adaletsiz ekonomik düzenin geleceğini de ciddi şekilde sorgulamaya açmaktadır. Aslında 2008 yılında küresel ekonomik krizle başlayan bu sorgulama diğer Avrupa devletlerine ve dünyaya yönelik yansımaları kaçınılmaz olacaktır.

Brexit BK içinde de ekonomik ve siyasi sorgulamaları beraberinde getirecektir. AB’den ayrılmasından sonra ülke diğer devletler ve uluslararası örgütlerle sil baştan yeni anlaşmalar yapmak zorunda kalacak, ayrılma karşıtı olan İskoçya ve (Kuzey-)İrlanda ile ilişkilerini yeniden belirlemek durumunda olacaktır.

Türkiye açısından bakıldığında, Brexit kararı ülkenin AB üyeliğini doğrudan etkilemeyeceği ve AB’nin Ankara’nın üyelik müzakerelerine öncelik vermeyeceği söylenebilir. Ancak Türkiye’nin BK ile sıkı bir işbirliğine giderek AB karşısında elini güçlendirebileceği tezi değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: İngiltere, AB ve Brexit

UNITED KINGDOM AND EUROPEAN UNION AFTER THE BREXIT

Abstract

The European Union alliance, which was embodied by the establishment of the European Coal and Steel Community in Western Europe in 1951, expanded with the participating of new member states in several decades, deepened and institutionalized over the years has been hurt by the referendum made in the United Kingdom (UK) on 23 June 2016 resulted in London's decision to leave the European Union (EU). This referendum, in which 52% of the public used a yes vote to leave, is one of the most important break points since the formation of the EU. It is not possible to predict what will be the impact of this process on the global economy and the global financial system, which started as an election promise by former UK Prime Minister David Cameron a year ago. The EU, which has been launched as a success story so far, is also struggling with economic and political problems. Excessive debts of some member states, such as Greece, Italy, Spain, and the immigration problem, as well as the demand for extreme right-wing parties, raise questions about the future of the EU. After the Brexit, the negotiations between the UK and the EU are scheduled to be completed in March 2019. It is hard to predict both for London and Brussels the economic, political, military and social impacts of this “divorce”. However, at the end of this uncertainty, the process will have both bitter and negative effects on both sides. As the EU becomes rich and more selfish, it is doomed to lose its power in terms of being a success story in an economic and political context, at a time when its values such as human rights, democracy and pluralism are weakened, and the voices of politically right and racist parties rise.

The desire of the United Kingdom to leave the EU and, in this context, the threat of losing the prestige of London as the world's most important economic and financial center since the 20th century, in fact makes a serious question of the future of the current unjust economic order that this country clearly represents. In fact, this question, which started with the global economic crisis in 2008, will inevitably be reflected in other European states and the world.

Brexit will also bring economic and political inquiries within the UK. After leaving the EU, the country will have to make new agreements with other states and international organizations, it needs to redefine its relations with Scotland and (North-) Ireland. From the perspective of Turkey, Brexit decision will not directly affect the country's EU membership and is likely to give priority to the EU's accession talks with Ankara. However, it can be said that with the increasingly close cooperation with the UK, Turkey can strengthen its position towards the EU.

Keywords: England, EU and Brexit

AVRUPA BİRLİĞİ-ÇİN İLİŞKİLERİ

Doç. Dr. İsmail ERMAĞAN
İstanbul Medeniyet Üniversitesi,
Siyasal Bilgiler Fakültesi,
Uluslararası İlişkiler Bölümü,
ismailermagan@googlemail.com

Özet

Günümüzde uluslararası ilişkilerin kartları sanki yeniden dağıtılmakta ve ona göre küresel güç ilişkileri tanzim edilmektedir. Sadece bu çerçevede bile, ekonomik olarak ABD’den sonra dünyanın en büyük iki aktörünün ilişkisini irdelemek kritiktir. Çin-AB ilişkileri Soğuk Savaş döneminin ortasında başlamış olsa da fazla ilerleme kaydedilememiştir. Soğuk Savaş sonrası bu iki aktörün hem ikili ilişkileri geliştirmek hem de küresel siyasete (yani ABD üstünlüğüne) denge getirmek maksatlarıyla ortak arayışı kapsamında ilişkiler, karşılıklı menfaatler doğrultusunda – kısıtları ve potansiyelleri ile birlikte – zirveye doğru ilerlemektedir. Diğer bir ifadeyle, bu ilişkiler 1991’den günümüze siyasi ve ticari bağlamlarda bir derinleşme tecrübe ederken, kültür, güvenlik ve teknoloji başlıklarında çeşitlenmiştir. Diğer yandan, “Stratejik Ortaklık” boyutuna getirilen ilişkilerde kimi sorunlar mevcudiyetini korumuştur. Bu çalışmada Soğuk Savaş ve sonrası dönemde AB-Çin ilişkilerinin başlıca dinamikleri incelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: AB, Çin, Soğuk Savaş, Sorunlarla Ortaklık

THE RELATIONS BETWEEN THE EUROPEAN UNION AND CHINA

Abstract

Nowadays, the cards of international relations are almost redistributed, and according to that, global power relations are being regulated. Even in this context, it is critical to analyze the relationship of the world’s economically two largest actors after the United States. Although the current China-EU relations have started in the middle of the Cold War period, they did not make much progress at that time. After the Cold War, China and the EU have been reaching the zenith in accordance with their mutual interest to balance the global politics (namely to balance the US dominance) and to develop bilateral relations with their shortcomings and potentials. In other words, since 1991, these relations have developed further in terms of politics and trade. Also, they varied in the areas of culture, security, and technology. On the other hand, these relations have some critical problems to solve. In this study, the main dynamics of the EU-China relations are investigated in the Pre- and Post- Cold War periods.

Key Words: EU, China, Cold War, Partnership With Problems

AB NORMLARINA KARŞI BİR MEYDAN OKUMA OLARAK VİSEGRAD GURUBU (V4)

Çiğdem ÇELİK

Türk-Alman Üniversitesi,
Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü
celik@tau.edu.tr

Özet

Orta ve Doğu Avrupa ülkelerinin Avrupa Birliğine (AB) entegrasyonunun ardından AB'nin genişlemeci dış politikası bu ülkelerde demokrasi teşvikinin en başarılı aracı olarak kabul edildi. On yıl sonra ise başlangıçtaki coşku yerini genişleme bölgesindeki demokratik gerileme, AB'ye yeni katılan üye ülkelerin gösterdiği liberal olmayan eğilimler ve aday ülkelerde gözlemlenen gerileme ve demokratik durgunluktan kaynaklanan kaygıya bıraktı. Bu on yıl boyunca Euro krizi, göç dalgaları ve BREXİT ile baş etmeye çalışan AB'nin bölgedeki demokratikleşme üzerindeki etkisi gözle görülür bir şekilde düşüş gösterdi. Dahası yaşanan krizler üye ülkeler arasında anlaşmazlıklara ve bölünmelere yol açan istikrar bozucu etkenler haline geldi. Visegrad Grubunun (V4) konumu ise liberal olmayan demokrasinin üye ve aday ülkeler arasında teşviki, göç ve mülteciler konusundaki tartışmalarda ön plana çıktı. Bu çalışmanın amacı, ortak bir ses olmaya ve AB içindeki pozisyonlarını güçlendirmeye çalışan V4 ülkelerinin, AB üye ve aday ülkeleri arasında euroscepticism ve liberal olmayan demokrasi formunu teşvik ederek AB politikalarına nasıl meydan okuduklarını analiz etmek ve özellikle AB'nin göç politikalarının belirlenmesinde ne kadar etkili bir rol oynadıklarını gözler önüne sermektir. Metodolojik olarak içerik ve söylem analizi kullanan bu çalışma bir yandan göç krizine ve AB'nin çözümlerine V4 ülkelerinin tepkisini araştırırken diğer yandan da AB'nin V4 ülkelerinin demokratikleşmesinde azalan etkisini gözler önüne sermeyi hedeflemektedir.

Anahtar kelimeler: Visegrad, liberal olmayan demokrasi, mülteci krizi, EU normları

VISEGRAD GROUP (V4) AS A CHALLENGE TO THE NORMS OF EUROPEAN UNION (EU)

Abstract

Following the integration of Central and Eastern European countries into the European Union (EU), the enlargement policy of the EU was recognized as the most successful means of promoting democracy in these countries. A decade later, initial enthusiasm has given way to growing concerns over democratic backsliding in the enlargement region, comprising both illiberal tendencies among recent EU entrants and democratic stagnation and outright regression among candidate countries. The European Union's influence on democratization in the region has visibly declined since it has been preoccupied with Euro crisis, migration issues and Brexit discussion during past decade. The crises became a destabilizing factor leading to disagreements and divisions between member states. The position of the Visegrad

Group (V4) states stood out in the debates on migration, refugee issues and the promotion of illiberal democracy among member and candidate countries. The aim of this study to analyses, how V4 countries which aims to strengthen their positions in EU by trying to be common voice, encourages Euroscepticism and illiberal democracy among the member and candidate countries and in particular to what extend the role of V4 countries effective in the determination of the migration policies of EU. Through discourse and contend analysis, this study, on the one hand investigates the V4 responses to both migration, refugee crisis and the EU solutions while on the other hand aims to point out the declining influence of the EU in the democratization of the V4 countries

Keywords: Visegrad, Illiberal democracy, migration, EU norms

OVER-THE-TOP (OTT) HİZMETLERİNİN YASAL DÜZENLEMESİ İÇİN BİR YÖNTEM: ÇOK BOYUTLU BİR YAKLAŞIM İHTİYACI

Dr. Öğretim Üyesi Ebru TEKİN BİLBİL,
Özyeğin University,
ebru.tekin@ozyegin.edu.tr

Özet

Son 10 yıldır, modern literatür yeni ekonominin ürünü olan over-the-internet ve over-the-top (OTT) hizmetlerini etkileyen faktörleri çalışmıştır. OTT pazarının büyümesi ile bu pazarın en uygun ve en mümkün yasal düzenleme yaklaşımı tartışmalarını da beraberinde getirmiştir. Bu çalışma, OTT'nin yasal düzenlemesinde bu pazarın farklı hizmet yapısını vurgulayarak çok-boyutlu bir yaklaşımın önemi üzerinde odaklanmaktadır. Bu yaklaşım yeni ve mevcut ilişkisel faktörler arasındaki ilişkinin farklı biçimlerini (ör: Pazar modeli, iş etkisi, altyapı gereklilikleri) ve yasal düzenleme alanlarını ihtiva etmektedir. Bu çalışma, OTT pazarı için daha etkili olması açısından bütünleştirici bir yaklaşıma dayanan dengeli bir yasal düzenleme çerçevesi tanıtmaktadır. Türkiye'de OTT ile ilgili bir yasal düzenleme henüz Türk mevzuatına alınmamıştır. Bunun sebebi, OTT hizmet sağlayıcıları ile telekom firmaları arasındaki işbirlikçi yaklaşım ve düşük nüfuz etme oranlarıdır. Sonuç olarak, bu çalışma yasal düzenleme gerektiren bu yeni ortaya çıkan alan için çok-boyutlu bir yöntem önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Çok boyutlu yöntem, OTT, cooperative approach

METHODOLOGY FOR THE REGULATION OF OVER-THE-TOP (OTT) SERVICES: THE NEED OF A MULTI-DIMENSIONAL PERSPECTIVE

Abstract

Over the past decade, the contemporary literature has addressed the emerging factors influencing the new economy of over-the-internet and over-the-top (OTT). The growth of the OTT market conveyed the need for the discussion on the best possible and most appropriate regulatory approach that should be undertaken. This study emphasizes the importance of a multi-dimensional outlook for OTT regulation in order to uncover different types of OTT services. This outlook includes the diverse forms of relationship between new and current influential factors (i.e., market model, business impact, infrastructure requirements) and area of regulation. This paper describes a balanced regulatory framework based on a cooperative approach that is more effective for OTTs. Similarly, the OTT regulation has not been included in the regulatory agenda in Turkey due to low penetration rates and cooperative approach between OTT service providers and telco companies. As a result, this work proposes a multi-dimensional methodology for this emerging new area that requires regulation.

Keywords: multi-dimensional methodology, OTT, cooperative approach

DEVLETLERİN HUKUKA BAĞLILIĞI KRİZİNDE AŞIRI GÜVENLİK SİYASETİNİN ETKİSİ

Doç. Dr. Mehmet GÜNEŞ

Ufuk Üniversitesi

İİBF

Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü

mehmet.gunes@ufuk.edu.tr

Özet

11 Eylül sonrası devletlerin terör başta olmak üzere asayiş temelli icraatları ile belirginleşen güvenlik siyaseti, vatandaşların hak temelli özgürlük beklentileri ile çeliştiğinde ortaya özgürlük- güvenlik gerilimini çıkarmıştır. Devletin yürüttüğü güvenlik siyaseti yüzünden bireylerin devlet iktidarı karşısında sığınılacak alan olarak gördükleri devletin hukuka bağlılığında bu defa sapmalar ve çeşitli sorunlar çıktığında, ülke için sonu iyi olamayacak bir yolculuğun başladığı ileri sürülebilir. Güvenlik siyasetinden genellikle insan hak ve özgürlükleri ile demokratik süreçlere katılım gibi siyasal hakların, devletin yürütme gücü tarafından çiğnenmesi durumunda bahsedilir. Güvenlik siyaseti, zamanla egemen iktidar tarafından hukukun askıya alınması olarak sonuçlanacak şekilde yürütmenin olağan olmayan biçimde hukuk ve siyaset düzeni içinde daha çok yoğunlaşmasından ve tüm siyasetini endişe temelli emniyet ve güvenliğe endekslemesinden kaynaklanmaktadır.

Hukuk devletini ve liberal demokrasileri zayıflatan güvenlik siyasetinin; “biçimsel” ve “rasyonel” bir demokrasi anlayışı tarafından toplumun büyük çoğunluğunun siyasal anlamda pasifleştirilmesi ve buna bağlı olarak da daimi şekle dönüştürülmüş olağanüstü hal mantığının daha çok benimsendiği ülkelerde yönetici ve lider ayrıcalıklarının artmasının sonucunda belirginleştiği gözlenmektedir. Oysa güvenlik siyasetinin zamanla özgürlük, demokrasi, insan haklarını nasıl aşındırdığı, devlet yönetiminde hukuka bağlılığın giderek esnetilmesi ve sonrasında hukuktan beslenen, hukuki teminatları gözetken bir devletin değil hukuka ideolojik şekilde nüfuz eden onu kendi siyasetinin aracı haline getiren bir iktidar aygıtının parçası yapma ihtimalini artırdığının göz önünde tutulması gerekir.

Bu çalışmada müzakere ve uzlaşmadan beslenmeyen güvenlik siyasetinin devletin hukuka bağlılığı için hangi alanlarda sorun çıkardığı ve güvenlik siyasetinin sürekli hale gelmesinin hukuku nasıl aşındırdığı konuları açıklanarak hukuk ve siyaset krizine dönüşebilecek bu sorunun aşılabilmesi için çeşitli çözüm yolları önerilecektir.

Anahtar Kelimeler: Hukuk devleti, Güvenlik siyaseti, Siyasal iktidar, Hukuk krizi, İnsan hakları

THE EFFECT OF INTENSIVE SECURITY POLICIES IN THE CRISIS OF STATES' LEGALITY OF LAW

Abstract

After September 11, the security policy of states, which is characterized by the public order-based actions, especially terrorism, created a tension between freedom and security when citizens contradict rights-based freedoms. It can be argued that a journey that is not good for the country has begun when the state deviates from its legacy and various problems arise because of the security policy carried out by the state that individuals regarded as areas to be protected against state power. Security politics is defined a violation or instrumentalisation of human rights and freedom, or political rights such as participation in the democratic process by the executive power of the state. Security politics stems from the concentration and centralization of executive power within the order of law and politics in an unusual way and all politics are based on anxiety-based safety and security indexation.

As a result of increased manager and leader privileges in the countries where the state of emergency is transformed into a permanently shaped state, the security policy that undermines the rule of law and liberal democracy which politically passiveization of the vast majority of society by a "formal" and "rational" understanding of democracy is observed. However, in view of the fact that security politics in the course of time has increased the possibility of eroding freedom, democracy and human rights. And with increasing flexibility in the rule of law in state administration, it is necessary to consider that it increases the possibility of making part of a ruling apparatus which is nourished by law and which is fed by law, not by a state which considers legal guarantees, but by means of which it permeates ideologically in law as an instrument of its own politics.

In this study, it will be explained what areas the state is troubled by the state for its adherence to the law, and how the continuity of security policy which is not fed by negotiation and reconciliation and various solutions will be proposed in order to overcome this problem which can be turned into a crisis of law and politics.

Keywords: State of Law, Security Policy, Political Power, The Crisis of Law, Human Rights

2001 TÜRKİYE EKONOMİK KRİZİNİN KAMU BANKALARINA OLAN ETKİLERİ

Dr. Öğr. Üyesi Muzaffer ŞAHİN
İstanbul Gelişim Üniversitesi
İktisadi İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi
İşletme Bölümü
msahin@gelisim.edu.tr

Özet

Türkiye'nin yaşadığı Şubat 2001 Ekonomik Krizinden Kamu Bankacılık Sistemi en çok etkilenen kurumların başında gelmektedir. Geçmiş yıllardan 2001 yılına kadar, siyasi otoritelerin kamu bankalarına müdahale etmeleri, söz konusu bankaların mali yapılarını derinden etkileyerek, faaliyetlerini sürdüremez hale getirmiştir.

Dönemin hükümeti ile IMF arasında yapılan Türkiye'nin Güçlü Ekonomiye Geçiş Programına göre, öncelikle olarak gerçekleştirilecek hedeflerin arasında, "Kamu Bankalarının Yeniden Yapılandırılması" yer almıştır. Kamu bankalarını siyasi müdahalelerden uzak tutabilmek ve çağdaş bankacılığın ve uluslararası rekabetin gereklerine göre çalışmalarını sürdürebilmek için yapılan bir dizi yasal düzenlemelerle desteklenmiştir.

Kamu bankalarının yeniden yapılandırılması kapsamında, banka organizasyonlarında çok ciddi değişiklikler yapılmış, gerek mali bünyelerindeki bozukluğunun giderilmesi, gerekse yönetim usul ve prensiplerinin tamamen yeni bir yapıya kavuşturulması için, banka yönetimlerine siyasi kanattan bağımsız, profesyonel bankacılardan oluşan, icracı kadrolar atanmıştır.

Kamu Bankaları Ortak Yönetim Kurulu, bu misyondan hareketle göreve başlamış ve bankaların dört bir yanında yapılan iyileştirme ve yeniden yapılandırma faaliyetleri kısa zamanda sonuçlarını göstermeye başlamıştır.,

Bu çalışmada, 35 yıl kamu bankalarında hemen her görevde bulunarak, 2001 yılından 2014 yılına kadar Ziraat Bankasında Genel Müdür Yardımcısı ve Genel Müdür unvanları ile görev yapmış ve kamu bankalarının yeniden yapılandırılması amacıyla görev almış, bu dönemi bizzat yaşamış bir akademisyen olarak, 2000'li yıllara gelene kadar yanlış ve siyasi amaçları yerine getirmek üzere yönetilen ve teknik olarak iflas durumuna gelen kamu bankalarının kararlı bir şekilde yeniden yapılandırıldığı takdirde, ekonominin tekrar toparlanmasındaki kamu bankalarının rolü ortaya konulmaktadır.

Anahtar Kelimeler; 2001 Ekonomik Krizi, Kamu Bankaları, Yeniden Yapılandırma

2001 TURKISH ECONOMIC CRISIS PUBLIC BANKS 'EFFECTS'

Abstract

Public Banking System in Turkey experiencing February 2001 Economic Crisis is one of the most affected institutions. From the past years until 2001, the intervention of the political authorities to the public banks has made their activities ineffectual, deeply affecting the financial structures of the banks in question.

According to the period of the government and the IMF signed between Turkey's Transition to Strong Economy Program, will be held between the first target, "Restructuring of Public Banks" took place. A number of legal regulations have been endorsed to keep public banks away from political interventions and to continue their work in accordance with the requirements of contemporary banking and international competition.

A number of legal regulations have been endorsed to keep public banks away from political interventions and to continue their work in accordance with the requirements of contemporary banking and international competition.

The Joint Board of Governors of the Public Banks has begun to act in this direction, and the improvement and restructuring activities all over the banks have begun to show their short-term results

In this work, he served in almost every position in public banks for 35 years and served as Deputy Chief Executive Officer and Chief Executive Officer of Ziraat Bank from 2001 to 2014 and served as a restructurant of state banks. As an academic he personally lived in this period, the role of public banks in the recovery of the economy is put forward if the public banks, which are as misguided and political as they have been and are technically bankrupt, are restructured decisively.

Keywords; 2001 Economic Crisis, Public Banks, Restructuring

ESKİ ANADOLU'DA ÖNEMLİ BİR KRİZ: M.Ö.II. BİNYILDA GÖRÜLEN VEBA SALGINI

Dr. Öğr. Üyesi Hacı ÇOBAN
Yozgat Bozok Üniversitesi
Eğitim Fakültesi
Türkçe ve Sosyal Bilimler Bölümü
haci.coban@bozok.edu.tr

Özet

İlim ve özellikle Tıp alanında gelişmelerin çok ileri boyutlarına rağmen Salgın hastalıklardan kaynaklanan krizler etkisini hala devam ettirmektedir. Eski çağlarda bu etkinin daha büyük boyutlarda ve geniş kapsamlı olması kaçınılmazdır. Dünyada tarihi kayıtlara geçen ilk salgın hastalık Anadolu'da Hititler döneminde yaşanmış olan veba salgınıdır. M.Ö.14. yüzyılda Hititlerle Mısırlılar arasındaki bir savaştan sonra başlayan ve 20 yıl sürdüğü çivi yazılı tabletlerde anlatılan veba salgını imparatorlarda dâhil birçok insanın ölümüne sebep olmuştur. Salgın hastalıkların tarihinin çok eski dönemlere kadar uzandığı anlaşılmaktadır. Hastalıkların sebepleri olan mikropların insanlardan daha eski dönemlerde var olduğu kabul edilmektedir. Hastalıkların sebep ve tedavi yöntemlerinin tam olarak belirlenemediği eski çağ tarihinde tıbbi gelişmelerin yetersiz olduğu ve hastalıkların sebeplerinin dahi ilahi olabileceğine inanılmıştır. Hastalıkların tedavi edilebilmesi için tanrılara dua etmek, çeşitli sihir ve büyü olaylarına başvurmak, tabiattaki bitkilerden yararlanmak gibi uygulamaların olduğu dönemlerde hastalıklar çok daha etkili uzun ve ölümcül olarak geniş sahaları ve çok sayıda insanı etkisi altına almıştır. Hititler dönemindeki Veba salgını ile ilgili Çivi yazılı tabletlerde hastalığın sona ermesi için tanrılara “eğer hastalık sona ermezse size kurban sunacak kimse kalmayacak” şeklinde dualar yapıldığı görülmüştür. Yazılı dua metninde veba salgınının 20 yıl boyunca Hitit ülkesini etkisi altına aldığı kaydedilmiştir. Günümüzde ilim ve tıp alanında sağlanan büyük ilerlemelere rağmen hala dünyada salgın hastalıkların etkisini devam ettirdiği göz önüne alınırsa M.Ö.II.bin yıldaki salgın hastalıkların etkisinin boyutlarının çok daha kapsamlı olmasını kabul etmek gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eski Anadolu, Hitiler, Salgın, Veba,

A SALIENT CRISIS IN THE ANCIENT ANATOLIA: THE PLAGUE EPIDEMIC IN THE SECOND MILLENNIUM B.C.

Abstract

Despite the highly advanced dimensions of the developments in science and particularly medicine, crises stemming from epidemics still maintain their impact. It is inevitable that this impact was in larger dimensions and more comprehensive in ancient times. The first epidemic in history records in the world is the plague which was experienced in the Hittites period. The plague which began in the 14th century B.C. following a battle between the Hittites and Egyptians and was reported on the cuneiform tablets to last for 20 years caused many people's death including the emperors. It is realized that the history of epidemics goes back to ancient times. It is accepted that the microbes as the cause of diseases existed

before human beings. In the ancient history during which causes and treatment methods of diseases could not be determined precisely, it was believed that medical developments were inadequate and even causes of diseases might have been divine. Diseases affected large fields and many people as they were more influential, longer and fatal during the periods when there were such practices as praying to the gods, resorting to various magic and sorceries, and utilizing plants in the nature in order to cure diseases. On the cuneiform tablets related to the plague epidemic in the Hittites period, it was noticed that prayers such as “if the disease does not cease, there will be nobody left to sacrifice to you” were offered to the gods in order to end the disease. In the written prayer text, it was noted that the plague epidemic affected the Hittite country for 20 years. Considering that epidemics still maintain their impact worldwide despite the noticeable developments in science and medicine, it should be acknowledged that the dimensions of the impact of epidemics in the second millennium B.C. were more comprehensive.

Keywords: The Ancient Anatolia, The Hittites, Epidemic, Plague.

SRI LANKA-TAMİL MÜCADELESİNİN ÇÖZÜMÜ: ULUSAL, ULUSLARARASI VE SİSTEMSEL ETKENLER

Öğr. Gör. Gökhan SIRMALI
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
Uluslararası İlişkiler Bölümü
gokhan.sirmali@erdogan.edu.tr

Özet

1948’de bağımsızlığını kazanıp İngiliz Devletler Topluluğu’na Seylan adıyla katılan Sri Lanka devleti merkezileşme ve anayasal temelli değişimler sonucunda kendini bir iç savaşın içerisinde bulmuştur. Sinhala ve Tamil halklarının çatışmayı tırmandırması ve dış aktörlerinde meseleye müdahil olmasıyla bu mesele daha da karmaşık hal almıştır. 1983 yılından 2009 yılına süren Sri Lanka iç savaşı merkezi hükümetin galibiyetiyle sona erdi. Tamil Kaplanlarının bu kesin yenilgi zemininin hazırlanmasında sadece hükümetin kararlılığı ve politikaları değil aynı zamanda devletlerarasında yürütmüş olduğu faaliyetlerde önemli bir rol oynamıştır. Bu çalışmada; Sri Lanka merkezi hükümetinin Tamil Kaplanlarıyla yürütmüş olduğu mücadeleyi nasıl başardığı ortaya konulmuştur. Bu bağlamda merkezi hükümetin politikaları, devletlerle olan ilişkileri ve 11 Eylül’de meydana gelen sistemsel değişim sorunun çözümüne önemli katkı yaptığı bulunmuştur. Bu etkenlerin; birbirleriyle ve çatışmanın taraflarıyla olan ilişkilerindeki belirsizlikler de ortaya konulmuştur. Sri Lanka devletinin mücadelesi; insan hakları ihlalleri gerekçesiyle eleştirilerin odağı haline geldiyse de uluslararası platformda herhangi bir yaptırım söz konusu olmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Sri Lanka, Tamil Kaplanları, Uluslararası Aktörler, İç Savaş

THE SOLUTION OF SRI LANKAN- TAMIL CONFLICT: NATIONAL, INTERNATIONAL, AND SYSTEMIC FACTORS

Abstract

Sri Lanka, which gained independence and attended the Commonwealth in 1948 by name of Ceylon, found itself in the middle of the civil war as a result of constitutional amendments and centralisation. The conflict came to a complicated state with the escalation of the conflict by Sinhala and Tamil peoples and the involvement of foreign actors. The Sri Lankan civil war, which occurred from 1983 to 2009, has ended with the absolute victory of Sri Lankan government. Not only the persistence and policies of the government but also activities among international actors played a key role while building an absolute defeating platform for the Tamil Tigers. In this study, it was claimed that how the central government of Sri Lanka gained the success against the Tamil Tigers. Within this context, it was found that the policies of the central government, relations among states, and the systemic shift occurred after 11 September which are the factors that made an essential contribution to solving the conflict. It was also presented that those factors’ relations with themselves and parties of the conflict. Although the struggle of the Sri Lanka state has become the focus of criticism on the grounds of human rights violations, there has been no sanction on the international platform.

Key Words: Sri Lanka, Tamil Tigers, International Actors, Civil War

DEMOKRASİNİN YAŞADIĞI KRİZLER VE GÜNCEL KRİZİ ÇÖZME ÇABASI: RADİKAL DEMOKRASİ

Doç. Dr. Gürbüz ÖZDEMİR
Çankırı Karatekin Üniversitesi
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü
gurbuzozdemir_@hotmail.com

Özet

Dünya kamuoyunda, “Demokrasi bir kriz içinde midir?” “İçindeyse bu demokrasi düşüncesinin sonu mudur?” gibi sorular sık sık gündeme gelmekte ve bunlara cevaplar aranmaktadır. Aranan cevaplar çerçevesinde şekillenen olumlu ve olumsuz birçok yaklaşımdan bahsetmek mümkündür. Kanaatimizce demokrasinin yaşadığı sorunlara temkinle yaklaşarak, hemen kriz nitelemesini yapmaktan kaçınmak doğru bir yaklaşım olacaktır. Zira yaşanan sorunlar, bir krize yol açarak demokrasinin ortadan kalkmasına değil, aksine sürekli gelişmesini sağlamıştır. Bu cümleden olarak; demokrasi düşüncesi, ne zaman bir krizle karşılaşmışsa, onu çözme adına güçlü potansiyeli ile karşılık vermiş ve yeni bir kurguyla varlığını sürdürmüştür.

20. yüzyılın son çeyreğine gelindiğinde, temsili/liberal demokrasi, halktan uzaklaştığı, yeni beklentilere cevap veremediği ve özü itibarıyla dayandığı değerler konusunda kriz yaşadığı iddiasıyla eleştirilmeye ve hatta meşruluğu sorgulanmaya başlanmıştır. Ancak yaşanan sorunları aşma yönündeki çabalar, demokrasinin güçlü potansiyelini yine devreye sokmuş ve demokrasi düşüncesini, bir krize fırsat vermeden yeni bir aşamaya taşımıştır. Bu aşamada en çok tartışılan önerilerden başında ise “radikal demokrasi modeli” gelmektedir.

Bu tebliğde; öncelikle demokrasi düşüncesi ve karşılaştığı krizleri çözme yeteneği üzerinde durulacaktır. Sonrasında temsili/liberal demokrasi modelinin yaşadığı sorunlar ifade edilecektir. Nihayetinde; demokrasi düşüncesinin, tarihi süreçte olduğu gibi, bugün de bu sorunları bir krize dönüşmeden çözme yeteneğinin devreye girdiği, demokrasiyi yeniden kurgulayan “radikal demokrasi modeli” örneğinden hareketle ortaya konulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Demokrasi, Kriz, Temsil, Katılım, Radikal Demokrasi.

DEMOCRACY CRISIS AND ANSWER TO CURRENT DEMOCRATIC PROBLEMS: RADICAL DEMOCRACY

Abstract

In the global public opinion, the questions such as "is democracy in a crisis?" and "if in the the crisis, is it the end of the idea of democracy?" are often on the agenda and appropriate answers are sought. It is possible to talk about many positive and negative approaches that are framed in the answers. In our view, it would be a more correct approach to avoid democratic crisis definition by approaching the problems that democracy is experiencing. Because the problems that have arisen have contributed to the democratic development of democracy, not to the demolition of democracy. Hence, democracy has maintained its existence through a new democracy conception, which has responded to its own strong and internal potentiality to solve it, whenever it has encountered a crisis throughout history. When it came to the last quarter of the 20th century, the representative/liberal democracy was criticized and even questioned about its legitimacy that it was moving away from people, unable to respond to new anticipations and experiencing crises on its core values. However, all the efforts to solve the living problems have re-enabled the strong potential of democracy and therefore have brought the idea of democracy to a new stage without giving a chance to a crisis. At this stage, "radical democracy model" is at the head of the most discussed proposals for solution.

In this paper; it will focus primarily on the idea of democracy and the ability to solve the crises it faces. Later, problems expressed by the model of representative/liberal democracy will be expressed. In the context of the "radical model of democracy", which is trying to reconstruct democracy, it will be revealed in our work that the democracy has the ability to solve the current problems without turning into a crisis as it is in the historical process.

Key words: Democracy, Crisis, Representation, Participation, Radical Democracy.

AVRUPA BİRLİĞİ VE İRAN NÜKLEER KRİZİ

Doç. Dr. Mehmet BARDAKÇI

İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi,
Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü
mehmet.bardakci@yeniuyuzil.edu.tr
mehmet_bar@yahoo.com

Özet

İran'ın nükleer programının temelleri 1950'lere dayanmaktadır. 2002'ye gelindiğinde İran, nükleer yakıt üretimi için uranyum zenginleştirme becerisini kazandı. Bunun üzerine 2003'te Fransa, Almanya ve İngiltere'den oluşan Avrupa Birliği 3 (E3), İran'la nükleer müzakerelere başladı. İran'ın Nükleer Silahların Yayılmasının Önlenmesi Antlaşması (NPT) kapsamında sivil amaçlı uranyum zenginleştirme önerisine E3 sıcak yaklaşmasına rağmen ABD Devlet Başkanı George W. Bush "sıfır zenginleştirme"de ısrarcı olduğu için İran'la nükleer anlaşma mümkün olmadı. 2005'te Mahmud Ahmedinecad'ın İran'ın cumhurbaşkanı seçildikten sonra İran'ın uranyum zenginleştirme faaliyetlerine başlaması üzerine Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi (BMGK), 2006 ve 2010 arasında İran'a ekonomik, mali ve nükleer enerji konusunda yaptırım uygulanmasını öngören kararları kabul etti. 2011-2012 döneminde ABD ve AB'nin İran petrolüne, Merkez Bankası'na ve Uluslararası Para Transfer Sistemi (SWIFT) erişimine uygulanan yaptırımlarla İran ekonomisi büyük darbe aldı. Yaptırımlar sonucu kötüleşen İran ekonomisi, 2013 cumhurbaşkanlığı seçimlerinde diplomatik müzakereler yoluyla nükleer mesele konusundaki yaptırımları sona erdireceğini söyleyen ılımlı politikacı Hasan Ruhani'nin seçilmesini kolaylaştırdı. E3+3'ün (Avrupa Birliği'nin üç üyesi Fransa, Britanya ve Almanya ve BM Güvenlik Konseyi'nin üç üyesi ABD, Rusya ve Çin) Ruhani yönetimindeki İran'la yaptığı müzakereler sonucunda 14 Temmuz 2015'te Ortak Kapsamlı Eylem Planı (JCPOA) imzalandı. Bu nükleer anlaşma İran'ın barışçıl ve sivil amaçlı nükleer enerji faaliyetine izin verirken nükleer silah üretimini engellemeyi amaçladı. Fakat, Donald Trump yönetimindeki ABD, anlaşmadaki denetim mekanizmasının İran'ın nükleer silah üretimini engellemede yetersiz olduğunu savunarak 8 Mayıs 2018'de anlaşmadan çekildiğini ve İran'a yeni yaptırımlar uygulanacağını duyurdu. Avrupa Birliği ülkeleriye anlaşmaya sadık kalacaklarını duyurdular. Bu çalışmanın amacı Avrupa Birliği'nin 2003'ten bugüne İran'la nükleer müzakereler konusundaki rolünü incelemektir. Ayrıca, bu çalışmada İran'ın nükleer meselesi konusunda ABD ve Avrupa Birliği'nin yaklaşımının farklılıkları ve bu farklılığın nedenlerine dikkat çekilecektir. Bundan başka İran'ın 1950'lerden günümüze nükleer faaliyetleri ele alınacaktır. Ayrıca, JCPOA'nın imzalanmasından sonraki gelişmelere odaklanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: JCPOA, İran, nükleer anlaşma, Avrupa Birliği

THE EUROPEAN UNION AND THE IRANIAN NUCLEAR CRISIS

Abstract

The Iranian nuclear program dates back to the 1950s. In 2002, Iran acquired uranium enrichment capability for producing nuclear fuel. Following this development, in 2003 France, Germany and Britain –so called E3- started nuclear negotiations with Iran. Although Iran welcomed the uranium enrichment proposal for civilian objectives in the framework of the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons (NPT), US President George W. Bush insisted on “zero enrichment”. Thus, a nuclear agreement with Iran did not materialize. Subsequent to the election of Mahmud Ahmedinejad as Iranian president in 2005, Iran started uranium enrichment activities. In the aftermath of this development, in 2006 the United Nations Security Council (UNSC) have agreed on the resolutions that foresaw the imposition of economic, financial and nuclear energy-related embargos on Iran between 2006 and 2010. The Iranian economy was dealt severe blow between 2011 and 2012 because of the sanctions imposed on the Iranian oil, the Central Bank and international money transfer network (SWIFT) by the USA and the EU. The deterioration in the Iranian economy as a result of the sanctions helped the election of the moderate politician Hassan Rouhani to presidency, who during the election campaign pledged to end the nuclear energy-related sanctions through diplomatic negotiations. In the aftermath of the talks held between E3+3 (three European Union members; France, Britain and Germany and the UN Security Council members USA, Russia and China) and Iran under Rouhani, the Joint Comprehensive Plan of Action (JCPOA) was concluded on June 14, 2015. While this nuclear deal allowed for Iran’s peaceful and civilian nuclear energy activities, it aimed for the prevention of nuclear weapons production. However, the USA under Donald Trump announced on May 8, 2018 its withdrawal from the agreement and imposition of new sanctions on Iran in view of the insufficiency of the safeguards mechanism in preventing Iran from producing nuclear weapons. As for the EU countries, they have announced their commitment to the deal. The objective of this study is to investigate the part played by the European Union in the nuclear talks from 2003 to the present. Moreover, the study will draw attention to the different approaches of the USA and the EU in the field of the Iranian nuclear energy and the reasons of these divergences . Besides, the research will deal with the nuclear activities of Iran from the 1950s to the present. In addition, it will focus on the developments following the conclusion of the JCPOA.

Keywords: JCPOA, Iran, the nuclear agreement, the European Union

KIBRIS'TA YENİ PERDE: ENERJİ KRİZİ

Esengül AYAZ AVAN
Hacettepe Üniversitesi
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
Uluslararası İlişkiler Bölümü
e.ayaz@hacettepe.edu.tr

Özet

Güney Kıbrıs Rum Yönetimi (GKRY), tüm Kıbrıs adasınının temsilcisi olduğu iddiasıyla İsrail ve Mısır gibi bölge ülkeleri ile münhasır ekonomik bölge antlaşmaları imzalamış ve bazı enerji şirketlerine sözde münhasır ekonomik bölgesinde hidrokarbon kaynaklarının araştırılması için lisans vermiştir. Buna cevaben Türkiye’de bu durumun uluslararası hukuka aykırılığını vurgulamış ve GKRY adına bölgede yapılan arama faaliyetlerini engelleme girişimlerinde bulunmuştur. Buna ek olarak Türkiye ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti arasında deniz sınırlarını belirleyen anlaşma imzalanmış ve Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığına ada açıklarında petrol ve doğal gaz arama yetkisi verilmiştir. Başlangıçta işbirliği için fırsat olarak görülen enerji kaynakları, aramanın kim tarafından ve nerede yapılacağı ve gaz ihracatından gelecek gelirlerin taraflar arasında nasıl paylaşılacağı gibi konularda yaşanan anlaşmazlık nedeniyle Kıbrıs’ta halen devam etmekte olan bir enerji krizine dönüşmüştür. Bu bağlamda bu çalışmanın amacı bölgede var olan gerilimin daha da artmasına sebep olan bu anlaşmazlığı, tarafların tezlerini ortaya koyarak ve bölgesel ve uluslararası aktörlerin konuya yaklaşımlarını ele alarak incelemektir.

Anahtar Kelimeler: Kıbrıs, enerji krizi, münhasır ekonomik bölge

A NEW EPISODE IN CYPRUS: ENERGY CRISIS

Abstract

The Greek Cypriot Administration (GRA), claiming that it is the representative of the entire island, has signed exclusive economic zone agreements with regional countries such as Israel and Egypt and has licensed some energy companies to explore hydrocarbon resources in its so-called exclusive economic zone. As a response to the Greek Cypriots attempt, Turkey and the Turkish Republic of Northern Cyprus signed an agreement defining their maritime boundaries and issued licence to the Turkish Petroleum Corporation to do oil and natural gas exploration activities. Energy resources, initially seen as opportunities for cooperation, have turned into an ongoing energy crisis in Cyprus due to the disagreement about who can explore gas and where and how the future revenues from gas exports would be shared by the parties. In this context, the goal of this study is to examine the energy crisis which has led to a further increase in the tension that already existed in the island in the light of the thesis of the parties and the approaches of the regional and international actors.

Keywords: Cyprus, energy crisis, exclusive economic zone

YENİ BİR KRİZ VE MÜCADELE ALANI: DOĞU AKDENİZ ENERJİ KAYNAKLARI

Dr. Öğretim Üyesi İlhan SAĞSEN
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi,
İİBF
Uluslararası İlişkiler Bölümü
ilhansagsen@gmail.com

Özet

İnsanlığın yaşamını devam ettirebilmesi ve yaşam standartlarını belli bir seviyede tutabilmesi için ihtiyaç duyduğu enerji kaynakları, asimetrik özelliğinden dolayı Dünya üzerinde sadece belli bölgelerde bulunduğu için, enerjinin bulunduğu alanlar aynı zamanda jeopolitik enerji merkezlerine dönüşmektedir. Kıt olması ve endüstrileşen dünyada özellikle devletlerin en önemli ihtiyaç unsurlarından biri olması da asimetrik dağılıma eklendiğinde, enerji, doğal ihtiyaçları karşılayan bir kaynak olmaktan öte, üzerinde hakimiyet mücadelesi verilen stratejik bir meta haline almıştır. Bu bağlamda, günümüzde enerji jeopolitik merkezileri olarak gösterilebilecek Orta Doğu, Afrika, Kafkasya gibi bölgelerde aktörler arası sert bir mücadele yaşanmaktadır. Öyle ki artık bu mücadele bölge devletlerinin varlığını ve o bölgelerde yaşayan insanların da hayatını tehdit eder seviyededir. Aynı şekilde, günümüzde Kuzey Denizi, Güney ve Doğu Çin Denizi gibi yeni enerji rezervlerinin bulunması o bölgeleri de yeni mücadele alanları haline dönüştürmektedir. İşte bu kriz ve mücadele alanlarından bir tanesi de Doğu Akdeniz olarak karşımıza çıkmaktadır

ABD Jeoloji Araştırmaları Kurumu'nun araştırmalarına göre, Doğu Akdeniz yaklaşık olarak 1,7 milyar varil petrol ve 122 trilyon fit küp gaz potansiyeline sahip bir bölgedir. Bu projeksiyonlar ve araştırmalar göstermektedir ki bölgenin bu potansiyeli bölge ülkelerinin yanında dünyanın önde gelen enerji şirketlerinin ve enerji ihtiyacı yüksek devletlerin dikkatini çekmeye başladı. Bu durum da bölgeyi yeni bir mücadele ve kriz alanı haline getirdi. Başta bölge ülkeleri olmak üzere, uluslararası enerji şirketleri ve yeni enerji jeopolitik merkezi olma yolunda ilerleyen bölgede söz sahibi olmak isteyen tüm aktörler çeşitli politikalar ve ittifaklar oluşturmaktadır. Bu konu Türkiye'yi de, hem kendi enerji güvenliği hem de enerji ticaretindeki konumu itibarıyla yakından ilgilendirmektedir. Güney Kıbrıs Rum Yönetimi'nin İsrail ve Yunanistan ile birlikte Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin haklarını yok sayarak hareket etmeleri bölgedeki önemli güvenlik problemlerinden birisi olarak karşımıza çıkmaktadır. Yunanistan'ın ve Kıbrıs Rum Kesimi'nin Avrupa Birliği üyesi olması konuya birliğin de müdahil olmasına neden olmaktadır.

Türkiye, Güney Kıbrıs'ın 'münhasır ekonomik bölge' olarak ilan ettiği alanda Türkiye'nin ve Kıbrıs Türklerinin de hakkı olduğunu savunuyor. Bu nedenle yapılacak herhangi bir doğalgaz sondaj çalışmasının Türkiye onayı olmadan gerçekleştirilemeyeceğini savunmaktadır. Bunun dışında da Türkiye bölgede dengeyi kurmak amacıyla sondaj gemisini Akdeniz'e göndererek arama faaliyetlerinde bulunmaya başladı. Bu çerçevede, yeni rekabet ve mücadele alanı olarak karşımıza çıkan Doğu Akdeniz'de bulunan bu enerji potansiyelinin hem Kıbrıs adası hem de bölge için barışı sağlayacak bir unsur olabileceği düşünülürken, aynı zamanda bölgedeki enerji kaynakları üzerindeki rekabet ve mücadelenin hali hazırda gergin olan ilişkileri daha da olumsuz etkileyeceği değerlendirmeleri yapılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Enerji, Jeopolitik, Rekabet, Doğu Akdeniz, Hakimiyet mücadelesi

A NEW CRISIS AND STRUGGLE AREA: EASTERN EUROPE ENERGY RESOURCES

Abstract

Humanity needs energy resources to continue its life and to keep living standards at a certain level. On the other hand, energy is located only in certain parts of the World due to its asymmetric properties. This feature of energy transforms the regions where resources are located to geopolitical centers. At the same time, energy is a scarce resource and one of the most important needs of states in the industrialized World. All of these features transformed the energy into a strategic resource to be dominated. Within this context, today, actors make a hard struggle in the regions where have energy resources such as Middle East, Africa, Caucasus. In that vein, together with being discovered new energy resources in some regions like the North Sea, South and East China Sea, these regions transformed to new struggle areas. One of the other struggle areas is Eastern Mediterranean.

According to the surveys of the US Geological Survey, the Eastern Mediterranean is a region with a potential of 1.7 billion barrels of oil and 122 trillion cubic feet of gas. These projections and researches show that the region's potential has begun to attract the attention of the world's leading energy companies and highly energy dependent states as well as the states in the region. This made the region a new area of struggle and crisis. The international energy companies, especially the regional countries, and all the actors who want to have a say in the region as a new energy geopolitical center constitute various policies and alliances. This issue is closely related to Turkey in terms of both its own energy security and Turkey's position in the energy trading. The fact that the Greek Cypriot Administration, along with Israel and Greece, ignored the rights of the Turkish Republic of Northern Cyprus is one of the important security problems in the region. Since Greece and Cyprus are members of the European Union, the EU has become a party to the issue.

Turkey argues that Turkey and Turkish Cypriots have rights in the region which is declared by South Cyprus as its own "executive economic area". Therefore, Turkey asserts that any natural gas drilling activity can not be done without the approval of Turkey. Apart from this, Turkey , to establish a balance in the region, sent a drilling ship to the Mediterranean in order to both establish a balance in the region and to make drilling activities. Within this framework, In this context, it is thought that this energy potential in the Eastern Mediterranean as the new competition and struggle area, can be a peace-making element both for the island and the region, while at the same time, the competition and struggle on the energy resources in the region will further adversely affect the existing tense relations.

Keywords: Energy, Geopolitics, Competition, Eastern Mediterranean, Struggle for domination

EKONOMİK KRİZİN BELİRLEDİĞİ DİŞ POLİTİKA: YUNANİSTAN ÖRNEĞİ

Doç. Dr. O. Can ÜNVER
İstanbul Ayvansaray Üniversitesi
canunver54@gmail.com

Özet

Geçen yüzyılın sonuna doğru değişen dünya dengeleri ve küreselleşme ve neo-liberal ekonomik model uygulamaları ile birlikte birçok ülkenin krizlerle karşılaşması kaçınılmaz olmuştur. Liberalleşen ekonomiler aynı zamanda da o ülkelerin halklarının da hızlı biçimde bir doku değişikliğine uğramasına neden olmuşlar, *paranın egemenliği* toplumların büyük ölçüde huzursuz ve ümitsiz olmalarına yol açmıştır. Gelir dağılımındaki adaletsizlikler ve tüketim baskısı siyasi kültürü olduğu kadar uluslararası ilişkilerin de değişmesine yol açmıştır. Toplumsal dayanışma bilincinin yerine bireycilik ve “*gemisini kurtaran kaptan*” kültürü yerleşmiştir. Bu durum, gelişmiş demokratik ülkelerde gelişmekte olan ülkelere daha farklı biçimlerde tezahür etmiştir. Yoksul ülkeler siyasi ve ekonomik çalkantıları daha yoğun biçimde yaşarken küreselleşmenin kazançlı tarafında olan zengin ülkelerin krizlerden daha az etkilendikleri görülmüştür.

Yunanistan’ın derinliği olmayan ve üretime dayanmayan politikaları ve AB üyeliğinden bu yana sanayie yatırımdan ziyade dış kaynakları kullanmaya yönelik ekonomik modeli nedeniyle 2008 yılında patlak veren finans krizinden diğer Güney Avrupa ülkelerine kıyasla daha ağır bir bunalıma girdiğine tanık olunmuştur. AB’nin, özellikle de Almanya’nın bu krizin aşılması yönündeki kimi zaman Yunanistan’ın çıkarlarını göz ardı eden tutumu, ülkedeki çalkantıların artmasına neden olmuştur. Bu gelişmelerin iç ve dış politikada sonuçları vardır. Kriz, iç politikada siyasal istikrarsızlık ve ılımlı merkez sağ ve sol partilerin gerilemesi sonucunu getirmiş, Aleksis Çipras’ın başkanlığındaki Syriza Partisi iktidarı ele geçirmiştir. Ancak, ekonomik sıkıntılar 10 milyon nüfusa sahip Yunanistan’daki toplumsal çalkantıların sürmesine neden olmaktadır. Dış politikada ise, Avro Bölgesi’nden çıkmanın da dâhil olduğu bir dizi AB karşıtı tartışma ortaya çıkmış, AB’nin krizin aşılması için gerekli kaynakları vermesinde ayak sürümesinin baş sorumlusu olarak görülen bilhassa Angela Merkel ve Almanya karşıtlığı adeta tavan yapmıştır. Son dönemde de çeşitli vesilelerle içeride aşılamayan krizin dikkatini dışarı, özellikle de Türkiye ile gerginliklere çekmeye çalışan Yunanistan hükümeti, radikal sağ çizgideki koalisyon ortağının (Bağımsız Yunanlar Partisi) başkanı ve Savunma Bakanı Panos Kamenos’un ağzından sıkça ikili ilişkilerde krize neden olacak açıklamalar yapmaktadır. Bu durum, Yunanistan’ın mevcut krizi aşmaktaki başarısızlığının da bir göstergesi olarak kabul edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ekonomik kriz, dış politika, Yunanistan

FOREIGN POLICY DETERMINED BY ECONOMIC CRISIS

Case of Greece

Abstract

Facing economic crisis became inevitable for many countries as a result of changed equilibrium in the world as well as globalization and practices of neoliberal economic models. Liberalized economies caused rapid social changes of the societies, *the reign of money* became to a great extent the basis for distress and despair among the peoples of these countries. The injustice in income distribution and consumption pressure caused transformation of political culture as well as changes in international relations. Individualism and egoism replaced common solidarity awareness. This situation followed different traces in developed democracies than in the developing countries. Poor countries experienced political and economic turbulences more intensive, while wealthy countries that are on the side of the winner of globalization were influenced less by the crises.

The shallow and unproductive policies of Greece and its economic model that is directed not to industrial investments but mainly based on using sources from abroad since its membership in the EU caused for a heavier depression in comparison to other southern European countries after the financial crisis of 2008. The attitude of the EU, especially of Germany, which is believed to have overlooked Greece's interests in overcoming this crisis, has caused the increase of turbulences in the country. These developments have consequences in the domestic and foreign policies. The crisis resulted in political instability in domestic politics and the decline of the moderate centre-right and leftist parties, and the Syriza Party, headed by Alexis Tsipras, seized power. However, the economic turmoil causes the persistence of social conflicts in Greece, a country with a population of 10 millions. In foreign policy, a number of anti-EU arguments, including the exit from the Eurozone, became actual, and the fact that Germany was seen as the principal actor to be blamed for the retardation of the EU to provide necessary resources for overcoming the crisis. Recently, on several occasions, to draw the attention from inside to especially tensions with Turkey, Defence Minister and leader of the ruling coalition's partner (radical-rightist Independent Greeks Party) Panos Kamenos has made several statements that contributed to bilateral tensions between Turkey and Greece.

Keywords: Economic crises, foreign policy, Greece.

GELİŞMEKTE OLAN EKONOMİLERDEN GELMEKTE OLAN KRİZLERE

Dr. Öğretim Üyesi Nurhan TOĞUÇ
İstanbul Esenyurt Üniversitesi
nurhantoguc@gmail.com

Özet

Gelişmekte olan ekonomilerin dünya GSMH sı içerisindeki payları son yıllarda hızla artış gösterse de, bu ülkelerin finansal piyasalarının hala G7 ülkelerinin spekülasyonlarına açık olması gelişmekte olan ülkelere sermaye oluşumunu olumsuz etkilemekte ve gelişmekte olan ülkelere gelişmiş ülkelere servet transferine neden olmaktadır.

Bu spekülasyonların temelinde ise hala Amerikan Dolarının rezerv para statüsünde, emtia fiyatlarında ve uluslararası ticarete dominant para birimi olmasından kaynaklanmaktadır. Bu çalışma, 2018-2019 yıllarında Türkiye de ve diğer gelişmekte olan ekonomilerde devalüasyon riski, dış borcun finansmanı sorunu ve devamında yaşanabilecek sermaye çıkışları ile sözü geçen ekonomilerin resesyona sürüklenme risklerini tartışarak, ekonomik alanda alınabilecek önlemlerden söz edecektir.

Anahtar Kelimeler: Gelişmekte olan ekonomiler, krizler, servet transferi

FROM EMERGING ECONOMIES TO EMERGING CRISES

Abstract

Although the share of emerging economies in the world's GDP has increased rapidly in recent years, the financial markets of these countries are still vulnerable to the speculation of G7 countries, negatively affecting capital formation in developing countries and causing wealth transfers from the poor to the rich countries in global perspective.

At the basis of these speculations is the US dollar's reserve currency status, pricing of commodities in US dollars in global financial markets as well as the USD's dominant status in international trade. This paper analysis the upcoming devaluation risks and the external debt financing problems in Turkey as well as in other emerging economies during the second half of the 2018 and 2019 period. Subsequently, the paper discusses the possible capital outflows dragging the Emerging Market economies into recessionary period. Paper also discusses possible measures to prevent such scenarios in developing economies in the upcoming period.

Keywords: Emerging economies, crises, wealth transfers

GELENEKSEL VE MODERN YÖNETİM ANLAYIŞI AÇISINDAN KRİZ VE YÖNETİMİ

Saltuk Aziz GÖKALP

Kırıkkale Üniversitesi

Sosyal Bilimler Enstitüsü

Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı

saltukgokalp2012@gmail.com

Özet

Kriz ve krizin yönetimi, yönetim bilimleri yazınında düşünürlerin üzerinde önemle durduğu bir konudur. Kriz, öngörülemeyen durumların ortaya çıkarak ülkeleri, örgütleri ve çalışanlarını olumsuz olarak etkileyen bir durumdur. Krizin yönetimi ise yönetimin ilk aşamada çözüm bulması gereken bir konudur. Rekabetçi ortamda başarılı olmak isteyen örgütler kriz ortamını etkin bir şekilde yöneterek örgütü ve çalışanlarını dinamik tutmak mecburiyetindedir. Ülkelerin ve özelde tüm örgütlerin siyasi, ekonomik, teknolojik ve sosyolojik sebepler ile krizlerle karşılaşma olasılığı yüksektir. Krizlerin ortaya çıkma aşamasında ya da en azından kriz oluşuktan hemen sonra derhal algılanarak krizi atlatici çözümler geliştirilmesi halinde ülkelerin ve örgütlerin bu krizden en az derecede etkilenmesi mümkün olacaktır. Bu sayede etkin yönetilebilen krizlerin örgütleri olumsuz olarak etkilemesi önlenilecektir. Bunun için kamu yönetiminin ve yöneticilerinin bilgili, tecrübeli ve yeterli öngörülere sahip olması büyük önem arz etmektedir. Ülkelerin yönetim sistemlerinin daha etkili ve verimli çalışabilmesi için bu yetilere sahip yöneticilere ve yönetim yapılarına sahip olması ile meydana gelen krizler en az derecede zarar ile ortadan kaldırılacaktır. Bu çalışmada kriz yönetiminin kamu yönetimi üzerindeki etkileri geleneksel ve modern yönetim anlayışı çerçevesinde tartışılacak ve çalışmanın sonunda krizin nasıl etkin yönetileceği konusunda öneriler dile getirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Kriz, Kriz Yönetimi, Kriz ve Kamu Yönetimi

CRISIS AND CRISIS MANAGEMENT IN TERMS OF TRADITIONAL AND MODERN ADMINISTRATION

Abstract

Crisis and crisis management is one of the issues that thinkers place in management science. Crisis is a situation that unforeseen situations arise and negatively affects countries, organizations and employees. Crisis management is a matter that management must find solutions in the first stage. Organizations that want to succeed in a competitive environment are obliged to manage the crisis environment effectively and keep the organization and its employees dynamic. Countries and especially all organizations are likely to face crises with political, economic, technological and sociological reasons. Countries and organizations can be influenced at least by this crisis if crises are developed immediately or at least immediately after the crisis is perceived and solutions are developed to overcome the crisis. Crises effectively managed on this side can prevent organizations from adversely affecting them. For this, it is of great importance that public administrations and managers have knowledgeable, experienced and adequate forecasts. In order for the management systems of the countries to operate more effectively and efficiently, the crises that have taken place due to the fact that they have managers and management structures with these powers will be removed with minimum damage at the end. In this study, the effects of crisis management on public administration will be discussed within the framework of traditional and modern management understanding and suggestions will be made about how to effectively manage the crisis.

Key Words: Crisis, Crisis Management, Crisis and Public Administration

SEÇMEN TERCİHLERİNE ETKİSİ BAKIMINDAN EKONOMİK KRİZLER

Arş. Gör. Umut Turgut YILDIRIM
İnönü Üniversitesi
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü
umutturgut.yildirim@inonu.edu.tr

Özet

Seçmen tercihleri, demokratik ilke ve değerlerin kabulü durumunda, siyasi iktidarın sahibine teslim edilmesi durumunda ana belirleyicilerdir. Bu tercihlerin siyasal iktidarı tahsis etme aracı da düzenli olarak gerçekleştirilen siyasal seçimlerdir. Seçmen tercihlerinin oluşmasında ise seçmenlerin dünya görüşleri, sosyo-politik ve kültürel ortam, siyasi partilerin vaatleri ve liderlik gibi faktörlere ek olarak ülkedeki ekonomik göstergeler de önemli rol oynamaktadır. Türkiye bağlamında düşünüldüğünde yapılan araştırmalar göstermektedir ki; seçmen tercihleri daha çok siyasal hafıza, konjonktürel durum ve ekonomik saiklerle biçimlenmektedir. Özellikle Türkiye'nin kapitalist dünyaya eklemlenme sürecinin başlangıcı olan ve 24 Ocak Kararlarının alındığı 1980 sonrasında dramatik değişimlerle kendisini gösteren bu olgusallık, ekonomik krizler ve seçmen tercihleri arasında siyasal bağ kurulmasının önünü açmıştır. Türkiye'de 1980 sonrası yaşanan ekonomik krizlerin seçmen tercihleri üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlayan bu çalışma; 1982, 1994 ve 2001 ekonomik krizlerinin, 1983, 1995 ve 2002 yıllarında yapılan genel seçimleri üzerindeki yansımalarını ortaya koymaya çalışacaktır. Bu bağlamdan hareketle çalışmada, seçmenlerin ekonomik krizler sonrasındaki tercihlerinin siyasi yelpazede konumlanma biçimlerinin mukayesesi hem durumsal hem de nedensel olarak analiz edilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Seçmen Tercihleri, Türk Siyasal Hayatı, Ekonomik Krizler, Genel Seçimler

ECONOMIC CRISIS WITH REGARD TO EFFECTS ON VOTER PREFERENCES

Abstract

Voter preferences, in case of acceptance of democratic principle and values, are key determinants in the event of handing over political power to the its owner. The appropriation means of political power of these preferences also is political elections that are executed regularly. In the formation of voter preferences in addition to factors as voter's world view, socio-politic and cultural situation, political party promises and leadership, economic indicators of country also play significant role. When considered in the context of Turkey, performed researches show that voter preferences are more shaped by political memory, cyclical situation and economic motives. Especially, this reality that is manifested itself by dramatic changes after 1980 which is year of January 24 Decisions have been taken and beginning of articulation period of Turkey to capitalist world, has pave the way for setting up political tie between economic crisis and voter preferences. This study which aim to examine the effects of experienced economic crisis after 1980 in Turkey on voter preferences; will try to reveal reflections of economic crises of 1982, 1994, 2001 on general election made in years of 1983, 1995 and 2001. From this point of view, comparison of positioning types of voter preferences after economic crisis in political spectrum will try to be analyzed both situationally and causally.

Keywords: Voter Preferences, Turkish Political Life, Economic Crisis, General Elections

İSLAM İKTİSADI METODOLOJİSİNDE ÜÇ SORU; ÜÇ CEVAP

(Sanal Para, Enflasyon Faiz İlişkisi, İslam İktisadı Metodolojisi)

Prof. Dr. Fazıl YOZGAT

Ahi Evran Üniversitesi,
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi,
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi
fazilyozgat@gmail.com

Özet

Bu çalışmada, ekonomik ve siyasal kriz metodolojisi değişik yönleriyle incelenmiştir. Bilim bilgi ve metoda dayanır. Araştırma metodolojisi bilimsel yöntem ve teknikleri içermektedir. Bu nedenle temel olarak araştırma yöntemleri ve teknikleri özetlenmiştir. İslami ekonomik yaklaşım, başka ekonomik sistemler gibi ekonomik sistemdir. İslami ekonomik sistem, hem ekonomik sistem hem de din kurallarını içerir. İslami ekonomik metodoloji Kuran ve Sünnete dayanır. İslami ekonomik sistem le ilgili korelasyon teknikleri formülü verilmiştir. Bağımlı ve bağımsız değişkenler analiz edilmiştir. Bu çalışma üç ana bölüme ayrılmıştır. Birinci kısımda metod ve teknikler verilmiştir. Her ekonomik ve sosyal sorun farklı ve yaratıcı bir çözüm gerektirebileceğinden, bu farklılık için farklı metodlar uygulamalıyız. Bu çalışmada üç hipotez vardır. İlk olarak, enflasyon ve faiz oranı ile herhangi bir ilişki var mıdır? İkincisi, kripto para ve ekonomik yönü ile herhangi bir ilişki var mıdır? Üçüncü olarak, İslami ekonomik sistem için araştırma metodolojisini nasıl kullanabiliriz? Ekonomik ve sosyal sistem bir diğerinden farklıdır. Bu nedenle, bütünsel yaklaşım yerine kriz değişkenleri çok olduğu için eklektik yaklaşım tercih edilmiştir. Çalışmanın diğer bölümlerinde kripto para kriz ilişkisine değinilmiştir. İslam ekonomisinin çağdaş metodolojisine ilişkin tartışmalarda, İslami ekonomi literatürü başka bir sistemi sınırlamaktan ziyade kendine özgü metodu uygulamak zorundadır. Bu İslami ekonomik sistem sorundur. İslami ekonomik sistemin belirleyicileri araştırma metodolojisini göstermek için bir girişimde bulunulmuştur. Sosyalizm, kapitalizm ve liberalizm (neoliberalizm dahil) gelişmiş ekonomiye gelir dağılımını kabul eder. İslami refah devleti, ne kapitalist ne de sosyalist ve liberalisttir. Kendi değerlerine ve din kurallarına dayanır.

Anahtar Sözcükler: Enflasyon, Araştırma Metodolojisi, İslam Hukuku, Refah Devleti.

THREE QUESTIONS IN METHODOLOGY OF ISLAMIC ECONOMICS; THREE ANSWER (Crypto Money, Inflation Interest Relation, Islamic Economics Methodology)

Abstract

In this study, crisis methodology has been analyzed with respect to some aspect. Science is based on knowledge. Research methodology included scientific method and techniques. Therefore I summarized mainly research methods and techniques. Islamic economic approach is economic system such as another system. Islamic economic system consists of both economic system and religion's rules. Islamic economic methodology is based on Quran and Sunnah. I submitted formula of correlation techniques Islamic Economic system. Dependent and independent variations had been analyzed. The paper is divided into three parts.

We may not be able to solve all the economic and social problems. We confront equally well since each economic and social problem might require a different and creative solution. In this case, we can be applied some research methods.

In this article, there are three hypothesis. Firstly, are there any relation to devaluation and interest rate? Secondly, are there any relation to crypto money and economic aspect? Thirdly, how can use research methodology for Islamic economic system? There is economic and social system is different from another. Social change is reality therefore in this field has paradigm shifts. Therefore, holistic approach requires different deviation some area.

This paper argues that research the area of methodology of Islamic economics is very significant for a meaningful development of the economic discipline. In the discussion on methodology of Islamic economics in contemporary, Islamic economics literature is rather than limited another system. This is a problem of Islamic economic system. The paper gives several examples of positive and normative economic statements in the Qur'an and Sunnah.

In this paper, an attempt is made to indicate the determinants research methodology of Islamic economic system. Socialism, capitalism and liberalism (including neo liberalism) recognizes distribution of income for developed economy. Islamic welfare state is hence neither capitalist nor socialist and liberalist. It is based on its own values and religion rules.

Key Words: Devaluation, Research Methodology, Islamic Law, Welfare State.

TEKNOLOJİ KRİZLERİ

Dr. Öğr. Üyesi İsmail Cem ÖZKURT

Kafkas Üniversitesi
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
İktisat Teorisi Anabilim Dalı
icozkurt@gmail.com

Özet

Teknoloji ve kriz kavramları günümüze kadar genellikle bir araya gelmemiştir. İlk olarak 2000’li yılların başlarında Amerika Birleşik Devletleri’nde dotcom krizi olarak adlandırılan bir kriz yaşanmıştır. Bu kriz, internet sektöründe faaliyet gösteren firmaların dâhil olduğu ve borsa değerlerinde aşırı artıştan sonra ciddi düşüşler ve kayıpların yaşandığı bir kriz olmuştur. Borsa değerlerinde yaşanan bu ciddi kayıplar aynı zamanda yeni gelişen bu sektörün yatırım yapılabilirliği üzerinde de endişeler yaratmıştır. Günümüzde ise teknolojiye yaşanan gelişmeler daha ileri boyutlara taşınmış özellikle internete dayalı ticaret ile para ve sermaye piyasalarına ulaşılabilirlik kolaylığı artmıştır. Bütün Dünya’da e-ticaret olarak adlandırılan bu yeni ticaret şeklini kullanan milyonlarca kuruluş bulunmaktadır. Neredeyse reel ticaretle yarışır bir hale gelen bu ticaret şeklinin hacmindeki bu artışa paralel olarak önemi ve riski de giderek artmıştır. Teknoloji sayesinde ticaretin yanında para ve sermaye piyasalarına ulaşılmasının kolaylaşması yatırımcıların tüm Dünya’da 24 saat boyunca yatırım yapabilmesini mümkün kılmıştır. Piyasaların işlem hacimlerinde büyük artışlara neden olan bu gelişmeler aynı zamanda balon olarak adlandırılan değerinin üzerinde fiyatlandırma sorununu da ortaya çıkarmıştır. Aynı zamanda teknoloji sayesinde paranın likiditesi daha da artmış ve önündeki bütün engeller kalkmıştır. Bu çalışmada teknoloji yoğun üretim yapan firmaların değerlemesinde ortaya çıkabilecek muhtemel bir sorunun kriz yaratma potansiyeli ve piyasalara olası etkileri tespit edilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Teknoloji, internet, kriz, e-ticaret

TECHNOLOGY CRISIS

Abstract

Technology and crisis terms generally have not come together as much as today. First early 2000’s named dotcom crisis occurred in the United States of America. This crisis was a crisis that included companies operating in the internet sector and serious losses and losses after an excessive increase in stock market values. These serious losses in the stock market values have also caused concern about the potential investment of this newly emerging sector. Nowadays, however the developments experienced in technology have moved to more advanced dimensions and especially the ease of accessing money and capital markets has increased. There are millions of organizations all over the World that use this new form of trade called e-commerce. Parallel to this increase in the volume of this trade, which has become almost competing with real trade, the prospect and risk have increased steadily. It has become possible for investors to invest 24 hours a day in the World facilitating access to money and capital markets thanks to technology. These developments, which caused large increases in the trading volumes of the markets, also led to the problem over-priced pricing named of balloon. At the same time, technology has increased the liquidity of money and all obstacles have been lifted. This study will try to identify technology-intensive production that creates the potential for a possible attack problems that may rise in the valuation of the company and the possible effects on the market.

Keywords: Tecnology, internet, crisis, e-trade

CDS PRİMLERİNİN BORSA ENDEKSLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ: BORSA İSTANBUL ÜZERİNE BİR UYGULAMA

Yasin REYHAN

Yozgat Bozok Üniversitesi

Sosyal Bilimler Enstitüsü

Yüksek Lisans Öğrencisi

yasin.reyhan@bozok.edu.tr

Özet

Kredi riski, borçlu bir kimsenin aldığı borcu veya banka kredisini önceden taahhüt ettiği şekilde geriye ödeme konusunda temerrüde düşme olasılığıdır. Kredi türevleri kredi riskinden korunmak amacıyla başvuru alan türev enstrümanlardır. Kredi Temerrüt Swapları (CDS) finansal piyasalarda en yaygın kullanılan ve yatırımcılara kredi riskinden korunma imkânı sağlayan bir kredi türev ürünüdür. Özellikle 2007 yılının ortalarında başlayan kredi kaynaklı küresel finansal krizin de etkisiyle zaten piyasalarda önemli bir yere sahip olan kredi riski daha büyük önem arz etmeye başlamıştır. Bir ülkeye ait ülke riskinin nasıl bir seyir içinde olduğunu görmenin en pratik yolu, CDS (Credit Default Swap) primlerine bakmaktır.

Bu çalışmada öncelikle kredi temerrüt swaplarının işleyişi, türleri, kullanım amaçları kavramsal açıdan ele alınarak açıklanmıştır. Çalışmamızın analiz kısmında Türkiye'nin 5 yıllık risk primleri (CDS) ile Borsa İstanbul Ulusal 100 Endeksinin kapanış değerlerinin korelasyonu ve grafikleri değerlendirilerek negatif yönlü bir ilişki tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Küresel Finansal Kriz, Kredi Riski, Kredi Türevleri, Kredi Temerrüt Swapları (CDS), Borsa İstanbul.

THE EFFECTS OF CDS SPREADS ON MARKET INDICES: STOCK EXCHANGE EXAMINATION ON İSTANBUL

Abstract

Credit risk is the probability assigned to the risk that a debtor might fail in paying his debt or bank credit as previously promised. Credit derivatives are derivative instruments that are used to hedge against credit risk. Credit Default Swaps (CDS) is one of the most widely used in financial markets and is a credit derivative instrument which helps investors prevent from the default risk. Especially with influenced by starting in the mid of 2007 due to the global financial crisis from credit risk which is already having an important role in markets, has started to supply more important. The most practical way to view the course of the sovereign risk of a country is to check the CDS premiums.

In this study, the mechanism, types and uses of credit default swaps is explained in terms of conceptual aspects. In our study, analysis of Turkey's 5-year risk premium (CDS) and the Istanbul Stock Exchange National 100 Index closing value of the assessed correlation and graphics have been identified and a negative relationship was detected.

Keywords: Financial Crisis, Credit Risk, Credit Derivatives, Credit Default Swaps (CDS), Stock Market Istanbul.

MÜLTECİ KRİZİNİN AVRUPA BİRLİĞİ'NİN BATI BALKANLAR POLİTİKASINA YANSIMALARI

Arş. Gör. Dr. Gönül TEZCAN
Adnan Menderes Üniversitesi
Nazilli İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
Uluslararası İlişkiler Bölümü
gkucukyoru@adu.edu.tr

Özet

1990'ların başında Yugoslavya'nın dağılarak ardıl devletlerin bağımsızlıklarını ilan etmeleriyle birlikte, Avrupa Birliği (AB) ilk kez Batı Balkanlar coğrafyası ile temas kurmaya başladı. 1990'larda bölgede yaşanan savaşlar ve etnik çatışmalar, AB'nin tehdit ve güvenlik algılamalarını yeniden tanımlamasına neden oldu. Birlik bir yandan yaşanan sorunları çözme ve yönetim kapasitesindeki açıkları kapatmak üzere Ortak Dış ve Güvenlik Politikasını geliştirmek gibi kurumsal düzenlemelere giderken diğer yandan dış politikasında ortaya koyduğu çeşitli yaklaşım ve politikalarla kırılgan Batı Balkan ülkelerine ekonomik ve siyasi destek verdi. AB'nin 1999 yılında ortaya koyduğu İstikrar ve Ortaklık Süreci Birliğin bölgeye yönelik politikasında en önemli adım oldu. 2003 yılında Selanik Zirvesi'nde bölge ülkelerine üyelik perspektifi verilmesiyle birlikte Batı Balkanların Avrupa'nın ayrılmaz bir parçası olduğu kabul edildi. AB, genişleme politikasının temel aracı olan koşulluluk politikasıyla, bölgede aynı zamanda bir çatışma önleme, demokratikleştirme ve Avrupalılaştırma projesi yürütmekteydi.

Ancak 2000'li yıllar AB için bir ekonomik ve siyasi krizler dönemi olmuş ve Birliğin Avro krizi, borç krizi, genişleme yorgunluğu, mülteci krizi, Brexit, yükselen milliyetçilik gibi kendi içindeki sorunlara odaklanmasıyla genişleme süreci ivme kaybetmeye başlamıştır. AB'nin en tartışmalı güvenlik sorunlarından biri haline gelen mülteci krizinin, Birliğin Avrupa'ya giden başlıca göç rotası üzerinde bulunan Batı Balkanlara yönelik politikasına da önemli yansımaları olmuştur. Çalışmanın amacı, mülteci krizinin ve AB'nin bu kriz nedeniyle yaşadığı sorun ve endişelerin Batı Balkan politikasına nasıl yansıdığını araştırmaktır. Çalışma, mülteci krizinin AB'nin normatif gücünü ve koşulluluk politikasını zayıflattığını, Birliği demokrasi ve insan haklarına aykırı bazı uygulamaları göz ardı etmek durumunda bıraktığını ve Batı Balkanlar özelinde Birliğin kısa vadeli istikrar için uzun vadeli istikrardan vazgeçmesine neden olduğunu savunmaktadır.

Anahtar kelimeler: Mülteci krizi, AB, Batı Balkanlar

THE REFLECTION OF THE REFUGEE CRISIS ON THE EUROPEAN UNION’S WESTERN BALKANS POLICY

Research Assistant, Phd. Gönül TEZCAN

Adnan Menderes University

Nazilli Faculty of Economics and Administrative Sciences

Department of International Relations

gkucukyoru@adu.edu.tr

Abstract

At the beginning of the 1990s, with the dissolution of Yugoslavia, the European Union (EU) for the first time began to contact the Western Balkans. In that period, the wars and the ethnic conflicts in the region caused the Union to redefine its threat and security perceptions. On the one hand, the Union, by developing the Common Foreign and Security Policy, tried to close the gaps in its capacity to solve and manage the regional problems, on the other hand, supported the fragile Western Balkan countries economically and politically. In 1999, the EU declared The Stability and Association Process, which is one of the most important steps in the Union’s policy towards the region. In 2003 Thessaloniki Summit, the Union granted membership perspective to the Western Balkan states, which meant that the region was accepted as an integral part of Europe. The EU, via the conditionality policy, which is the main instrument of its enlargement policy, has run a project of conflict prevention, democratization and Europeanization in the region.

However, because the Union has mainly focused on its own problems such as Euro crises, ‘enlargement fatigue’, refugee crises, Brexit, and rising nationalism since the 2000s, enlargement process has lost momentum. Especially the refugee crises, one of the most controversial security issues of the EU, very affected the Union’s policy towards the Western Balkans, which is on the main migration route to Europe. The aim of the study is to evaluate how the refugee crises have reflected on the Union’s Western Balkans policy. The study argues that the refugee crises has weakened the EU’s normative power and conditionality policy, obligated the Union to ignore certain practices against democracy and human rights, and caused the Union to abandon longer-term stability for the sake of short-term stability in the Western Balkans.

Key words: Refugee crises, EU, Western Balkans

KRİZLERE KARŞI BAŞKANLIK SİSTEMİ VE PROPAGANDA

Hakan TARTAN

Eski Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı
hakantartan35@gmail.com

Özet

Başkanlık sistemi Türkiye'nin gündemine 1980'li yıllarda girmiştir. Günümüzde yoğun tartışma konusu olan başkanlık sisteminin ilk başkan seçimi gerçekleştirilmiştir. 24 Haziran 2018'de Ak Parti adayı ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan yüzde 52.59 oy alarak ilk Başkan olarak seçilmiştir. Halkın oyları bu konuda belirleyici olmuştur. Yeni başkanlık yapısı oturmakta, kurumlar ve kadrolar oluşturulmaktadır. Başkanlık sistemi ile ilgili birçok soru işareti bulunmaktadır. Konunun iyi anlaşılması, doğru tartışılması, dünyadaki örneklerin akılcı değerlendirilmesi, ayrıca 'bilineni bilinmeyeninden az' olan sistem değişikliğinin çağdaş bir yaklaşımla, uzmanların çalışmalarıyla ve dünyadaki doğru ve yararlı örnekler ve değerlendirmelerle etkin hale getirilmesi önemlidir.

Bölgemiz, ekonomik ve siyasi anlamda sorunlarla yüklüdür. Beklenti; yeni sistemin bu sorun ve krizlere karşı daha etkin, hızlı ve verimli olacağı yönündedir. Başkanlık sistemi savunulurken de sık sık bu argümanlar dile getirilmiştir. Bu konuda karar vermek için erkendir. Çünkü sistem çok yenidir ve birçok anlamda geliştirilmeye de muhtaçtır. Zaman gelişmeleri gösterecektir.

Propaganda kavramı, siyasette tanıtım ve kamuoyunun desteğini kazanmak için önemli bir araç olarak kullanılmaktadır. Siyasi arena da etkin olan propaganda ve halkla ilişkiler çalışmaları başkanlık seçimi ile birlikte yeniden önem kazanmıştır. Sistem yenidir, halk yabancısıdır. Yeni uygulamalar, Batı'daki örneklerin tekrarı, özgün çalışmalar, hep daha çok tanıtım, hep daha iyi propaganda bu süreçte öne çıkmıştır.

Güncel değerlendirmeler, yorumlar ve arşiv çalışmaları Başkanlık sistemini geniş bir çerçevede gözler önüne sermektedir.

Ayrıca artık seçilmiş bir Başkan vardır ve gözler Onun üzerindedir. Çalışma ve tanıtımları büyük önem arz etmektedir.

Her seçim yeni seçimin provası olduğuna göre, bundan sonra yürütülecek propaganda ve halkla ilişkiler çalışmaları da önemlidir.

Onun arşiv, bilgi ve altyapı çalışmalarına da şimdiden başlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Başkanlık sistemi, parlamenter yapı, propaganda.

PRESIDENTIAL SYSTEM AND PROPAGANDA AGAINST CRISES

Abstract

The presidential system entered the agenda of Turkey in the 1980s. Today, the first presidential election of the presidential system, which is under an intense discussion, was held. On June 24, 2018, AK Party candidate and President Recep Tayyip Erdoğan was elected as the first President with 52.59 percent of the votes. The votes of the people were the determining factor in this issue. The new presidency is falling into place, institutions and staff are being formed. There are many questions about the presidential system. It is important that the subject is well understood, correctly discussed, examples in the world are evaluated rationally, and the system change that is 'lesser known' is executed with a contemporary approach, with the experts' works and with the right and useful examples and evaluations from the world.

Our region is burdened with economic and political problems. It is expected that the new system will be more effective, faster and more efficient against these problems and crises. These arguments have often been expressed while advocating the presidency system. It is early to decide on this issue. Because the system is very new and needs to be improved in many ways. Time will show the developments.

The concept of propaganda is used as an important tool to gain political publicity and public support. The propaganda and public relations activities, which are also effective in the political arena, have gained importance again with the presidential election. System is new, and people are unfamiliar with it. New applications, repetition of examples in the West, original works, always more publicity, and always better propaganda have come to the forefront.

Current evaluations, interpretations and archival studies show the Presidential system in a wide framework.

Also there is now an elected President and all eyes are on him. Works and publicity are of great importance.

Since every election is a rehearsal of the new election, the propaganda and public relations works to be carried out thereafter are also important.

Its archive, information and infrastructure works should also be started from now on.

Keywords: Presidential system, parliamentary structure, propaganda.

FINANSAL KRİZLER, BANKACILIK SİSTEMİ VE ERKEN UYARI YÖNTEMLERİ

Dr. Hicabi ERSOY

İstanbul Ticaret Üniversitesi

Bankacılık ve Finans Bölümü/ Öğretim Üyesi

Department of Banking and Finance

hersoy@ticaret.edu.tr

Özet

Finansal krizlerin başlıca nedenleri yanlış ekonomi politikaları, sermayenin reel üretimde değerlendirilmemesi, uluslararası sermaye hareketleri ve sorunlu bir bankacılık sisteminden kaynaklanmaktadır.

Finansal krizlerin oluşmasında bankacılık sisteminden kaynaklanan başlıca sorunlar piyasa disiplinin zayıflığı, düzenleme ve denetleme sistemlerinin etkinsizliği, yasal icra ve iflas düzenlemelerinin yetersizliği, kurumsal yönetim anlayışının ve kredi kültürünün ülkede yerleşmemiş olması gibi sebeplerden kaynaklanmaktadır.

Finansal krizlerin oluşmaması ve oluştuğunda çözümlenebilmesi için öncelikle finansal sisteme güvenin tesis edilmesi, gerekli yasal ve idari mekanizmaların oluşturulması, bankacılık sisteminin yeniden karlı bir yapıya kavuşturulması zorunludur.

Bankacılık krizlerinin kamuya olan maliyetinin büyüklüğü, gelir dağılımı üzerindeki etkileri ve makro ekonomik boyutları krizin nasıl yönetildiği ve çözümlenmeye çalışıldığı ile yakından ilgilidir. Bu nedenle krizlerle mücadelede öncelikler ilk olarak; mali durumu tamamen bozulmuş olan finansal kuruluşlara merkez bankası tarafından kaynak kullandırımının durdurulması, finansal sistemin istikrara kavuşturulması, ülkeden yurt dışına sermaye çıkışlarının önlenmesi konularına verilmektedir.

Bu kapsamda, çeşitli ülke örnekleriyle karşılaştırıldığında ülkemizde 2000 ve 2001 yıllarında yaşanan krizlerin çözümlenme süreçleri ile krizlerin kamuya yüklediği maliyetin azaltılmasında başarılı olduğu, bu başarıda kamu alacaklarının tahsil misyonu ile ön plana çıkan düzenleyici ve denetleyici kurumların varlığının ve etkin çalışmalarının önemli paya sahip olduğu bilinmektedir.

Bankacılık sisteminden kaynaklanan finansal krizlerin topluma maliyetinin azaltılması önemli olmakla birlikte bu sorunların ortaya çıkmasının önlenmesi erken tespit yöntemleri konusunda akademik çalışmalar sürdürülmektedir.

Bankacılıktan kaynaklanan finansal krizlerin ortaya çıkmasında etkili faktörlerin ampirik yöntemlerle önceden belirlenebilmesi için önerilerimizin sunulacağı bir çalışma planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Finansal Kriz, Bankacılık Sistemi, Erken Uyarı Metotları

FINANCIAL CRISES, BANKING SYSTEM AND EARLY WARNING METHODS

Abstract

The systemic risks and structural problems inherited in banking industry, ill-defined fiscal and monetary policies, consecutive deteriorations at local macro-economic architecture, diminishing share of funds utilized by the real economy, adverse effects of global liquidity and capital flows due to high openness to global financial system and underdeveloped financial market can be stated as the basic reasons of the financial crises. Poor market discipline, insufficient regulatory and supervisory framework, weak bankruptcy laws and ineffective judicial systems as well as poor corporate governance with lack of credit culture are also among the reasons of fragility of the banking system.

Restoring confidence to financial system, restructuring of non-performing loans, resolution of the other bad assets and making the banking sector profit-oriented in long term needs are some urgent measures to be taken. The empirical evidences show that to stop financing insolvent and weak financial institutions by the central bank, to stabilize the banking system and to prevent the capital flows abroad are some of the priorities must be given during the crises.

The economic impacts and overall costs of the banking crises are closely related to how to manage it and how effective the resolving process is designed. In this context, Turkish experiences indicates that it is well managed to reduce the public cost of the crises in year 2000 and 2001 for the sake of existence of regulatory and supervisory authorities.

For several years, there are intense academic researches are going on to minimize the costs of banking system based financial crises to public.

It is planned a study contains suggestions about how to determine the factors of financial crises with empirical methods.

Keywords: Financial Crisis, Banking System, Early Warning Methods

MALİ KURALLAR EKONOMİK KRİZ DÖNEMLERİNDE ÇALIŞIR MI?

Öğr. Gör. Hakan GÜNEŞ
Bartın Üniversitesi
Bartın Meslek Yüksekokulu
Muhasebe ve Vergi Bölümü
Öğretim Görevlisi
hakangunes@bartin.edu.tr

Özet

Mali kurallar, çeşitli mali araçlar üzerine konulan daimi sınırlamalar ve düzenlemelerdir. Mali kurallar; vergi, harcama, bütçe ve borçlanma gibi mali aracın parasal büyüklüğüne sınırlama getirilmesi şeklinde belirlenebileceği gibi, bu araçların başka bir değişkene oranı şeklinde de belirlenebilmektedir. Mali kuralların ülkelerin önceliklerine göre değişen birçok amacı bulunmaktadır. Bununla birlikte genel bir amaçtan bahsedilecek olursa, hükümet politikalarına duyulan güveni artırmak ve mali disiplini sağlamak olduğu söylenebilir. Ancak 2008 Finansal Krizi sonrası mali kural uygulayan ülkelerde mali disiplin bozulmuş, bir başka ifadeyle bütçe açıkları ve kamu borçlarında önemli artışlar gözlenmiştir. Bu durum mali kuralların ekonomik kriz ve doğal afet gibi beklenmedik şoklara karşı cayma şartlarıyla birlikte oluşturulması gerekliliğini ortaya koymaktadır. Mali kuralların cayma şartlarıyla birlikte oluşturulması, hükümet politikalarına duyulan güvenin sürmesi açısından önemli olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mali Kural, Ekonomik Kriz, Cayma Şartlığı

FISCAL RULES WORK IN THE ECONOMIC CRISIS PERIOD?

Abstract

Fiscal rules are permanent restrictions and regulations on various financial instruments. Fiscal rules; such as tax, expenditure, budget, and borrowing, as well as a different rate of change for these instruments. Fiscal rules have many purposes that vary according to the priorities of the countries. However, if we talk about a general purpose, it can be said that it increases confidence in government policies and provides fiscal discipline. However, fiscal discipline has deteriorated in countries that implement fiscal rules after the 2008 Financial Crisis, in other words significant increases in budget deficits and public debts have been observed. This situation necessitates the establishment of financial rules together with the escape clauses against unexpected shocks such as economic crisis and natural disasters. Establishment of fiscal rules together with escape clauses is important in terms of maintaining confidence in government policies.

Keywords: Fiscal Rule, Economic Crisis, Escape Clause

TÜRKİYE’DE SİYASİ TEMSİL KRİZİ BAĞLAMINDA II. MİLLİYETÇİ CEPHE HÜKÜMETİ VE “GÜNEŞ MOTEL OLAYI”NIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Dr. Hasan ACAR

JSGA Başkanlığı,

Işıklar JAMYO, Yıldırım, Bursa

hasanacar.uludag@gmail.com

Özet

Türkiye’de siyasi temsil kavramı, Avrupa’da meydana gelen hak arayışları ve özgürlük hareketlerinin bir sonucu olarak ortaya çıkmış ve Osmanlı modernleşme süreci içerisinde gelişme göstermiştir. Halk egemenliğinin siyasi iktidarı kullanma aracı şeklinde ifade edilen siyasi temsil kavramı, demokratik devlet geleneğinin önemli göstergelerinden biri olarak kabul edilmiştir. Demokratik kültür ve geleneğin Avrupa’ya kıyasla ülkemizde geç tezahür etmesi, siyasi iktidarın halk egemenliğine uygun kullanılması noktasında bir takım temsil krizlerini ortaya çıkarmıştır. Bu krizlerin üzerine, devlet düzeni içerisinde hükümetleri meşru kılan yasal bir takım kural ve kaidelerin varlığı eklendiğinde, siyasi temsil kavramını çıkmazlara sokan durumlar ortaya çıkmaktadır. Türkiye’de siyasi temsil krizi bağlamında değerlendirilebilecek önemli hadiselerden biri, 1977 yılında yaşanmıştır. 1977 yılı, Türk siyasi tarihinin ilk azınlık hükümetinin kurulduğu ve kısa bir süre sonra güvenoyu alamayarak düşürüldüğü yıl olmuştur. Bu olaydan kısa bir süre sonra, çoğunluğu sağlayamadığı halde hükümeti kurma görevi verilen Adalet Partisi öncülüğünde, Adalet Partisi-Milli Selamet Partisi-Milliyetçi Hareket Partisi üçlü koalisyon hükümeti kurulmuştur. Kısa bir süre sonra yapılan yerel seçimlerde, genel seçimlerde olduğu gibi çoğunluğu sağlayan Cumhuriyet Halk Partisi, dönem içerisinde yaşanan sağ-sol çatışmalarından kaynaklanan siyasi istikrarsızlığın etkisiyle, İstanbul’da Güneş Motel’de gerçekleştirilen müzakere sonucunda, Adalet Partisi’nden istifa eden 11 milletvekilini bünyesine katmış ve mecliste çoğunluğun sağlanmasının ardından verilen gensoru önergesinin kabul edilmesiyle birlikte, II. Milliyetçi Cephe Hükümeti’nin düşürülmesine neden olmuştur. Türk siyasi tarihimize “Güneş Motel Olayı” olarak kaydedilen bu hadise, yakın zamanda Cumhuriyet Halk Partisi’nden istifa ederek İyi Parti’ye katılan 15 milletvekili ile birlikte tekrar gündeme getirilmiştir. Bu çalışmanın amacı, Türk siyasi tarihimize önemli temsil krizlerinden biri olan II. Milliyetçi Cephe Hükümeti’nin kurulması ve Güneş Motel müzakeresi ile başlayan süreç sonunda düşürülmesi olayını, siyasi temsil krizi bağlamında değerlendirmektir.

Anahtar Kelimeler: Temsil, Siyasi Krizler, Milliyetçi Cephe, Koalisyon Hükümetleri, Güneş Motel Olayı.

II. NATIONALIST FRONT GOVERNMENT WITHIN THE CONTEXT OF THE POLITICAL REPRESENTATION CRISIS IN TURKEY AND EVALUATION OF “THE GÜNEŞ MOTEL CASE”

Abstract

The concept of political representation in Turkey, has emerged as a result of the quest for rights and freedom of movement that occurred in Europe and developed within the Ottoman modernization process. The notion of political representation, expressed in the form of means of using political power by popular sovereignty, has been regarded as one of the important indicators of democratic state tradition. The fact that democratic culture and tradition are late manifesting in our country compared to Europe has revealed some representation crisis at the point of using political power in accordance with public sovereignty. There are situations that place the notion of political representation in a dilemma when these crises are added to the existence of the statutory rules and bases that legitimate their governments in state regulation. One of the major events that can be evaluated in the context of the crisis of political representation in Turkey has experienced in 1977. The year 1977 was the year in which the Turkish political history was established by the first minority government, and after a short period of time, it was fallen because of not receiving vote of confidence. Shortly after this event, on the initiative of the Justice Party, which is tasked with forming the government when it cannot provide the majority, Justice Party-National Salvation Party-Nationalist Movement Party formed a triple coalition government. In local elections held shortly afterwards, Republican People's Party, which provided the majority as it was in general elections caused the fall of II. Nationalist Front Government under the influence of the political instability arising from the left-right conflicts in the period, as a result of the negotiations held at the Güneş Motel in Istanbul, with the addition of 11 deputies who resigned from the Justice Party, and the acceptance of the no-confidence motion given after the majority of parliamentary seats. This event, which was recorded as "Güneş Motel Case" in our Turkish political history, was recently brought back to the agenda together with 15 deputies who joined the Good Party by resigning from the Republican People's Party. The aim of this study is to evaluate the establishment of the II. Nationalist Front Government, one of the major representation crises in our Turkish political history and the fall of it at the end of the process starting with the negotiations of Güneş Motel in the context of political representation crisis.

Keywords: Representation, Political Crises, Nationalist Front, Coalition Governments, Güneş Motel Case.

İKMAL MADDELERİ EKSENİNDE YOZGAT'IN İSTİKLÂL HARBİ'NE SAĞLADIĞI KATKILARI

Dr. Öğr. Üyesi Hülya TOKER
Yozgat Bozok Üniversitesi,
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi,
Uluslararası İlişkiler Bölümü.
hulya.toker@bozok.edu.tr

Özet

Mondros Mütarekesi sonrası yapılan işgallerin hemen akabinde bölgesel direnişlerin başladığı, direnişlerin askerî gücü olan Kuva-yı Milliye'nin ikmal maddelerinin yerel unsurlar tarafından temin edildiği, TBMM açılması üzerine Müdafaa-i Milliye Vekâleti kurulduktan sonra ordunun her türlü ihtiyacının bu Vekâlete bağlı birimler tarafından karşılandığı görülmektedir. Sevkiyat ve Nakliyat Genel Müdürlüğünün kurulması ve menzil teşkilatlarının yeniden düzenlenmesiyle ordunun ihtiyacı daha organize bir şekilde karşılanmaya başlamıştır. Yozgat Menzil Mıntıka Müfettişliği de Müdafaa-i Milliye Vekâleti tarafından yapılan bu yeni düzenlemeler kapsamında kurulmuş ve ordunun ihtiyaç duyduğu malzemenin sevkinde bu müfettişlikten de azami ölçüde faydalanılmıştır.

Yozgat, Milli Mücadelenin başında ordunun ikmal maddelerinin sevk edildiği önemli bir güzergâh noktası olarak hizmetlerini sürdürürken Harbiye Dairesi Yozgat Ambarının Batı Cephesi için geçit yeri olmaktan çok genel cephaneye deposu kabul edildiğini bildirmiştir. Bunun üzerine Yozgat, çevre illerden gelen malzemelerle önemli bir ikmal maddesi deposu olarak görev yapmaya başlamıştır. Müdafaa-i Milliye Vekâleti, Yozgat'taki mühimmat ambarının genişletilip Samsun hattı üzerinden gelecek mühimmatın orada depo edilmesi ve depo müdürünün doğrudan Harbiye Dairesi Riyasetiyle haberleşmesini isterken bölgenin önemini bir kez daha ortaya koymuştur.

Döneme ait kayıtlar incelendiğinde, Milli Mücadele başında Çapanoğulları isyanı ile anılan bu şehrin, Batı Cephesi'nin önemli depolarından ve ordunun ikmal maddelerinin sevk edildiği güzergâhlardan biri olarak cephe gerisinde yaptığı bu hizmetleri hangi teşkilatlarla ne şekilde sürdürdüğü, bu teşkilatların nerelerde bulunduğu dair detayları görmek mümkün olmuştur.

Anahtar kelimeler: Yozgat, Yozgat Menzil Mıntıka Müfettişliği, Yozgat Hat Komutanlığı, İkmal Maddesi, Nakliyat.

IN TERMS OF MATERIAL AND SUPPLIES THE CONTRIBUTIONS YOZGAT MADE TO THE TURKISH WAR OF INDEPENDENCE

Abstract

It is clearly evident that no sooner than the signing of the Moudhros Armistice and launching of the far-reaching occupations regional resistance movements were initiated. The supplies the Kuva-yı Milliye – the only military force of the resistance movements – needed were met by the local actors. Following the foundation of the Turkish Grand National Assembly [TGNA] and thus of the Müdafaa-ı Milliye Vekâleti [Ministry of National Defense] the materiel and the supplies the Turkish Army needed were met by the departments affiliated to the Ministry. Founding of the General Directorate of Dispatch and Transportation, and reorganization of the Range Inspectorates facilitated the meeting of the requirements of the army in a well-planned and better controlled manner. Yozgat Regional Range Inspectorate, instituted within the context of the reorganizations held by the Ministry of National Defense, was extensively made use of in the transportation of the materiel and supplies the Turkish Army needed.

As Yozgat, being at the crossroads where the materiel and supplies the army needed were shipped through, was undertaking its crucial duties meticulously, Ministry of National Defense declared that Yozgat Warehouse was valued as the General Ammunition Store for the Western Front rather than just being a hub. Following the encouraging statements of the Ministry of National Defense, Yozgat began pursuing its duties as the storehouse for the supplies arriving from the neighboring cities. As the Ministry ordered the enlarging of the ammunition depot at Yozgat, for storing of the ammunitions shipped via Samsun, and instructed the depot director to be in direct contact with the Ministry of National Defense in person, was in fact reiterating the importance of the Yozgat region.

Careful analyses of the records found in the archive documents reveal the details of the means and services undertaken by the depots founded in the various locations throughout Yozgat, a city whose name became almost synonymous with the Çapanoğulları Rebellion at the beginning of the Turkish National War of Independence.

Key Words: Yozgat, Yozgat Regional Range Inspectorate, Yozgat Line Command, Materiel and Supplies, transportation, shipment.

DER SPIEGEL DERGİSİNDE 15 TEMMUZ KALKIŞMASI

Dr. Öğretim Üyesi Mustafa YILDIZ

Bozok Üniversitesi

İ.İ.B.F.

Uluslararası İlişkiler Bölümü

mustafa.yildiz@bozok.edu.tr

Özet

Devletlerin tarih içinde farklı evrelerden geçtikleri bir gerçektir. İşlevlerini demokratik usüllere göre yerine getiren ülkeler, bu evrelerde toprakları üzerinde yaşayan vatandaşlarına her türlü kolaylığı sağlamaya çalışırlar. Toplum bazı sorunlarla karşılaşsa da neticede bunların çözümü için elbirliği ile gayret gösterilmekte ve huzur yeniden temin edilmektedir.

Fakat tarih bunun aksine olaylara da şahitlik etmektedir. Ülkemizde yaşanan 15 Temmuz Kalkışması bunun örneklerinden sadece biridir. Toplumun huzurunu bozan ve devletlerin tarihinde krizler olarak nitelendirilecek bir durum arz eden böyle olaylar, başka devletler tarafından da izlenmektedir. Bu tür olaylar gerek yerel gerekse uluslararası medya tarafından da takip edilmekte, böylece uluslararası kamuoyu konu hakkında bazen doğru bazen de yanlış şekilde bilgilendirilmektedir.

Bu bildiride ülkemizde vuku bulan 15 Temmuz Kalkışması ve bunun amili durumundaki FETÖ ile alakalı olarak Alman Der Spiegel dergisinde o tarihten bir yıl sonrasına kadar kalkışma ile alakalı olarak yayımlanan haberler ve değerlendirmeler ele alınacaktır. Avrupa Birliği'nin motoru mesabesindeki Almanya'nın sayılı haftalık dergilerinden biri olan Der Spiegel'in olaya yaklaşımının iki ülke arasındaki ilişkileri ne yönde etkilediği de böylece irdelenmiş olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Der Spiegel, 15 Temmuz, Türkiye, Almanya

THE JULY 15 COUP ATTEMPT IN DER SPIEGEL MAGAZINE

Abstract

Countries pass through different stages in history. During those stages, countries that fulfill their functions according to democratic procedures, try to provide every kind of convenience to their citizens who live on their territory. Even if the society encounters some problems, efforts are being made to solve them together and peace is restored.

But history also witnesses contrary events. The July 15 Coup Attempt in Turkey is just one example of this. Such events, which disrupt the peace of society and can be described as crises in the history of a country, are closely followed by the rest of the world and covered by local and international media, so that the international public is sometimes informed in the right and sometimes the wrong way.

In this work, news and opinions published in the German Der Spiegel magazine for a year with regard to the July 15 Coup Attempt and the FETÖ organisation behind it, will be analysed. It will be further examined how the way in which Der Spiegel, one of Germany's few weekly journals, is handling the event affects the relationship between the two countries.

Keywords: Der Spiegel, July 15 Coup Attempt, Turkey, Germany

EKONOMİK SİSTEMLER VE FARKLARI: KAPİTALİZM-DEVLETÇİLİK-SOSYALİZM- KEYNESÇİLİK- KARMA EKONOMİ

Doç. Dr. Zübeyir BÜTÜNER

Bozok Üniversitesi
Fen Edebiyat Fakültesi
Tarih Bölümü,
zbutuner86@hotmail.com

Özet

Ekonomik sistem, bir toplumda mal ve hizmetlerin üretimini, ticaretini, dağıtımını ve kaynakların üretime tahsis edilmesini düzenleyen, ayrıca üretimi kimlerin yapacağına karar veren uygulama ve ilkeler bütünüdür.

Ekonomik sistemlerin en belirleyici özelliği politik ve ideolojik kökenli olmalıdır. Siyaset ve ekonomi iç içe geçmiş ve birbirine bağlıdır. Bu açıdan değerlendirildiğinde Dünya'daki siyasi yapıları ekonomi temelinde sınıflandırmak en uygun yöntem olarak görünmektedir.

Ekonomi'de kavramlar karmaşası iktisadi kaynaklarda bulunmaktadır: komünizm, sosyalizm, sosyal demokrasi, devletçilik, devlet sosyalizmi, karma-ekonomi, sosyal refah devleti, sosyal devlet, kapitalizm gibi kavramlar ve daha türetilmiş halk sektörü, kooperatifçilik, köykent, çalışanların ortaklığı, halk iktidarı, ulusal egemenlik, vb. kavram kurumlar aydın çevrelerde şüphe ile bakmasına neden olmaktadır.

Türkiye ekonomisinin kurtuluş savaşı sonunda ve istiklal harbiyle yoğrulduğunu göz ardı edilmektedir. Türkiye gerçeği ulusal kurtuluş savaşının bağrından çıkmıştır. Burada siyasi bağımsızlık ekonomik bağımsızlıkla taçlandırılmıştır. Devletçilik diğer ekonomik sistemlerden farklıdır, çünkü devletçilik kapitalizm içerisinden çıkmamıştır. Kurtuluş savaşının bağrından yani bağımlı bir devletten bağımsız bir devlete dönüşmüştür. Devlet kapitalizminden tamamen farklı olduğu görülmektedir.

Ekonomik istikrarsızlıklar beraberinde dünya devletlerini etkileyen ekonomik krizler meydana getirmiştir. Dünya ekonomisi yıllardır ekonomik istikrarsızlıklara karşı karşıya gelmiştir. Ülkelerdeki krizlerin bir kısmı kendi içindeki problemlerden kaynaklanmış bir kısmı ise dünyadaki gelişmelerden dolayı ortaya çıkmıştır. Dünya'daki ortaya çıkan krizler tek nedene bağlamak doğru olmaz. Hem siyasal nedenlerde hem de ekonomik istikrarsızlıktan kriz kaynaklanabilir.

Bu doğrultu gereği olarak kaleme aldığım bu çalışmanın ana amacı, ekonomik kavram kargaşalığı içindeki Türkiye'nin mevcut sistemi ile bu sisteme dayandırılmış düzenini oluşturan unsurları ortaya koyup, bu unsurlar çevresinde kalkınmanın hızlandırılması için yeni bir yaklaşımı açıklamak ve bu yaklaşımla kalkınma sorununa belirli bir aydınlık getirmektedir.

Bir toplumda insanlara sınırsız isteklerinin sınırlı kaynaklarla nasıl karşılanacağına ilişkin temel sorular o toplumda uygulanan ekonomik sistem çerçevesinde çözülür. Teorik düzeyde başlıca üç sistemden söz edilebilir. Ekonomik sistemler nelerdir? Ekonomik sistemlerin isimleri ve kısa temel açıklamalarının

yer aldığı yazımız; Kapitalist, sosyalist ve karma ekonomi ve Keynesçilik sistemler hakkında bilgi vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ekonomi, Kapitalizm, Sosyalizm, Keynesçilik, Karma Ekonomi, Devletçilik

ECONOMIC SYSTEMS AND DIFFERENCES: CAPITALISM-STATISM-KEYNESIANISM-SOCIALISM-MIXED ECONOMY

Abstract

The economic system is the whole set of practices and principles that govern the production, trade, distribution, and allocation of resources to produce, goods, and services in a society, as well as who makes production.

The most decisive feature of economic systems should be political and ideological origin. Politics and economy are intertwined and interconnected. When evaluated in this respect, it seems to be the most appropriate method to classify political structures in the world on the basis of economy.

Concepts in economics include complex economic sources: concepts such as communism, socialism, social democracy, statism, state socialism, mixed economy, social welfare state, welfare state, capitalism and more derived public sector, cooperatives, village capital, partnership of employees, , national sovereignty, and so on. concept institutions cause intellectual circles to look with suspicion.

At the end of the war of liberation and independence of Turkey's economy it is mingled with the war were ignored. The fact that Turkey has emerged from the bosom of the national liberation war. Here political independence is crowned with economic independence. Statism is different from other economic systems because statism does not come out of capitalism. It has turned into a state independent from the context of the liberation war, that is, a dependent state. It seems to be completely different from state capitalism.

Economic instabilities have brought about economic crises affecting the world states. The world economy has faced economic instability for years. Some of the crises in the world stemmed from the problems in the world and some of the developments in the world. The emerging crises in the world are not correct to connect one cause. Crisis from both political and economic instability may arise

The main aim of this study I wrote as required straightened economic concepts put forth by Turkey's current system in turmoil elements forming this system based layouts, describes a new approach to accelerate the development around these elements and brings this approach to development problems to a certain light.

The basic questions about how to meet unlimited requests with limited resources in a society are resolved within the framework of the economic system applied in that society. There are three main systems at the theoretical level. What are the economic systems? We have written the names of economic systems and brief basic explanations; It provides information on capitalist, socialist and mixed economy and Keynesian systems.

Keyword: Economy, Capitalism, Socialism, Keynesianism, Mixed Economy, Statism

TÜRK SİYASETİNDE “367 KRİZİ”: NEDENLERİ VE SONUÇLARI

Dr. Hasan ÇİMEN

cimenhasan@yahoo.com

Özet

Cumhuriyet dönemi Türk siyasi tarihi, bir nevi siyasi ve ekonomik krizlerin, askeri müdahalelerin tarihi olarak da adlandırılabilir. Cumhuriyet’i kuranların otoriter yönetimleri, her alanda devlet belirleyiciliğini esas alan politikaları ve “Batılılaşma” hedefi ve yöntemine karşı çıkanların ortaya koyduğu tavır ve iradeleri, söz konusu krizlerin ve çatışmaların temelini oluşturmuştur. Ünlü sosyolog Şerif Mardin’in “merkez-çevre” ayrışması veya çatışması şeklinde nitelendirdiği bu durum, her ne kadar günümüz siyasetini açıklamada yetersiz kalsa da, “367 Krizi” gibi yakın siyasi geçmişe damgasını vuran krizle kendisini yeniden göstermiş, söz konusu ayrışma veya çatışmanın Cumhurbaşkanlığı makamı üzerinden devam ettirilmesi mücadelesine dönüşmüştür. CHP’nin temsil ettiği Kemalist blok ve rejim tarafından “öteki” olarak konumlandırılan kesimlerin, demokratik kanalları kullanarak, “Başbakanlık” makamına kadar gelebilmesi, hatta Cumhurbaşkanlığı makamını “ele geçirmesi”, siyasetteki gerilimin temel nedeniydi. Ortaya atılan “367 formülü”, “e-muhtıra” olayı, CHP ve Anayasa Mahkemesi’nin taraflı tutumu, bu durumu gözler önüne sermişti. AK Parti iktidarının, muhtıra karşısında taviz vermeyen tutumu, tıkanan siyaseti açmak için seçimleri erkene alması ve Cumhurbaşkanı’nın halk tarafından seçilmesi yönünde referanduma gitmesi gibi kritik adımları, Türk siyasetinde önemli değişimlere yol açmıştır. Bu bağlamda bu çalışmanın temel amacı, zorlama yorumlarla ve dayatmalarla Türk siyasetini yönlendirmeye çalışanlar karşısında, demokratik duruşun, toplumun önemli bir kesimi tarafından destek gördüğünü ve söz konusu krizin sonuçları açısından, geriye dönülemez bir sürece girildiğini ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: Merkez-Çevre, Siyasi Kriz, Devlet Belirleyiciliği

“367 CRISIS” IN TURKISH POLITICS: CAUSES AND RESULTS

Abstract

The Turkish political history of the republican era can also be called the history of some kind of political and economic crises, military interventions. The authoritarian administration of the founders of the Republic, policies based on state determination of all around, and the attitudes and willings of those opposed to the goal and method of "westernization" have provided the basis for such crises and conflicts. This situation, which the famous sociologist Şerif Mardin characterized as "center-periphery" dissociation or conflict, even though it is insufficient to explain contemporary politics, it showed itself again with the crisis that marked his political past as "367 Crisis", has been transformed into a struggle to maintain a kind of political power over the presidency. The Kemalist bloc represented by the CHP and the fact that the describing them as other people of the regime were able to reach democratic channels up to the prime minister's office and even "seize" the presidential office were the main reasons for political tension. The "367 formula", the "e-memorandum" incident, the CHP and the supposed attitude of the Constitutional Court, revealed this situation. The resulting AK Party government, the attitude of not compromising in the face of the memorandum, the elections in order to contact people play to open the clogged politics get in early and critical steps as president to hold a referendum in the direction elected by the people, has led to significant changes in Turkish politics, adopted by referendum on April 17, 2017 Tagged and entered into force on June 24, 2018 Presidential Management system is caused

Keywords: Center-Periphery, Political Crisis, State determinate

EKONOMİK KRİZLERİN AŞILMASINDA KAMU BANKALARININ ROLÜ VE ZİRAAT BANKASI ÖRNEĞİ

Dr. Öğr. Üyesi Muzaffer ŞAHİN
İstanbul Gelişim Üniversitesi
İktisadi İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi
İşletme Bölümü
msahin@gelisim.edu.tr

Özet

Bankalar mudilerinden topladıkları fon fazlalarını, fon talep edenlere kullandırarak, gerek nakit kredi gerekse gayri nakit kredi ve bankacılık operasyon faaliyetleri ile tüm ekonomilerde önemli işlevlere sahiptir. Vadesinde tahsil edilemeyerek sorunlu hale gelen kredi alacaklarının büyüklüğü bu konuda ayrılacak karşılıkları, dolayısıyla zararları büyüteceğinden, öz kaynaklar da bu paralelde azalarak, sermaye ihtiyacı yaratacaktır.

Bankaların Tahsil Olunacak Alacaklar hesabında kayıtlı olan sorunlu kredilerin artması, bankaların faaliyetlerini zararlarla sonuçlandırmalarına, zararların öz kaynakları eritmesine bağlı olarak sermaye ihtiyacına, daha ileri aşamalarda ise bankanın kredi riski ve likidite riski ile karşı karşıya gelmesine neden olmaktadır. Bütün bunların sonucunda ise banka iflaslarına ve bankanın ekonomiden aldığı büyüklük şiddetinde ekonomik krizlere neden olabilmektedir.

Bir ekonomide bankaların iflası, bankanın mevduat sahiplerine olan ödeme yükümlülüğünü yerine getirememelerine neden olmaktadır. Bu durumdaki mevduat sahipleri de kendilerine ait yükümlülükleri yerine getiremeyeceğinden, ekonomide büyük kaoslara neden olabilmektedir.

Bankaların sorunlu kredilerinin artması, diğer bir ifadeyle kullandırdıkları kredileri müşterilerinden zamanında tahsil edememeleri, bu kez bankanın gerek mudilerine olan gerekse kredi kullandığı kreditörlere olan yükümlülüklerini yerine getirememelerine neden olacaktır. Bu aşamaya gelen bankalar öncelikle kredilerini geri ödeyebilen müşterilerinden vadeden önce kredilerine geri çağırma yoluna gidebilmektedirler. Müşteriler tarafından vadeden önce geri çağırılan kredilerin ödenememesi, kredi kullananları olumsuz etkileyerek ekonomide şok etkisi yaratarak ekonomik krizleri tetikleyebilmektedir.

Ekonomide önemli bir payı olan bankanın gerek mudilerine gerekse kreditörlerine yükümlülüklerini yerine getirememesi hali hazırda mali yapılarında herhangi bir problemi olmayan bankaları da olumsuz etkileyerek, kredi ve likidite riskinin kendilerine de bulaşmasına neden olarak krizin derinleşmesi kaçınılmaz hale gelecektir.

Ülkemizin en büyük kamu bankası olan Ziraat Bankasının ekonomik krizler öncesi ve sonrasındaki durumu irdelenerek ekonomik krizlerin önlenmesine dönük kamu bankalarının yönetim ve politikalarının ekonomik krizlere olan etkileri bu araştırmada değerlendirilecektir. Ziraat Bankasındaki 35 yıllık üst düzey yöneticiliğindeki tecrübelerin akademik dünyaya aktarılması başlıca amaçlarımız arasındadır.

Anahtar Kelimeler; Ekonomik Kriz, Kamu Bankaları, Ziraat Bankası

THE ROLE OF PUBLIC BANKS IN EXCEPTION OF ECONOMIC CRISES AND THE PRINCIPLE OF ZİRAAT BANK

Abstract

By using the funds they collect from the banks' muds to fund demanders, they have important functions in all economies with cash loans and non-cash loans and banking operations activities

Keywords; As the size of loan receivables which become uncollected due to uncollected debts increases the reserves to be settled in this issue and therefore the losses will increase, the equity will decrease accordingly and create capital need.

The increase in the number of non-performing loans registered in the accounts of the banks 'receivables leads to the loss of the banks' activities, the capital requirement depending on the loss of equity resources, and furthermore the bank face the credit risk and liquidity risk of the bank. As a result of all of these, bank failures and economic crises can be caused by the magnitude of the size of the bank taken by the economy.

The bank's work in an economy causes the bank to fail to meet its obligation to pay depositors. Since depositors can not fulfill their obligations in this situation, the economy can cause great chaos.

The increase in the problematic loans of the banks, in other words, the inability to collect the credits from the customers in due time, will cause the banks to fulfill their obligations to the creditors, both to the banks and to the creditors. Banks that come to this stage can go first to reclaim their credits from their repayable customers before they plunge. The inability of the customers to repay the loans that were recalled before the vandalism can cause economic crises by creating a shock in the economy by adversely affecting the borrowers.

If the bank, which has an important share in the economy, can not fulfill its obligations to both its muditler and its creditors, it will become inevitable to deepen the crisis by negatively affecting the banks which have no problems in the financial structures and causing the credit and liquidity risk to infect them.

Ziraat Bank, which is the largest public bank of our country, will be evaluated before and after the economic crises and the effects of the management and policies of the public banks on economic crises to prevent economic crises will be evaluated in this research. The 35 year senior management of Ziraat Bank is one of my main aims to transfer my experiences to the academic world.

Keywords; Economic Crisis, Public Banks, Ziraat Bank

CUMHURİYET'İN İLK YILLARINDA MUHAFAZAKÂR İDEOLOJİ KRİZİ

Dr. Öğr. Üyesi İsmail SAFİ
İstinye Üniversitesi
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi
isafi@istinye.edu.tr

Özet

Milli Mücadele'nin kazanılmasından sonra, 1923 yılında cumhuriyetin ilanı hiç kuşkusuz toplumun bazı kesimlerinde huzursuzlukla karşılanmıştır. Mustafa Kemal'in Milli Mücadele döneminde lider olarak ön plana çıkması, 1921'in Mayıs ayından itibaren, Büyük Millet Meclisi'nde Birinci Grup'un oluşması, devam eden süreçte saltanatın kaldırılması, cumhuriyetin ilanı gibi konular, basında ve siyasi hayatta muhalif bir fırkanın gerekliliği fikrini oluşturmuştur. 1924 Anayasası'nın kabul edilmesinden, Kasım ayına kadar geçen sürede bir muhalif fırkanın doğacağı basında ve Türkiye'nin o dönemki siyasi hayatında konuşulmaktaydı. Tam da bu siyasi atmosferde, Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası(TCF) doğmuştur. Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası'nın kuruluşunda ve fikirsel altyapısında, milli mücadelenin öne çıkan paşaları önemli rol oynamıştır. Bu nedenle, bu yeni fırka Mustafa Kemal ve çevresi göre, yeni kurulan cumhuriyet rejimi için çok ciddi bir tehdit unsuru olarak algılanacaktır. Bu yeni fırka, Cumhuriyet Halk Fırkası'nın yaptıklarına muhalefet ederek ve iktidar tarafından muhafazakâr, gerici, hatta karşı-devrimci ilan edilmiştir. Bu çalışmada, TCF'nin kurulmasından, kapatıldığı güne kadar programında ve kurucularının kişisel görüşlerinde siyasi bir tutuculuk gerçekten var mıydı sorusuna cevap aranacaktır.

Anahtar Kelimeler: Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası, Muhafazakârlık, Cumhuriyet Dönemi, Devrim, Karşı-devrim.

THE IDEOLOGICAL CRISIS OF CONSERVATİSME IN THE FIRST YEARS OF THE REPUBLIC OF TURKEY

Abstract

After the success of Independence War, in 1923, declaration of Republic was undoubtedly conceived with uneasiness in some parts of Turkish society. Coming into prominence of Mustafa Kemal as the leader of Independence War, establishment of the first group in Grand National Assembly since May 1921, abolishment of the Sultanate has caused the need for an opposition party in Turkish political life. Following the promulgation of a new constitution in 1924 until November, the press began to write about the emergence of an opposition party. This new political party has become the object of discussions in political circle of that period. In this atmosphere, the Progressive Republican Party (*Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası*) was born. During the foundation of Progressive Republican Party and related to formation of its ideological infrastructure, important pashas of Independence War played a critical role. Therefore, this new opposition has been perceived as a serious threat to the newly founded republican system by Mustafa Kemal and people close to him. This new party, which put forward an opposing standing against what had been done by Republican People's Party, has been seen as conservative, reactionary, and even counter-revolutionary. In this paper, an answer will be sought to the question that if there was a sense of political conservatism in the program and in personal views of the founders of this new party from its first and to the day it was banned from political scene.

Keywords: Progressive Republican Party, Conservatism, Republican Period, Revolution, Counter-revolution.

FPÖ KOALİSYON HÜKÜMETİ SONRASI AVUSTURYA-TÜRKİYE İLİŞKİLERİ

Dr. Öğretim Üyesi Mustafa YILDIZ

Bozok Üniversitesi,

İ.İ.B.F.

Uluslararası İlişkiler Bölümü

mustafa.yildiz@bozok.edu.tr

Özet

Türkiye ile Avusturya arasındaki ilişkiler çok eskiye dayanmaktadır. Osmanlı Devleti'nin genişlemekte olduğu yıllara kadar dayanan bu ilişkiler zaman zaman karşılıklı sorunların yaşandığı durumlar da göstermiştir. Birinci ve İkinci Viyana kuşatmaları buna örnek olarak gösterilebilir. Buna mukabil Birinci Dünya Savaşında iki devletin birlikte hareket ettiklerine şahit olmaktayız. İtilaf devletlerinin karşısında aldıkları birliktelik durumu bunun güzel örneğini teşkil eder.

İkinci Dünya Savaşında işgal edilen ve yeniden imara ihtiyacı duyan Avrupa ülkeleri gibi, Avusturya da 20. Asrın ikinci yarısından itibaren işgücüne ihtiyaç duymuş ve Türkiye ile bu ihtiyacını gidermek için bir anlaşma imzalamıştır. İmparatorluk seviyesinde olan ilişkiler bu tarihten itibaren işveren- işgücü ilişkisine devşirilmiştir. Misafir işçi olarak gelmiş, bir müddet çalıştıktan sonra dönmesi beklenen işçilerin kalması ve hatta vatandaşlık alarak buralara yerleşmeye başlamasıyla ilişkiler tamamen farklı bir boyuta ulaşmıştır.

Bugün yabancı nüfusun büyük bir oranını teşkil etmeye başlayan Türkler, iki devlet arasındaki ilişkileri de ister istemez etkilemektedir. Avrupa'daki aşırı sağa yönelimden Avusturya da payına düşeni almış bulunmaktadır. Türkiye ve Avusturya'daki genel seçimlerin biribiri ardına gelmiş olması ve Türk insanının Türkiye seçimleri ile alakalı hassasiyeti Avusturya idarecilerini bu konuda açıklamalar yapmaya itmiş, hatta Türk siyasetçilerine ülkede seçim propagandası yapma izni verilmemiştir.

Bu çalışmada, Avusturya Halk Partisi ÖVP ile aşırı sağcı Avusturya Özgürlük Partisi FPÖ tarafından kurulmuş hükümet sonrası iki ülke ilişkileri ele alınacak ve gidiş yönü ile ilgili görüşler ifade edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Avusturya, ÖVP-FPÖ Koalisyonu, Türkiye-Avusturya İlişkileri

AUSTRIA-TURKEY RELATIONS AFTER THE COALITION GOVERNMENT OF ÖVP-FPÖ

Abstract

Turkey and Austria have a long history. These relations, dating back to the years when the Ottoman Empire was expanding, occasionally ended up in conflict situations. The first and second sieges of Vienna are examples of this. However, we witnessed that the two states acted together during the First World War against the Entente Powers.

Like many European countries that were occupied during the Second World War and needed to be reconstructed, Austria was in need of labor force and signed an agreement with Turkey to resolve these needs. Relations at the level of empires transformed to employer-employee relations. When the guest workers, who were expected to return after a period time settled and even applied for citizenship, the relations reached a totally different dimension.

Today Turks, who became a large proportion of the foreign population, inevitably affect the relations between the two states. Austria has also got its fair share of the rising right-wing shift in Europe. The fact that the elections in Turkey and Austria happened successively and the sensitivity of the Turkish population to the Turkish elections, pushed Austrian administrators to issue statements and even to refuse to give permission to Turkish politicians for campaign speeches.

In this study, the relations of the two countries after the formation of the coalition government by the people's party ÖVP and the extreme right-wing party FPÖ will be discussed and opinions about the direction they are headed will be expressed.

Keywords: Turkey, Austria, ÖVP-FPÖ Coalition, Turkey-Austria Relations

SAHRA-ALTI AFRIKA'DA ÇATIŞMANIN KAYNAĞI VE ÇÖZÜMÜ OLARAK GELENEK

Arş. Gör. Gülistan ALPASLAN
Adana Bilim ve Teknoloji Üniversitesi
Siyasal Bilgiler Fakültesi
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü
galpaslan@adanabtu.edu.tr

Özet

Uluslararası Kriz Grubu (*The International Crisis Group*), Sahra-altı Afrika'nın yirmi altı ülkesini kendi kriz listesine dahil etmiştir. Savaşları önleme ve barışı inşa edecek politikaları belirleme amacındaki örgütün kayıt altına aldığı bu rakam kırk yedi Sahra-altı Afrika ülkesinin yarısından fazlasına karşılık gelir. Üstelik bu yüksek oranın yanı sıra bölgedeki krizler; yerel, bölgesel ve küresel bağlantıları olan siyasi, ekonomik, askeri ve toplumsal krizler olarak çok geniş bir yelpazede ele alınmaktadır. Bu koşullar altında, sömürgecilik mirası olarak, bu çokluk ve çeşitlilik içindeki krizlerin ortak noktası ise kalıcı bir çözüme olan uzaklıklarıdır.

Bu çalışmanın amacı, kalıcı çözüm arayışındaki Sahra-altı Afrika ülkelerindeki krizlerde geleneğin nasıl etkili olduğunu ortaya koymaktır. Afrikalı geleneğin, çatışmaları sonlandırmadaki rolü ve bu niteliğinin geçmişten bugüne dönüşüp dönüşmediği temel merak konusunu oluşturmaktadır. Bu dönüşümün, yirmi birinci yüzyıla dek uzanan krizlerin çözümsüzlüğünde etkili olup olmadığı çalışma sonucunda yanıt bulunması beklenen temel sorulardan biridir. Bu sorulara, Max Gluckman'ın, Afrika'daki geleneği çatışma ile ilişkili çözümleyen yaklaşımı çerçevesinde yanıt aranacaktır.

Gluckman, Afrika'da geleneğin hem çatışmanın kaynağı olduğu hem de çatışmayı sonlandırmak/uzlaştırmak gibi bir vasfının olduğu tezini ileri sürer. Geleneğin bu özelliği kan davası, otoritenin zayıflığı, aileden yabancılaşıma, vb. olgular üzerinden temellendirilebilir. Sonuç olarak, Sahra-altı Afrika'da krizlerin çözümünde gelenek, çatışmanın hem kaynağı hem de çözümü olarak işlev görmektedir. Bu yönüyle Afrikalı geleneğin anlaşılması ve krizlerin kalıcı çözümü için girilen çabalarda dikkate alınması gereği, önemli bir çözüm unsuru olarak ortaya çıkar.

Anahtar Kelimeler: Afrika, kriz, Max Gluckman, gelenek, çatışma çözümü.

‘CUSTOM’ AS THE SOURCE OF AND REMEDY FOR CONFLICT IN SUB-SAHARAN AFRICA

Abstract

The International Crisis Group has included the twenty-six countries of sub-Saharan Africa on its own crisis list. The number recorded by the organization, which aims to prevent wars and shape policies to build peace, is more than half of the forty-seven sub-Saharan African countries. In addition to this high level, crises in the region are dealt with in a wide range of political, economic, military and social crises with local, regional and global connections. Under these circumstances, as a legacy of colonialism, the common point of the crises in this multitude and diversity is their distance to a lasting solution.

The aim of this study is to show how custom is effective in sub-Saharan Africa crises in seeking a permanent solution. The role of custom in Africa in propitiation of conflicts, and if this character has evolved from the past to the present, are the main concerns of this research. Whether this transformation is effective in the unresolved conflicts of the twenty-first century or not, is one of the main questions expected to be answered as a result of the study. These questions will be answered within the framework of Max Gluckman's approach to custom and conflict in Africa.

Gluckman argues that the custom in Africa, both creates and end/reconcile conflicts. This characteristic can be based on facts like feud, frailty in authority, estrangement in the family, etc. As a result, in sub-Saharan Africa, custom serves as both the source and the solution of conflict. In this regard, it is important to understand the African custom and take into account the efforts undertaken to resolve the crises as a factor of solution.

Keywords: Africa, crisis, Max Gluckman, custom, conflict resolution

EGE'DEKİ SORUNLAR ÇERÇEVESİNDE KARDAK KRİZİ

Arş. Gör. Emine HATİP
Ankara Üniversitesi
Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi,
Çağdaş Yunan Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı
ehatip@ankara.edu.tr

Özet

Krizler yeni bir araştırma alanı olarak, uluslararası ilişkilerin konusu olmaya 1970'li yıllarda başlamıştır. Ülkeler her zaman birbirleriyle ilişki içinde yaşamışlardır. Türkiye ve Yunanistan örneğinde olduğu gibi aynı kıyıları paylaşan ülkeler de vardır. Söz konusu iki komşu ülke 1995 yılının sonunda savaşın eşiğine gelmişlerdir. Kardak Krizi 25 Aralık 1995 tarihinde Türk Bandıralı “Figen Akad” isimli bir ticaret gemisinin, Bodrum’a 3.8 mil uzaklıktaki Türklerin “Kardak” Yunanlıların “İmia” adını verdikleri kayalıklarda karaya oturması ile başlamıştır.

Geminin kurtarılması için başlatılan çalışmalar, kaza mahallinin hangi ülke karasularında meydana geldiği sorununu ortaya çıkarmıştır. Bu çerçevede yaşanan gelişmeler Türkiye ve Yunanistan’ı savaşın eşiğine getirmiştir. Bu tehlikeli durum ABD’nin iki ülkeye uyguladığı yoğun baskıyla atlatılabilmektedir. Üzerinde yerleşim olmayan iki ada için ülkelerin savaşın eşiğine gelmesi bize Ege’nin jeopolitik konumunu ve Ege’de süregelen diğer sorunları hatırlatmıştır. Kardak Krizi aslında Ege’de var olan kıta sahanlığı, karasuları, hava sahası, fir hattı, adaların silahsızlandırılması sorunlarının bir parçasıdır. Kardak Krizi var olan bu sorunlara “Egemenliği tartışmalı adalar ve adacıklar sorununu” eklemiştir. Bu bildirinin amacı Kardak Krizi’ni Ege’deki sorunlar çerçevesinde incelemektir.

Anahtar Kelimeler: Kardak Krizi, Ege Sorunları, Türkiye ve Yunanistan.

THE RELATION OF KARDAK CRISIS WITH THE OTHER DISPUTES IN THE AEGEAN

Abstract

The study of international crises as a research discipline is a new phenomenon. The first syntheses date of mid-1970s. Nations had always been obliged to live in interaction with others, in some cases within the same frontiers like Turkey and Greece. This two neighboring countries came close to the outbreak of military hostilities at the end of the 1995. The Kardak crisis occurred on 25 December 1995 when a Turkish Cargo ship “Figen Akat” accidentally ran aground on Kardak (referred as İmia in Greek), a rocky islets which is located 3.8 miles off the Anatolian coast of Turkey. The dispute over the salvage between Turkish freighter captain and the Greek tug boat captain turned into dispute over sovereignty question between Turkey and Greece in the area of the Aegean Sea. Aftermath this event the two neighboring countries came to the brink of war. The dangerous military situation was eventually diffused via intense pressure from high U.S diplomats –including the President Bill Clinton- to both sides. Coming close to the outbreak of military hostilities for two uninhabitant islets reminded us the geographical aspect of Aegean and the disputes over Aegean. The Kardak dispute is part of the larger Aegean dispute, which also comprises disputes over the continental shelf, the territorial waters, the air

space, the Flight Information Regions (FIR) and the demilitarization of the Aegean Islands. In the aftermath of this crisis, a new issue came to the surface; sovereignty over unspecified Aegean Islands. The main goal of this report has been seek whether there is relations between Kardak Crisis and the other disputes in the Aegean.

Key words: Kardak Crisis, Aegean Disputes. Turkey and Greece

KAMU POLİTİKASI OLARAK KARAR VERMEME VE EYLEMSİZLİK: TÜRKİYE’NİN SURİYELİ GÖÇMENLER POLİTİKASI ÖRNEĞİ

Dr. Öğr. Üyesi Osman Gökhan HATİPOĞLU

Yozgat Bozok Üniversitesi

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

gokhan.hatipoglu@bozok.edu.tr

Özet

Kamu politikası en geniş tanımıyla kamusal meseleler hakkında yönetimin yapmayı ya da yapmamayı seçtiği şeylerdir. Kamu politikası disiplini ise daha çok yönetimin amaca dayalı eylemleri nasıl üreteceği ile ilgilidir. II Dünya Savaşı sonrasında kararların kamu otoritesi tarafından rasyonel olarak alındığı ve politikanın buna göre üretildiği rasyonel model benimsenmiştir. Özellikle 1960’lı yıllardan sonra ise sınırlı rasyonellik, çoğulculuk gibi yaklaşımlarla beraber karar alma ve politika belirleme süreci çok boyutlu ve çok aktörlü daha karmaşık bir süreç olarak ele alınmıştır. Gerçek hayattaki politika deneyimlerinin de etkisiyle, özellikle sonuç ve etkileri açısından diğer paydaş ve grupların çıkarlarına aykırı olacak tartışmalı konularda karar vermeme veya eylemsiz kalma da başlı başına bir kamu politikası olarak ortaya çıkmıştır. Bu çalışmada Türkiye’nin Suriyeli göçmenler konusunda bir kamu politikası tekniği olarak karar vermemeye veya eylemsizliğe dayalı bir tutum izlemek durumunda kalıp kalmadığı tartışılacaktır.

Türkiye jeopolitik konumu ile bölgesindeki askeri ve siyasal gelişmeler nedeni ile yüzyılı aşkın süredir göç alan, göç veren ve göçe geçiş veren bir ülke olmuştur. Bununla birlikte göçle ilgili belirgin, sistemli ve sürekli bir politikası olmayan Türkiye genellikle geçici ve esnek çözümler üreten kamu politikaları izlemeyi tercih etmiştir. Resmi istatistiklere göre Suriye iç savaşı nedeniyle Türkiye’ye göç eden Suriye vatandaşların sayısı 2.900.000’ e yaklaşmıştır. Yasal, sosyal, kültürel ve ekonomik alanda çok sayıda sorun üreten bu göçmenlerle ilgili izlenecek olası kamu politikaları seçenekleri arasında göçmenlerin ülkelerine geri gönderilmeleri, üçüncü ülkelere serbestçe geçişlerine izin verilmesi, tamamen sayıca kısıtlı olan barınma merkezlerinde tutulmaları, kalıcı ikamet etmelerine izin verilmesi veya vatandaşlığa alınmaları bulunmaktadır. Ancak bu seçeneklerin hepsinin ulusal, toplumsal, siyasal veya uluslararası ihtilaflara yol açma potansiyeli olduğu açıktır. Bu durum Türkiye’nin uluslararası koruma statülerinden herhangi birini tanımadan geçici koruma statüsü verdiği bu göçmenlerle ilgili karar vermeme ve eylemsizlik yönünde bir kamu politikası izlemesine neden olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kamu Politikası, Karar Vermeme, Eylemsizlik, Suriyeli Göçmenler.

NON-DECISION MAKING AND INACTION AS PUBLIC POLICY: THE EXAMPLE OF TURKISH POLICY ON SYRIAN IMMIGRANTS

Abstract

Public policy, in its broadest sense, is whatever the government chooses to do or not to do about public issues. On the other hand public policy, as a discipline, rather concerns with how the government produces purpose oriented actions. After the Second World War, the rational model had come forward in which decision making and policy formulation stages were rationally adopted. Specially after 1960's, bounded rationally, pluralism has become in prominence in the discipline and decision making and policy design process have been handled as a more complex, multi-dimensional and multi actoral issue. Regarding the policy experiments in the real life, non-decision making and inaction has emerged as a kind of public policy itself. Particularly in the controversial matters where the policy may harm the other stakeholders and interest groups in respect to its outcomes and influences. In this study, it will be technically argued that whether Turkey has being forced to follow a policy of non-decision making or inaction on the issue of Syrian immigrants.

Turkey has frequently been a scene of both immigration and emigration and also been a path for the immigration to third countries for more than a century, due to its geopolitical position and military and political developments in its region. However, lacking a clear, systematical and perpetual policy on immigration, Turkey has mostly chosen to follow public policies producing temporary and pliable solutions. As a result of Syrian Civil War, the number of Syrian citizens immigrated into Turkey has now approached 2.9 million according to the official statistics. Among the public policy options which may be produced for these immigrants who have been creating many social, cultural and economic problems for the country are sending them back, allowing them freely to immigrate into third countries, keeping them entirely within accommodation centers of insufficient capacities and providing them with permanent settlement or citizenship. Whereas it is obvious that all these options will potentially result in national, social, political or international controversies. This very situation has being forced Turkey to follow a public policy of inaction and non-decision about this immigrants who were being protected now under the temporary protection regulation which in fact lays outside sphere of standard international protection regulations.

Keywords: Public Policy, Non-decision Making, Inaction, Syrian Immigrants.

AVRUPA EKONOMİK KRİZİNİN SAĞLIK POLİTİKASINA YANSIMALARI

Dr. Öğr. Üyesi Halil İbrahim SERİN

Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi

Radyoloji Anabilim Dalı

raddrhiserin@gmail.com

Özet

2007 yılında başlayan küresel mali kriz, sağlık sistemi şoku olarak sınıflandırılabilir. Yani sağlık sisteminin dışında ortaya çıkan beklenmedik bir olay karşısında sağlık sistemi kaynaklarının mevcudiyeti üzerinde büyük bir olumsuz etki oluşması ve sağlık hizmetlerinin karşılanmasında büyük güçlüklerle karşılaşılması olarak adlandırılabilir.

Ekonomik krizler sağlık politikacılarını üç ana zorlukla karşı karşıya getirmektedir:

- Sağlık sistemleri, yatırım planlamak, bütçeleri belirlemek ve mal ve hizmet satın almak için öngörülebilir gelir kaynakları gerektirir. Oysaki kamu gelir akışlarındaki ani kesintiler, gerekli sağlık düzeylerini korumayı zorlaştırabilir.
- Bir ekonomik krize karşılık olarak yapılan sağlık üzerindeki kamu harcamalarına yapılan kesintiler, genellikle sağlık sistemlerine daha az kaynak ayrılmasına yol açmaktadır.
- Temel hizmetlere yönelik keyfi kesintiler, sağlık sistemine adil erişim ve sağlanan bakımın kalitesindeki yetersizlikler uzun vadede sağlık sistemini daha da istikrarsızlaştırabilir.

Sağlık hizmetlerine yönelik kesintiler uzun vadede toplum ve devletin sağlığı açısından yaralı olmayacaktır.

2009 yılında, DSÖ' (Dünya Sağlık Örgütü) nün Avrupa Bölgesel Komitesi, Üye Devletler' in sağlık sistemlerinin, ekonomik kriz sırasında etkili sağlık hizmetlerine evrensel erişimi korumaya ve geliştirmeye devam etmesini sağlamaya çağırın bir kararı kabul etmiştir (EUR / RC59 / R3).

Bugüne kadar, ekonomik kriz dönemlerde sağlık sistemiyle ilgili bazı görüşler yayınlanmış olmasına rağmen, Avrupa'daki mali krize karşı sağlık politikası yanıtlarının sistematik bir çapraz ülke analizi yapılmamıştır.

Sağlık politikası ile ilgili yaptığımız bu çalışma, ekonomik kriz dönemlerinde sağlık politikası tepkilerini analiz etmek için bir çerçeve sunarak, Avrupa Bölgesi'ndeki 53 Üye Devletin mali krize karşı verilen sağlık politikası yanıtlarının bir anketini analiz ederek sonuçlarını özetlemek ve bu yanıtların sağlık sistemi performansı üzerindeki potansiyel etkilerini tartışarak literatürdeki bir boşluğu gidermeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa ekonomik krizi, sağlık politikası, toplum sağlığı

REFLECTION OF THE EUROPEAN ECONOMIC CRISIS TO HEALTH POLICY

Assistant Prof. Halil İbrahim SERİN
Bozok University Faculty of Medicine
Department of Radiology
raddrhiserin@gmail.com

Abstract

The global financial crisis, which began in 2007, can be classified as an impairment of the health system. We can call it a major negative impact on the availability of health care resources and a great deal of difficulty in meeting health care in the face of an unexpected event outside the health system.

Economic crises confront health politicians with three main challenges:

- Health systems require foreseeable revenue sources to plan investments, set budgets and buy goods and services. Sudden interruptions in public revenue streams can make it difficult to maintain the necessary levels of health.
- Disruptions to public spending on health, made in response to an economic crime, often lead to less resources allocated to health systems.
- Arbitrary interruptions to basic services, fair access to the health care system and inadequate quality of care provided may further destabilize the long-term health care system.

Disruptions to health care services will not be harmful to society and the health of the state in the long run.

In 2009, the European Regional Committee of WHO adopted a resolution calling on the Member States to ensure that their health systems continue to maintain and improve universal access to effective health services during the economic crisis (EUR / RC59 / R3).

Until now, a systematic cross-country analysis of health policy responses to financial crimes in Europe has not been conducted, although some views on the health system have been published during periods of economic crisis.

This study of health policy provides a framework for analyzing health policy responses during periods of economic crisis by summarizing the results of analyzing a survey of health policy responses to financial crime by the 53 Member States in the European Region and looking at the potential impacts of these responses on health system performance to discuss a gap in the literature.

Key words: European economic crisis, health policy, community health

TÜRKİYE’DE KRİZ DÖNEMLERİNDE DOĞRUDAN YABANCI YATIRIMLARIN GSMH VE DÖVİZ KURUNA ETKİSİ

Öğr. Gör. Dr. Ahmet ARSLAN
İnönü Üniversitesi,
İİBF,
Maliye Bölümü,
ahmet.arslan@inonu.edu.tr

Arş. Gör. Müge Seda ATEŞ
İnönü Üniversitesi,
İİBF,
Maliye Bölümü,
seda.ates @inonu.edu.tr

Arş. Gör. Dr. Esra CANPOLAT
İnönü Üniversitesi, İİBF,
Ekonometri Bölümü,
esra.canpolat@inonu.edu.tr

Öğr. Gör. Mübeyna DOĞAN
İnönü Üniversitesi,
İİBF,
Maliye Bölümü,
mubeyna.dogan@inonu.edu.tr

Özet

Doğrudan yabancı yatırımlar Dünya’da liberalleşme politikalarının yaygınlaşmaya başladığı 1980’li yıllarda artış göstermeye başlamış Türkiye’de de bu duruma paralel bir artış gözlenmiştir. Doğrudan yabancı sermaye girişi 1990’lı yıllardan sonra hız kazanmış olsa da, bu yıllarda koalisyon hükümetlerinden kaynaklanan siyasi ve ekonomik açıdan istikrarsız ortamların olması ve buna 1994, 2000-2001 krizleri de eklenince doğrudan yabancı sermaye girişi beklenen düzeyde gerçekleşmemiştir. 2008 yılında başlayan küresel krize kadar doğrudan yabancı yatırım girişi yüksek oranda artış göstermiş, kriz döneminden sonra tekrar yükselişe geçen doğrudan yabancı sermaye girişi 2011 Yunanistan borç krizi ile birlikte kısmi bir düşüş yaşa da 2015 yılına kadar artarak devam etmiştir.

Bu çalışmada doğrudan yabancı yatırımlar (DYY), döviz kuru (DK) ve gayri safi milli hâsıla (GSMH) arasındaki ilişkiler grafikler, Granger Nedensellik Analizi ve Regresyon Modelleri kullanılarak incelenmiştir. Veriler Türkiye için 1984-2015 dönemlerini kapsamaktadır. Bu çalışmada kullanılan veri türü zaman serisi verisi olduğundan değişkenlerin durağanlık varsayımı Lee ve Strazicich (2002,2003) tarafından geliştirilen birim kök testi ile sınanmıştır. Değişkenlerin düzey değerlerinde durağan olduğu sonucuna varılmıştır. Değişkenler arasındaki nedensellik ilişkisi Granger (1969) Nedensellik testi ile incelenmiştir. Ayrıca değişkenler arasındaki ilişkiyi daha ayrıntılı görebilmek için 3 ayrı regresyon modeli oluşturulmuştur.

1. modelde, DYY deki %1 birimlik bir artış(azalış) GSMH’ da %0.08 birimlik bir artışa (azalışa) sebep olur. Döviz Kurundaki %1 birimlik bir değişim GSMH’ da %0.02 birimlik aynı yönlü değişime sebep olur. Kriz değişkeninin katsayısı anlamlı olmadığı için yorumlanamaz ancak işaretinin negatif çıkması GSMH ve krizler arasında ters yönlü bir ilişki şeklinde yorumlanabilir. Hangi değişkenin GSMH üzerindeki etkisinin daha fazla olduğu yorumunu standartlaştırılmış katsayılarla bakarak yapabiliriz. Bu sonuçlara göre belirtilen bağımsız değişkenler içerisinde GSMH’da en fazla etkiyi DYY değişkenin yaptığı sonucuna varılmıştır.

2. modelde bağımlı değişken DYY bağımsız değişkenlerse GSMH, DK, K değişkenleridir. Bu sonuçlara göre GSMH değişkeni istatistiksel olarak anlamlı çıkarken diğer değişkenler anlamlı bulunamamıştır. GSMH’ da meydana gelecek %1 birimlik artış DYY’ da %6.77 birimlik bir artışa sebep olacağı sonucuna varılmıştır.

3. modelde bağımlı değişken DK bağımsız değişkenlerse GSMH, DYY, K değişkenleridir. Bu sonuçlara göre GSMH değişkeni istatistiksel olarak anlamlı çıkarken diğer değişkenler anlamlı bulunamamıştır. GSMH'da meydana gelecek %1 birimlik artış DYY'da %11.33 birimlik bir artışa sebep olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Doğrudan Yabancı Yatırım, Döviz Kuru, GSMH, Kriz

THE EFFECT OF FOREIGN DIRECT INVESTMENT AND EXCHANGE RATE OF THE GDP DURING THE CRISIS PERIOD IN TURKEY

Abstract

Foreign direct investment began to increase in 1980s, when liberalization policies began to proliferate around the world, and a parallel increase was also observed in Turkey. Although direct capital inflow accelerated in 1990s, politically and economically unstable environment caused by coalition governments and additional crises in 1994 and 2000-2001 resulted in lower levels of capital inflow than expected. Foreign direct investment inflow had increased in high amounts until the global crisis in 2008. After the crisis period, foreign capital inflow continued to increase with a temporary slowdown during the Greece deficit crisis in 2011.

In this study, the relationship between foreign direct investment (FDI), exchange rate (ER) and gross national product (GNP) is analyzed by using graphics, Granger Causality Analysis and regression models. The data used covers 1984-2015 period for Turkey. Since the data type used in this study is time series, stationarity of the variables was tested by using the unit root test developed by Lee and Strazich (2002, 2003). We reached the conclusion that the variables were stationary at their level values. The causality relationship between the variables was tested by using Granger (1969) Causality. Moreover, 3 different regression models were created to observe the relationship between the variables in greater detail.

In the 1st model, 1% increase (decrease) in DYY causes 0.08% increase (decrease) in GSMH. 1% change in the exchange rate causes 0.02% change in the same direction in GSMH. Since coefficient of the crisis variable is insignificant, we cannot interpret this variable; but the negative sign of this coefficient may be interpreted as a negative relationship between GSMH and the crises. We can find out which variable has more effect on GSMH by looking at standardized coefficients. According to these results, DYY has the highest effect on GSMH among other independent variables.

In the 2nd model, dependent variable is DYY, independent variables are GSMH, DK and K. Based on these results, although the variable GSMH turned out to be statistically significant, all other variables were found to be statistically insignificant. We reached the conclusion that, 1% increase in GSMH would cause 6.77% increase in DYY.

In the 3rd model, dependent variable is DK, independent variables are GSMH, DYY and K. Based on these results, although the variable GSMH turned out to be statistically significant, all other variables were found to be statistically insignificant. We reached the conclusion that, 1% increase in GSMH would cause 11.33% increase in DYY.

Keywords: Foreign Direct Investment, Exchange Rate, GNP, Crisis

24 OCAK 1980 KARARLARININ DIŞ TİCARET VE DIŞ TİCARET POLİTİKALARI ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Dr. Öğr. Ü. Abdullah TOPCUOĞLU

Ardahan Üniversitesi

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

İktisat Bölümü.

abdullahtopcuoglu@ardahan.edu.tr

Arş. Gör. Dr. Kürşad Emrah

YILDIRIM

Ardahan Üniversitesi,

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi,

Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü.

kursademrahyildirim@ardahan.edu.tr

Özet

Türkiye ekonomisi, Cumhuriyetin ilanından günümüze kadar birçok kez dışa açık politikalar uygulamaya çalışmasına rağmen bu denemelerde başarı sağlayamamıştır. 24 Ocak 1980 tarihi Türkiye ekonomisi açısından bir dönüm noktası olmuştur. 1980 öncesinden uygulanan ithal ikameci model yerine sanayi ve ihracata dayalı bir ekonomi politikasının uygulanması hedeflenmiştir. Dünya ekonomisinde giderek önem kazanan küreselleşme ve serbest piyasa ekonomisi olgularının da etkisi ile 24 Ocak 1980’de Türkiye ekonomisinin küresel pazara bağlanmasına yönelik önemli kararlar uygulamaya konulmuştur. Temel amacı korumacı politikalar yerine, ülke ekonomisini dış piyasalar ile entegre olmuş modern bir ekonomi haline getirmek olan 24 Ocak kararları ile hem mal piyasasına hem de para piyasasına serbestlik kazandırmaya yönelik adımlar atılmıştır. Türk Lirasının konvertibl hale gelmesi için çaba sarf edilmiştir. Neo-liberal bir anlayışa sahip olan bu kararlar ile ekonomik kalkınmayı gerçekleştirmek için tarım sektörü yerine sanayi sektörünü geliştirmek ve dış ticarete yönelmek hedeflenmiştir. Bu çalışmada, Türk dış ticareti ve uygulanan politikalar açısından 24 Ocak kararlarının önemi ve bu kararların gerek ülke ekonomisi gerekse uygulanan politikalar üzerindeki etkisi 1980 öncesi ve sonrası dönem açısından karşılaştırmalı olarak açıklanmaya ve değerlendirilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dış Ticaret, 24 Ocak Kararları, Türkiye Ekonomisi, Kamu Politikaları.

Abstract

Turkey's economy has failed to achieve success in trials although it tries to work outward-oriented policies for many times from the proclamation of the republic until today. January 24, 1980 is a date which is a turning point for the Turkey economy. It has been aimed to implement a policy based on industry and exports instead of the import substitution model implemented before 1980. Important decisions for connecting to the global market of Turkey's economy has been put into practice in January 24, 1980 with the effect of globalization and free market economy phenomena increasingly gaining importance in the world economy. Steps have been taken to liberalize both the goods market and the money market, with the January 24th decision to transform the country's economy into a modern economy integrated with foreign markets, rather than the main objective protectionist policies. It has been aimed to develop industry sector instead of agriculture sector and to tend towards foreign markets to realize economic development with these decisions which have a neo-liberal understanding. In this study, the importance of the 24 January resolutions in terms of Turkish foreign trade and applied policies and the effects of the decisions on the both the country's economy and the applied policies have been tried to be explained comparatively in terms of pre- and post- 1980 period.

Keywords: Foreign Trade, January 24 Decisions, Turkey's Economy, Public Policy.

TÜRKİYE’NİN İLK BANKACILIK KRİZİ: 1958-1962 YILLARI ARASINDA BANKA İFLAS VE TASFİYELERİ

**Dr. Öğr. Üyesi Osman GÖKHAN
HATİPOĞLU**

Yozgat Bozok Üniversitesi
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü
gokhan.hatipoglu@bozok.edu.tr

Prof. Dr. Mehmet Murat BASKICI

Ankara Üniversitesi,
Siyasal Bilgiler Fakültesi
İktisat Bölümü,
İktisat Tarihi Ana Bilim Dalı
baskici@politics.ankara.edu.tr

Özet

Türkiye’de II. Dünya Savaşı’ndan sonra Marshall yardımlarının etkisi ve artan tarımsal üretim ve ihracatla birlikte ekonomide hızlı bir büyüme yaşanmış, ancak tüketimin ve talep kaynaklı enflasyonun artması ile birlikte dış ödemeler dengesi 1952 yılı sonrasında bozulmaya başlamıştır. Türkiye bunun üzerine kurucu üyesi olduğu IMF, ABD ve Avrupa Ekonomik İşbirliği Teşkilatı (OECE) ile anlaşmaya varmış ve 1958 yılında 4 Ağustos Kararlarını yürürlüğe koyarak, iç piyasada tüketim harcamalarının kısımış, dış ticarete ise istikrara yönelik devalüasyonla resmi dolar kurunu 2.80 kuruştan 9 TL’na çıkarmıştır. Böylece yaşanan ekonomik durgunluk, özellikle küçük çaplı ve yerel nitelikli bankaları, açılan kredilerin tahsil edilememesi, mevduat girişlerinin yavaşlaması ve güven problemi nedenleriyle zor durumda bırakmıştır.

Bu dönem içerisinde bankacılık sistemini kontrol altına almak için 1954 yılında kurulan Banka Kredilerini Tazmin Komitesi ancak 1956 yılında yaptırım kararları almaya başlamıştır. Ancak bu komitenin önlemleri de yeterli olamamış ve zayıf bünyeli, yerel ya da belli meslek gruplarına ait bankaların bankacılık sisteminden elenmesi sonucunu doğurmuştur. Bankacılıkta yaşanan kriz nedeniyle 1960 yılında tasarruf sahiplerinin haklarını güvence altına almak amacıyla TCMB nezdinde bugünkü TMSF’nin temeli olan bir “Bankalar Tasfiye Fonu” oluşturulmuştur. Bütün bu önlemlere rağmen 1958- 1962 yılları arasında 11 banka iflas etmiştir. Yine bu dönemde 1950 yılında kurulan Türkiye Eski Muharipler Bank (MUHA Bank) ile 1957 yılında kurulan Tüm Subaylar Bankası (Tümsu Bank); Türkiye Birleşik Tasarruf ve Kredi Bankası adı altında birleşmişlerse de, bu yeni banka da uzun ömürlü olamamış ve 1961 yılında tedrici tasfiyeye tabi olmuştur. Öte yandan Türk-Ekspres Bankası ile Buğday Bankası Anadolu Bankası adı altında birleşmişlerdir. Türkiye Turizm Bankası’nın 1962 yılında kapatılması ile birlikte Türkiye’nin 1958 yılında başlayan ilk ciddi bankacılık krizi 15 bankanın tüzel kişiliğine son verildiği bir dönem olarak tarihteki yerini almıştır.

Anahtar Kelimeler: 1958 Krizi, Banka İflasları, Bankalar Tasfiye Fonu, Banka Kredilerini Tazmin Komitesi.

THE FIRST SERIOUS BANKING CRISIS IN TURKEY: BANKRUPTCIES AND LIQUIDATION OF BANKS BETWEEN 1958- 1962

Abstract

After the Second World War, a rapid development had been occurred in the economy of Turkey by means of Marshall Plan aids and increases in agricultural production and export, however balance of payments had started to deteriorate due to increasing consumption and demand-pull inflation after 1952. Thereafter Turkey made an agreement with IMF whose one of the founding members it is, USA and Organization for European Economic Co-operation (OEEC) and by running so called 4 August Decisions, cut down the domestic consumption and devaluated the Turkish Lira from 2.80 USD/TL up to 9.00 USD/TL in order to stabilize the foreign trade. The resulting economic stagflation particularly put particularly the small and local banks in a difficult position, due to the problems in debt collection, slowdown in bank deposits and the loss of confidence.

During this period The Committee of Settlement of Bank Credits founded to take the banking system under control in 1954, had hardly started to function and impose sanctions in 1956. Whereas the measures taken by the committee were inadequate and resulted in the elimination of weak, local or occupational group-owned bank out of the banking system. Due to this crisis happened in banking sector, in order to secure the rights of account owners a Banks Resolution Fund which later would become Saving Deposit Insurance Fund of Turkey had been established within the Central Bank of Turkey. In spite of all these measures 11 bank bankrupted between 1958-1962. Further, during this period Turkish Veterans Bank (MUHA Bank) founded in 1950 and Bank of All Military Officers (Tümsu Bank) founded in 1957 were united under the name of Turkish United Saving and Credit Bank as a new bank, while this new bank was undergone into gradual liquidation in 1961. Meanwhile Turkish Express Bank and Bank of Wheat were acquired and jointed under the name of Anatolian Bank. Together with the closure of Turkish Tourism Bank in 1962, the first serious banking crisis in Turkey starting at 1958 has left a mark in the history as an era where the legal entities of 15 banks had ended.

Keywords: 1958 Crisis, Bank Bankruptcies, Banks Resolution Fund, The Committee of Settlement of Bank Credits.

1929 DÜNYA EKONOMİK KRİZİNİN TÜRK MALİYESİNE ETKİLERİNİN TBMM TUTANAKLARI ÜZERİNDEN ANALİZİ

Dr. Öğretim Üyesi Recep TEMEL
Bozok Üniversitesi
İİBF
Maliye Bölümü
recep.temel@bozok.edu.tr

Dr. Öğretim Üyesi Berkan KARAGÖZ
Bozok Üniversitesi
İİBF
Maliye Bölümü
berkan.karagoz@bozok.edu.tr

Özet

24 Ekim 1929 tarihinde ABD/New York Borsası'nda hisse senetlerinin yüksek oranda değer kaybıyla başlayan ekonomik kriz başta ABD ve Avrupa olmak üzere bütün ülkelerin ekonomilerini etkilemiştir. Henüz daha kuruluş aşamasında olan Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ekonomisi de bu gelişmelerden etkilenmiştir. Bu çalışmada krizin Türkiye ekonomisinin önemli bileşeni olan mali yapısındaki etkilerinin araştırılması planlanmıştır. Araştırma evreninin genişliği dikkate alındığında doğal olarak sınırlamalar yapmak zorunluluğu doğmuştur. Bundan dolayı örneklemin oluşturulmasında ilk olarak süre sınırlamasına gidilmiş ve kriz yılı olan 1929 yılını takip eden 5 yıllık dönem (1930-1935) baz alınmıştır. İkinci olarak mali yapıdaki etkilerin birçok kaynaktan incelenebilmesinin getirdiği zorluğu aşmak için birincil kaynak olmaları münasebetiyle TBMM tutanakları tercih edilmiştir. Böylelikle dünya ölçeğindeki bir ekonomik krizi Türk mali yönetiminin nasıl okuduğu, ne tür refleksler geliştirdiği ve bunların sonuçlarının neler olduğu çalışma neticesinde belirlenmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ekonomik Kriz, Türkiye, Maliye

THE ANALYSIS OF THE EFFECTS OF THE 1929 WORLD ECONOMIC CRISIS ON THE TURKISH ECONOMY ON THE MINUTES OF THE TURKISH GRAND NATIONAL ASSEMBLY

Abstract

The economic crisis, which began on October 24, 1929 with a high depreciation of stocks on the US / New York Stock Exchange, has affected the economies of all countries, especially the US and Europe. The economy of the State of the Republic of Turkey which has been in the foundation stage yet was also affected by these developments. This study is designed to investigate the effects of the crisis on the financial structure of the major component of the economy in Turkey. In this study it is planned to investigate the effects of the crisis on the financial structure which is the major component of the economy in Turkey. When the scope of the research universe is taken into consideration, it is necessary to naturally constrain it. Therefore, the time limit has been first set in the creation of the sample and the 5-year period (1930-1935) following the crisis year of 1929 has taken as basis. Secondly, the minutes of the Turkish Grand National Assembly have chosen to be the primary source for overcoming the difficulties of being able to examine the effects of the financial structure from many sources. In this way, an attempt will be made to determine how the Turkish financial administration has analyzed an economic crisis on a world scale, what kind of reflexes it develops, and what their outcomes are.

Keywords: Economic Crisis, Turkey, Public Finance

6102 SAYILI TÜRK TİCARET KANUNU'NA GÖRE ANONİM ŞİRKETLERİN TASFİYESİ VE BU KANUN İLE 2009 EKONOMİK KRİZİNİN TÜRKİYE'DE KAPANAN ANONİM ŞİRKET SAYISINA ETKİSİ

Öğretim Üyesi. Dr. Ümit ÇIRAKLI

Yozgat Bozok Üniversitesi

İ.İ.B.F.

Sağlık Yönetimi Bölümü

umit.cirakli@bozok.edu.tr

Öğretim Üyesi. Dr. Serhan DİNÇ

Yozgat Bozok Üniversitesi

İ.İ.B.F.

İşletme Bölümü

dincserhan@hotmail.com

Özet

Çalışmanın amacı, 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununda düzenlenen anonim şirketlerde tasfiye durumu ve tasfiye işlemlerinin incelenmesi ve bu kanun ile 2009 ekonomik krizinin Türkiye’de kapanan anonim şirket sayısına etkisinin ortaya konulmasıdır. Çalışmada öncelikle tasfiye kavramı üzerinde durulmuştur. Dolayısıyla, yeni bir hukuki konuma giren anonim şirketin girdiği durum ele alınmıştır. Daha sonra tasfiye işlemleri kapsamında tasfiyenin tescil ve ilânı, tasfiye memurlarının atanması, tasfiye memurlarının azledilmesi, tasfiye memurlarının yetkileri ve görevleri açıklanmıştır. Çalışmada 6102 sayılı kanun değişikliğinin ve 2009 ekonomik krizinin Türkiye’de kapanan anonim şirket sayısına etkisinin ortaya koymak için ARDL sınır testi yaklaşımı kullanılmıştır. Çalışmanın verileri, 2005-2017 arası toplam 52 gözlem olmak üzere üçer aylık (çeyreklik) olarak elde edilmiştir. Çalışmada, kapanan anonim şirket sayıları bağımlı değişken olarak kullanılırken, reel GSYH, ihracat ve ithalat verileri bağımsız değişkenler olarak modele dahil edilmiştir. Ayrıca 2009 ekonomik krizi ve 01.07.2011 tarihinde yürürlüğe giren 6102 sayılı kanun ise kukla değişkenler olarak modelde yer almıştır.

Yapılan analizler sonucunda, uzun dönemde reel GSYH artışının kapanan anonim şirket sayısına anlamlı bir şekilde artırıcı etki yaptığı tespit edilmiştir ($p<0,05$). Diğer taraftan, ihracat ve ithalat hacmi ile kapanan anonim şirket sayısı arasında uzun dönemli anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. 2009 ekonomik krizinin kapanan anonim şirket sayısına etkisi kapsamında ise, bu krizin kapanan anonim şirket sayısını azaltıcı bir etkisi bulunmakla birlikte, anlamlı etkinin olmadığı bulunmuştur ($p>0,05$). 6102 sayılı kanunun ise, artırıcı olmakla birlikte kapanan anonim şirket sayısına önemli bir etkisi yoktur ($p>0,05$). Sonuç olarak, 2009 krizinin kapanan anonim şirket sayısına önemli ölçüde etkilemediği ve bu sonuçta krizin şirketlerce fırsat olarak değerlendirilmesinin ve hükümet tarafından kriz sürecinin iyi yönetilmesinin etkili olabileceği değerlendirilmektedir. Ayrıca anonim şirket kapanmalarında kanun değişikliğinden ziyade başka faktörlerin daha önemli olduğu anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anonim ortaklıklar, 6102 sayılı Kanun, tasfiye, tasfiye işlemleri, 2009 ekonomik krizinin ve 6102 sayılı kanunun kapanan anonim şirket sayısına etkisi.

LIQUIDATION OF THE JOINT STOCK COMPANIES ACCORDING TO TURKISH COMMERCIAL CODE NUMBERED 610, AND THE IMPACT OF THIS LAW AND 2009 ECONOMIC CRISIS ON THE NUMBER OF CLOSED JOINT STOCK COMPANIES IN TURKEY

Abstract

The purpose of the study, is to search the liquidation of joint stock companies located in the Commercial Code numbered 6102 and to examine the liquidation process in detail, and to examine the impacts of Law No. 6102 and 2009 economic crisis on the number of closed joint stock companies. The study focused on the concept of liquidation priorities. Therefore, it is dealt with when entering into a new joint-stock company's legal position. Then the registration and declaration of liquidation under the liquidation process, the appointment of liquidators, dismissal of the liquidators, the liquidators powers and duties are described. In the study, the ARDL bounds testing approach was used to examine the impacts of 2009 economic crisis and Law no. 6102 on the number of closed joint stock companies. The data of the study were obtained quarterly with a total of 52 observations between 2005 and 2017. While the number of closed joint-stock companies was used as independent variable, the data of reel GDP, export and import were used as independent variables. Also, 2009 economic crisis and the Law no. 6102 which entered into force on 01.07.2011 were added to the model as dummy variables.

As a result of the analysis made, it was found that the increase in reel GDP growth in the long run significantly increased the number of joint stock companies. On the other hand, there was not a meaningful long-term relationship between the volume of exports and imports and the number of joint stock companies closing. Within the context of the impact of the 2009 economic crisis on the number of joint stock companies, it was found that while there was a decreasing effect of this crisis on the number of joint stock companies closing, but it was not a significant effect ($p > 0,05$). Law No. 6102 have had an increasing but not significant effect on the number of joint stock companies closing ($p > 0,05$). As a result, it is evaluated that the 2009 crisis has not significantly affected the number of closed joint stock companies, and that it can be influenced by the fact that the crisis is evaluated as an opportunity for companies and that the government has managed the crisis process well. It is also understood that other factors are more important than the law amendments in the closing of joint stock companies.

Keywords: Turkish Commercial Code numbered 6102, Liquidation, Liquidation procedures, the impacts of 2009 economic crisis and Law no. 6102 on the number of closed joint stock companies.

DÖVİZ KURU VE ENFLASYONUN KOBİ İHRACATLARI VE YEREL EKONOMİ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ: SİVAS ÖRNEĞİ

Dr. Öğr. Üyesi İlkay NOYAN YALMAN

Cumhuriyet Üniversitesi

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

iyalman@cumhuriyet.edu.tr

Özet

Türkiye’de ihracat ithalata bağımlı olduğundan ödemeler bilançosu sürekli açık vermektedir. Ortaya çıkan döviz sıkıntısı ve artan döviz fiyatlarına paralel olarak, pahalı hale gelen ithal ürünler üretimde maliyetlerin artmasına ve dolayısıyla enflasyonun da artmasına neden olmaktadır. Bu durumda ekonomide artan döviz üretim maliyetlerini artırmakta, maliyetler enflasyonu artırmakta, enflasyonda milli paranın satın alma gücünü azaltmaktadır. Şüphesiz bu gelişmelerden en fazla etkilenenler KOBİ’ler olmaktadır. Özellikle öz kaynakları yetersiz olan ve hammadde temininde borçlanarak faaliyette bulunan KOBİ’ler artan maliyetler nedeniyle üretimlerini azaltmak zorunda kalmakta ve borçlarını ödemekte yetersiz kalmaktadır. Sonuç olarak küçülmeye ya da kapanmaya kadar giden süreç ekonominin de daralmasına neden olmaktadır.

Bu olumsuz gelişmelerin iyileştirilmesi için devlet müdahaleleri gerekmekte özellikle Merkez Bankasının para politikası ve devletin ihracatı teşvik politikaları bu konuda önem arz etmektedir. Bu çalışmada bahsi geçen makroekonomik dinamiklerin Sivas İli ölçeğindeki durumu analiz edilecektir. Bu amaçla Sivas’ta faaliyet gösteren firmalara anket yapılarak döviz kurundaki değişimlerin üretim, ihracat, borçlanma ve büyüme gibi süreçlerine etkileri ortaya konacaktır. Ayrıca Merkez Bankası ve devlet desteklerinin firma faaliyetleri üzerindeki etkileri incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Döviz Kuru, KOBİ ihracat, Sivas Ekonomisi

EFFECTS OF EXCHANGE RATE AND INFLATION ON SME EXPORTS AND LOCAL ECONOMY: SİVAS EXAMPLE

Abstract

Because it is dependent on the export and import payments in Turkey serve permanently on record. In parallel with the emerging foreign exchange constraints and increasing foreign exchange prices, expensive imported products cause increases in production costs and therefore inflation. In this case, the economy increases the cost of increased foreign currency production, the costs increase the inflation and the purchasing power of the national currency decreases in the inflation. Undoubtedly, SMEs are the ones most affected by these developments. Especially SMEs with insufficient own resources and borrowing for raw material supply are forced to reduce their production due to increasing costs and they are insufficient to pay their debts. As a result, the process from shrinking to shrinking causes the economy to shrink.

Government interventions are needed to improve these negative developments, especially the monetary policy of the Central Bank and the government's export incentive policies. In this study, the macroeconomic dynamics of betting will be analyzed in the Sivas Province scale. For this purpose, a

survey will be conducted with companies operating in Sivas to determine the effects of exchange rate changes on production, export, borrowing and growth processes. In addition, the effects of the Central Bank and state subsidies on firm activities will be examined.

Key Words: Exchange Rate, SME Export, Sivas Economy

COLOMBIAN CONFLICT AND ITS PEACE EFFORTS

Arş. Gör. Nur Seda TEMUR
Kastamonu Üniversitesi,
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi,
Uluslararası İlişkiler Bölümü
ntemur@kastamonu.edu.tr

Abstract

The aim of this paper is to explain the Colombian Conflict and the peace efforts for solving the conflict by applying the Hilsman's Decision Making Model. In order to analyze these issues, Hilsman's Decision Making Model will be used which can be applied while analyzing the peace efforts. Methodologically, this research paper is thematic, not theoretical. Therefore, the purpose of this paper is to give detailed information about the conflict and the peace process in 2012. This report will first explain the main actors in the Colombian conflict, who are the Colombian government, guerilla groups, specifically Revolutionary Armed Forces of Colombia (FARC), and paramilitary groups, specifically United Self-Defense Forces of Colombia (AUC), their main interests and needs. As a second point, the root causes of the conflict, which are the clash of ideologies and the unfair distribution of wealth will be analyzed. Then the brief historical background and the current situation will be explained in order to analyze the development of the conflict. After these, the Hilsman's Decision Making Model will be discussed for analyzing the peace process of the conflict. Then three scenarios about the future of the conflict will be stated in order to assess the remaining challenges and the probability of peace. These three scenarios would be the ratification of the peace deal by the Congress and the long run end of the conflict, the ratification of the peace deal by the Congress but broken down by FARC. Last one would be the disapproval of the peace deal by the Congress and therefore, the acceleration of the armed conflict between the government and the FARC and the uprising of a harsh civil war. As a final point, recommendations will be proposed for the peaceful transformation of the conflict. Ultimately, this conflict analysis will explain the Colombian conflict from different aspects.

Keywords: Colombian Conflict, Hilsman's Decision Making Model, Peace Process, Revolutionary Armed Forces of Colombia (FARC), United Self- Defense Forces of Colombia (AUC)

KOLOMBİYA ÇATIŞMASI VE BARIŞ ÇABALARI

Özet

Bu yazının amacı, Kolombiya Çatışmasını ve Hilsman'ın Karar Verme Modeli'ni uygulayarak çatışmayı çözmeye yönelik barış çabalarını açıklamaktır. Bu sorunları analiz edebilmek için barış çabalarını analiz ederken uygulanabilecek, Hilsman'ın Karar Verme Modeli kullanılacaktır. Metodolojik olarak, bu araştırma makalesi teorik değil tematiktir. Bu nedenle, bu yazının amacı, çatışma ve 2012'deki barış süreci hakkında ayrıntılı bilgi vermektir. Bu rapor, öncelikle çatışmanın ana aktörlerini ve onların ana ihtiyaçlarını ve çıkarlarını açıklayacaktır. Bu ana aktörler ise Kolombiya hükümeti, gerilla grupları, özellikle Kolombiya Devrimci Silahlı Kuvvetleri'ni (FARC) ve paramiliter grupları, özellikle Kolombiya Birleşik Savunma Güçleri'dir. (AUC) İkinci bir nokta olarak, çatışmanın, ideolojilerin çatışması ve zenginliğin haksız dağılımı olan temel nedenleri analiz edilecektir. Daha sonra, çatışmanın gelişimini analiz etmek için kısa tarihsel geçmiş ve mevcut durum açıklanacaktır. Bunlara ek olarak,

atışmanın barış sürecini analiz etmek için Hilsman'ın Karar Verme Modeli tartışılacaktır. Ardından kalan sorunların ve barış olasılığının değerdendirilmesi için çatışmanın geleceğı ile ilgili üç senaryo belirtilecektir. Bu üç senaryo, Kongre'nin barış anlaşmasının onaylanması ve çatışmanın uzun vadede sona ermesi, barış anlaşmasının Kongre tarafından onaylanması ancak FARC tarafından bozulması ve sonuncusu barışın onaylanmaması ve dolayısıyla hükümetle FARC arasındaki silahlı çatışmanın hızlanması ve sert iç savaşın başlatılmasıdır. Son nokta olarak, çatışmanın barışçıl dönüşümü için önerilerde bulunulacaktır. Sonuçta, bu çatışma analizi Kolombiya çatışmasını farklı yönlerden inceleyecektir.

Anahtar Kelimeler: Kolombiya Çatışması, Hilsman'nın Karar Verme Modeli, Barış Süreci, Kolombiya Devrimci Silahlı Kuvvetleri (FARC), Kolombiya Birleşik Savunma Güçleri (AUC)

21. YÜZYILDA KÜRESEL KRİZLERİN SİYASETE ETKİLERİ

Prof. Dr. Yunus YOLDAŞ
Yozgat Bozok Üniversitesi
Uluslararası İlişkiler Bölümü
yunus_yoldas@hotmail.com

Doç. Dr. Özlem BECERİK YOLDAŞ
Erciyes Üniversitesi
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü
oez_bec@hotmail.com

Özet

Tarih boyunca yaşanan krizlerin negatif sonuçları insanları hep düşündürmüştür. Kriz kelimesi genelde ortaya çıkan ciddi bir sorunu betimlemek için kullanılmaktadır. Her ne kadar sayısız ve sürekli krizlerin yaşandığı bir çağda yaşasak da, kriz kelimesi bilinmeyen bir nedenle, bilimsel tartışmalarda yeteri kadar yansıtılmamaktadır. Daha çok siyasi platformda ve kamuoyunda bu kelime tek tip kullanılmaktadır. Bu bağlamda krizler bazen güncel, dönüşlü, yapısal, endojen (iç kaynaklı) ve eksojen (dış kaynaklı) olarak karşımıza çıkmaktadır. Geçmiş yıllardan bugüne kadar kriz fenomeni bilhassa siyaseti, ekonomiyi ve toplumu olumsuz yönde etkilediği kaçınılmaz bir gerçektir. Bu çalışmada küresel krizlerin siyaseti ve demokrasiyi hangi açılardan etkilediği savından hareketle; krizlerin siyasi alanı nasıl tahrip ettiği gerçeğini araştırarak güncel siyasetin dönüşümü analiz edilecektir.

Anahtar kelimeler: kriz, küresel krizler, siyasi etki, demokrasi, yeni siyaset

THE IMPACTS OF GLOBAL CRISIS ON POLITICS IN THE 21ST CENTURY

Abstract

Throughout history negative results of experienced crisis made people always worry. The word crisis is generally used for defining an emerged serious problem. Although we are living in an era of innumerable and permanent crisis, the term crisis is not enough reflected in scientific debates due to an unknown reason. This term is often used in a monotype on the political platform and in the public sphere. In this context, crises can sometimes appear in an actual, reflexive, functional, endogenous and exogenous form. From past years up to the present, we are aware of that the phenomenon crisis has influenced notably the politics, economy and society in a negative way. The aim of this study is to show, when viewed from this aspect, how global crisis may have an impact on politics and democracy and to analyze how crisis can violate the political area by investigating the current political transformation.

Keywords: crises, global crisis, political impact, democracy, new politics.

TÜRKİYE’DE DARBE DÖNEMLERİ VE YAŞANAN KRİZLER

Öğr. Gör. Yücel ÖZDEN
Bitlis Eren Üniversitesi,
Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu
yozden@beu.edu.tr

Özet

Darbe, zor kullanarak ve baskı uygulayarak bir ülkedeki hükümeti istifa ettirme veya rejimi değiştirecek biçimde yönetimi devirme işi olarak tanımlanabilir. Zira askeri darbeler, siyasi, idari ve toplumsal yapının olağan dışı bir yöntemle kesintiye uğratılmasıdır. Dolayısıyla darbelerin siyasal, ekonomik ve toplumsal etkileri bulunur. Demokratik yönetim anlayışına uygun olmayan darbeler, gerçekleştirilen ülkelerde siyasal krizlere ve bunalımlara neden olmaktadır. Bu bağlamda, Türk siyasal hayatında darbelerin önemli bir yeri vardır. Cumhuriyet tarihimizde demokrasiye vurulan ilk askeri darbe 1960 yılında gerçekleşmiştir. Ardından 1971, 1980, 28 Şubat ve 15 Temmuz darbeleri yaşanmıştır. Her ne kadar bu darbelerin aktörleri ve dönemleri farklı olsa da, birbirine benzeyen yönleri de bulunur. Yaşanan darbe dönemleri, asker-siyaset ilişkilerinde kırılma ve krizlerin yaşandığı yakın tarihimizin en sıkıntılı süreçleridir.

Bu çalışmada; ilk olarak darbe kavramı, Türkiye’de yaşanan darbeler ve darbe dönemlerinin genel karakteristiği üzerinde durularak, bu dönemler karşılaştırmalı olarak incelenecektir. Ardından darbelerin siyasal, ekonomik ve toplumsal boyutlarda ortaya çıkardığı siyasal krizler ele alınacak ve demokratik kurumlar üzerindeki etkileri değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Darbeler, Demokrasi, Türkiye

COUPS PERIODS AND CRISIS OCCURRED IN TURKEY

Abstract

The coup can be defined as the task of overturning of an administration in a country by using force and pressure for the resignation of the government or the change of the regime. Likewise military coups are mean to an unusual cut in the political, administrative and social structure. Therefore, coups have political, economic and social effects. Coups that are not appropriate with democratic governance cause political crises and depressions in the countries in which they are implemented. In this context, coups have an important place in Turkish political life. The first military coup that hit democracy in our republican history took place in 1960. Then, 1971, 1980, February 28 and July 15 coups occurred. Although the actors and the periods of these coups are different, they have similar aspects. The coup periods are the most troublesome processes of our recent history because of fragility and crises in military-politics relations.

In this study firstly the concept of coup will be examined and the coups and the coups periods experienced in Turkey will be examined comparatively by stressing on their general characteristics.. Then the political, economical, social dimensions and the effects on the democratic institutios of the coups will be examined.

Keywords: Coups, Democracy, Turkey

CUMHURBAŞKANI SEÇİMİ KRİZİ BAĞLAMINDA 12 EYLÜL DARBESİ

Dr. Öğr. Üyesi Atıl Cem ÇİÇEK
Kafkas Üniversitesi,
İİBF
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi
atilcemcicek@yahoo.com

Öğr. Gör. Gökbörü ÖNALP
Kafkas Üniversitesi,
Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu,
Yerel Yönetimler Bölümü
g.onalp@hotmail.com

Özet

Türkiye Cumhuriyeti'nin siyasi tarihine bakıldığında, sivil hükümetlerin görevlerine askeri müdahaleler ile son verilmesi olayı birçok kez yaşanmış, demokratik düzenin sekteye uğramasına sebebiyet veren bu olaylar sonucunda hukuki, siyasi ve sosyal alanda kapanması zor yaralar açılmıştır. Sosyal hareketliliğin yoğun olduğu 60'lı yıllar sonrasında yaşanan 1971 Muhtırası ile askerin siyasi alana yön verme çabası, politize olmuş kitlelerin ideolojik kutuplaşmaları sonrası şiddetli bir yol olarak kabul etmeleriyle birleşince, 70'li yıllar Türkiye için hemen her anlamda krizi de beraberinde getirmiştir. Yine bu dönemde dünyayı etkisi altına alan ekonomik kriz, Türkiye'deki toplumsal ve siyasi krizi derinleştirmiştir. 12 Eylül Darbesi'ne kadar devam eden bu süreç, darbenin gerekliliğini savunanlarca siyaset kurumunun çözüm üretilmediği gibi, var olan krizi daha da derinleştirdiği şeklinde yorumlanmıştır. Bu yorumun dayanak noktalarından birini de 1980 yılında görev süresi biten Fahri Korutürk'ün yerine yeni bir cumhurbaşkanı seçilememesi oluşturmuştur. Dönemin önemli siyasi partilerinin uzlaşma kültürü sergileyememeleri, biriken siyasi sorunları artırmış ve kriz gündemine yeni bir başlık eklemiştir. Seçilebilmek için 115 oturumda da gereken 318 oyun sağlanamaması siyaset kurumunun işlemediği düşüncesinin yayılmasına neden olmuş ve adeta darbeye zemin hazırlamıştır. Çalışmada, 12 Eylül'e giden süreçte, sivil siyasetin cumhurbaşkanlığı seçimi konusunda işlevsizleştirilmesinden hareketle, darbeye giden yolda yaşananlar tarihsel ve betimsel bir şekilde ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: 12 Eylül Darbesi, Cumhurbaşkanlığı Seçimi, Siyasal Kriz.

12 SEPTEMBER COUP IN THE CONTEXT OF PRESIDENTIAL ELECTIONS CRISIS

Abstract

As we look at the political history of the Republic of Turkey, termination of the office of civilian governments with military interventions has been experienced many times and as a result of these events which cause the democratic order to be interrupted, many wounds that are difficult to heal have been opened on legal, political and social grounds. When the attempt of soldiers to direct the political arena with the 1971 military memorandum following the 1960s when the social mobility was intense and the acceptance of the masses the violence as the path after the ideological polarization of the politicized masses, 1970s brought the crisis in almost every sense for Turkey. In addition, the economic crisis that took the world under the influence in this period, deepened the

social and political crisis in Turkey. This process, which continued until the September 12 Coup, was interpreted as deepening the existing crisis more as well as inability to produce a solution by way of politics by those who support the necessity of the coup. One of the bases of this interpretation was the failure to elect a new president instead of Fahri Korutürk, whose term ended in 1980. The failure to present an attitude of reconciliation of by the significant political parties of the era increased the existing political problems and has added a new topic on the agenda of the crisis. Failure to make a quorum of 318 votes that was necessary to be elected in 115 sessions has led to the dissemination of the opinion that the political institution did not operate anymore, and it has set the stage for the coup. In the study, during the period that goes to September 12, as civil politics became dysfunctional about the presidential election, the events occurred on the road to the coup will be handled historically and descriptively.

Keywords: September 12 Coup, Presidential Elections, Political Crisis.

SİYASAL KRİZLER BAĞLAMINDA 1960 VE 1980 ASKERÎ DARBELERİNİN SİYASAL PARTİLERE YÖNELİK TUTUMLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Dr. Öğr. Üyesi ALİ ÇİFTÇİ
Gümüşhane Üniversitesi
aciftci@gumushane.edu.tr

Özet

Bilindiği gibi askerî darbeler, siyasi krizlerin ya bir sonucu ya da bir sebebidir. Her askerî darbe toplum hayatında çok önemli değişikliklere yol açar. Askerî darbeler, toplumsal ve siyasal hayatı en çok etkileyen olaylar arasındadır.

Askerî darbeler mevcut düzenden memnun olmayan güçler tarafından yine bu siyasal düzeni değiştirmek amacıyla yapılırlar. Monarşilerde monarkı veya hanedanı değiştirmek amaçlı darbelerin dışında çok partili sistemle yönetilen demokratik ülkelerde de siyasal iktidarlara karşı zaman zaman askerî darbeler yaşandığı görülmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti'nde de 1946'da çok partili siyasal sisteme geçildikten sonra iki büyük askerî darbe yaşanmıştır. Bunların ilki 27 Mayıs 1960 darbesi, ikincisi ise 12 Eylül 1980 darbesidir. Darbeyi gerçekleştirenler, mevcut krizleri çözme amacıyla hareket ettiklerini ifade etmişlerdir. Ancak darbeler toplumda ve siyasal hayatta çok farklı başka krizlere yol açmıştır. Askeri müdahaleler ülkenin toplumsal ve siyasal hayatını uzun yıllar etkilemiştir. Bunların en önemlisi istikrarlı bir siyasal geleneğin oluşmasına engel olunması gelmektedir.

Her iki darbenin yapıldığı tarihte de ülkede halk tarafından seçilmiş siyasal partiler iktidarda bulunuyordu. Ancak her iki darbenin ülkede faaliyette bulunan iktidardaki ve muhalefetteki siyasal partilere yönelik yaklaşımları aynı olmamıştır. 27 Mayıs darbesi ile 12 Eylül darbesi iktidardaki ve muhalefetteki siyasal partilerin varlığı ve yasaklanması, yeni anayasanın yapım süreçlerine katılması gibi konularda birbirlerinden farklı politikalar izlemişlerdir.

Bu çalışmada “27 Mayıs” ve “12 Eylül” darbelerini yapan askerî iradelerin siyasal partilere yönelik tutumları ve yol açtıkları sonuçlar karşılaştırmalı olarak ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Siyasi krizler, askeri darbeler, Türkiye

THE COMPARISON OF THE ATTITUDES OF THE 1960 AND 1980 COUPS IN THE CONTEXT OF POLITICAL CRISES TO THE POLITICAL PARTIES

Abstract

As is known, military coups are either a result or a result of political crises. Every military coup leads to very important changes in the life of the society. Military coups are among the most influential events of social and political life.

Military coups are still being made by the dissatisfied forces to change this political order. In democratic countries governed by a multi-party system other than the bombs intended to change a monarchy or the dynasty in monarchies, it is seen that there are occasional military coups against political powers.

In the Republic of Turkey in 1946 after passing a multiparty political system it has experienced two major military coup. The first of these is the May 27 1960 coup and the second is the September 12 1980 coup. Those who realized the coup stated that they acted to solve the current crises. But they have led to very different crises in society and in political life. Military interventions have affected the social and political life of the country for many years. The most important of these is to prevent the formation of a stable political tradition.

In the history of both coup, political parties elected by the people in the country were in power. However, neither of the two coup's approaches to the ruling and opposing political parties operating in the country were same. The May 27 coup and the September 12 coup followed different policies on issues such as the existence and prohibition of the political parties in power and opposition, and their participation in the construction process of the new constitution.

In this study, the attitudes of the military will who made the "May 27" and "September 12" attitude to the political parties and the results they are leading will be discussed comparatively.

Keywords: Political crises, military coups, Turkey

TÜRK SİYASAL YAŞAMINDA YERLEŞİK YABANCI KÖKENLİ GÖÇMENLERİN OLASI ROLÜ

Doç. Dr. O. Can ÜNVER
İstanbul Ayvansaray Üniversitesi
canunver54@gmail.com

Özet

Türkiye, coğrafyasının kendisine dikte ettiği bir kaderin sonucu olarak sınır aşırı nüfus hareketliliklerinin kavşağında bulunmaktadır. Kitlesel göç olgusu, geçmişte olduğu gibi bugün de bulunduğumuz coğrafyanın en önemli özelliklerinden biridir. Bu olgu, siyaseti, ekonomiyi, toplumsal kültürü ve güvenliği etkilemekte, ülkemizin sonradan gelen göçmenlerle birlikte yaşanan ortak ülke haline gelme keyfiyeti akademiye de yakından meşgul edecek önemli bir alanın ortaya çıktığını göstermektedir. Yakın bir gelecekte Türk siyasal yaşamının önde gelen konularından biri hiç kuşkusuz Türkiye’deki göçmenlerin neden olduğu farklı etkiler olacaktır. Ancak bu yeni etkilere siyaset yaşamımızın ve daha da önemlisi, toplumun farklı alanlarda ne denli hazırlıklı olduğu bilinmemektedir.

Günümüzde yurttışı olmadıkları başka ülkelere göç ederek uzun süreli veya sürekli ikamet eden insanlar doğal olarak o ülkelerin toplumsal yaşamında çeşitli biçim ve boyutlarda yer almaktadırlar. Bu da onları yaşadıkları veya yerleştikleri ülkenin bir parçası yapmaktadır. Zaman içinde o ülke vatandaşlığını da kabul eden göçmenler, artık toplumun kâğıt üzerinde de olsa eşit haklara sahip üyeleri olmakta, bu da kökenlerinin izleri tamamen ortadan kalkmamış olması nedeniyle siyasal davranışları itibarıyla farklı sonuçlar verebilmektedir. Söz konusu olgunun örnekleri özellikle geleneksel olarak göçmen kabul eden ülkelerde daha önce yaşanmıştır ve yaşanmaya devam etmektedir.

Türkiye’de de çok farklı bir gelişme olması beklenemez. Geçmişte Türkiye’ye göç edenler genellikle Türk soylular olduğu ve siyasal davranışları toplumun genelinden büyük farklılık göstermediği için söz konusu ettiğimiz siyasal yaşamdaki etkilerin önemli bir olumsuz yönü hissedilmemiştir. Ancak, “Arap Baharı” ile Kuzey Afrika ve Ortadoğu’da yaşanan kargaşanın sonucu olarak Suriye’den milyonlarca sığınmacının komşu ülkelere ve özellikle de Türkiye’ye gelmesi, Türk siyasal yaşamını ve siyaset kurumunu etkileyecek bir durumu ortaya çıkarmış bulunmaktadır. Türkiye’nin hazırlıklı olmadığı bu durum öyle görünüyor ki, uygun ve rasyonel siyasal kararlar alınmadığı takdirde toplumda yeni huzursuzluklara ve çatışmalara neden olacaktır. Aksi halde göçmenlerin geldikleri ve uzun süreli veya sürekli yaşadıkları ülkemizde bazı uyumsuzlukların ortaya çıkması kaçınılmaz olacaktır. Bu olası uyumsuzlukların ne olabileceği ve bunlara karşı hangi tedbirlerin alınabileceği dünyadaki göç ve göçmen gelişmeleri ve siyasal yaşam ve kurumlarımızın gerçekleri ışığında değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, göçmenler, Türk Siyasal Hayatı

THE POSSIBLE ROLE OF MIGRANTS IN THE TURKISH POLITICAL LIFE

Abstract

Turkey is exactly at the crossroads of population movements as a result of the fate dictated by its geographical location. The phenomenon of mass migration, today as in the past, is one of the significant characteristics of our geography. This phenomenon influences politics, economy, culture of the society, security, and the reality that our country became a common living place after the mass influx of migrants, caused the formation of an important field, which concerns the academy as well. One of the crucial subjects of the Turkish political life in the near future will certainly be the impacts of different results caused by the immigrants in Turkey. It is however uncertain, how our political life, and essentially, how our society in fundamental fields will be geared up to respond to these new impacts.

Currently, people, who immigrate to other countries and become temporary or permanent residents, become inevitably participants at the social life of these countries, even though they are yet non-citizens. This makes them a part of the countries, where they live or settle. In the course of time, new citizens become now members of the society apparently with equal rights. Their political behaviours may however demonstrate discrepancies for their ethnic trails still exist. The patterns of this phenomenon have been previously experienced in traditionally immigrant-receiving countries.

A substantially different development may not be anticipated in Turkey. Negative effects of the mentioned political impacts were still not registered, for those who immigrated to Turkey in the past were generally of Turkish origin and their political behaviour was not significantly different than the behaviour of the indigenous population. However, the influx of millions of asylum-seekers from Syria to the neighbouring countries, especially to Turkey, as a result of the “Arab Spring” in the Middle East and North Africa that produced turmoil, caused for a new situation, which could influence Turkish political life and its political institutions as well. Apparently, this situation for which Turkey is not provident may cause unrest and conflict, if relevant and rational decisions are not made timely. Otherwise, it will be inevitable to face conflicting situations in our country, where immigrants live as long-term or permanent residents. What this possible discordance could be and which measures against it could be taken will be evaluated in the light of developments concerning migration and migrants in the world as well as in consideration of the reality of our political life and institutions.

Keywords: Turkey, migrants, Turkish Political Life

KAMU YÖNETİMİ ALANINDAKİ KRİZLERİN ÇÖZÜMÜNDE ARABULUCULUK YÖNTEMİNİN UYGULANABİLİRLİĞİ

Dr. Cengiz SARI

Kocaeli Adliyesi Hakimi
cengizsari1975@gmail.com

Özet

Yeni kamu yönetimi düşüncesinin de etkisi ile adli yargı alanında uygulanan arabuluculuk yönteminin, kamu yönetimi ve idare hukuku alanında da uygulanabileceği düşüncesi doğmuştur. Kamu yönetimi alanında arabuluculuk yönteminin uygulanmasıyla bazı sorunların dava aşamasına ve kriz boyutuna gelmeksizin daha hızlı, daha az masraflı ve bürokrasi ve kırtasiyecilik olmaksızın sonuçlandırılması sağlanmıştır. Arabuluculuk yöntemin en önemli faydalarından birisi de vatandaşın kendileri ile ilgili bazı kararları, ilgili karar verici ile birlikte tartışabilmesi, ortak çözüm geliştirebilmesi, tamamen şeffaf ve katılımlı bir şekilde oluşturabilmesidir.

Kamu kuruluşları ve vatandaşların bazı sorunların arabuluculuk yolu ile çözümünde sorunun kalıplarının da dışına çıkarak ortak bir sonuca ulaştıkları görülmektedir. Fransa Danıştay'ına yapılan bir çalışma ziyareti kapsamında Fransa Danıştay'ının bazı üyeleri ile arabuluculuk yönteminin kamu yönetimi ve idare hukuku alanında uyumsuzlukların ve önemli sorunların çözümünde etkililiği konusunda görüşmeler yapılmıştır. Nitel bir araştırma yöntemi olan bu yöntem ile arabuluculuk yönteminin kamu yönetimi alanında uygulanabilirliği, yöntemin faydaları, örnek uygulamalar ve arabuluculuk yönteminin bu alanda uygulanmasının önündeki engeller tespit edilmeye çalışılmıştır. Özellikle hukuk alanında doğan ve ekonomik, sosyal ve diğer alanlara yayılan uyumsuzluklar ve krizlerin çözümünde yöntemin sağlayacağı faydalar ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Arabuluculuk, kamu yönetimi, kriz yönetimi, kamu denetçisi, Danıştay

APPLICABILITY OF MEDIATION METHOD FOR ELIMINATION OF CRISIS IN THE FIELD OF NEW PUBLIC MANAGEMENT

Abstract

The mediation method applied in the jurisdiction with new public management effect, it can be applied in public administration field and administrative law. Through the implementation of mediation method in public administration, some problems have been overcome without reaching the crisis level, less costly and without bureaucracy and stationery. One of the most important benefits of mediation is to be able to the decisions of citizen about himself with the decision maker, can be developed common solutions, decisions are formed in a transparent and participatory way.

The public institutions and citizens while some problems have been overcome through the implementation of mediation method, out of the frame of the problem, they have reached a common result. On a working visit France Council of State's some members, interviews done about the effectiveness of the elimination of disputes and important problems in the field of administrative law and public administration. Using this method is qualitative research method, tried to be identified applicability of mediation in the field of public administration, benefits of method, case studies,

difficulties. For elimination the disputes and crises that particularly emerging in the field of law but expanding to economic social and other areas, the benefits of the method has been put forward.

Key words: mediation, public administration, crisis management, ombudsman, Council of State

SURİYE SAVAŞI SONRASINDA TÜRKİYE'YE GELEN MÜLTECİLERİN TÜRKİYE SOSYO-EKONOMİK YAPISINA ETKİSİ

Doç. Dr. Zübeyir TURAN
Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi,
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İktisat
Politikası ABD
z_turan63@hotmail.com

**Yüksek Lisans Öğrencisi Merve
LEVENT**
Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi,
Sosyal Bilimler Enstitüsü, İktisat ABD
merve.levant@hotmail.com

Özet

Uluslararası anlamda en yakın sınır komşularımızdan biri olan, 2011 den bu yana Türkiye'nin gündeminde kendisini gösteren ve yoğun bir mülteci akımına sebep olan Suriye'nin Türkiye'ye etkileri sorunsalı her geçen gün artmaktadır. Nisan 2011'den itibaren gelen tüm sığınmacılara karşı dönemin devlet erkânı tarafından 'Açık Kapı' politikası uygulanmıştır. Bu 5 yıllık süre zarfında devam eden savaşın ve göçün Türkiye tarafından etkisinin gün geçtikçe belirginleşmesi beklenmektedir.

Bu belirginleşme ülkede birtakım siyasi, ekonomik ve toplumsal krizlere yol açmış; Türkiye'de Suriyeli mülteciler için yeni göç politikaları çalışmalara başlamıştır. Bu mültecilerin ülkeye olan maddi ve manevi maliyetleri Türkiye'nin kamu harcamalarını artırıcı bir etki yaratmış olup, yer yer bölgelerde olumsuz sonuçlara da sebep olmuştur. Baş ihtiyaçlardan biri olan yeme, barınma gibi ihtiyaçları sağlamak üzere dış ülkelere de yardım talep edilmiş fakat olumlu sonuç alınamamıştır. Bu yüzden Suriye mültecileri konusunda maliyetleri en aza indirgeyerek mali ve siyasi politikaların planlı yapılması gerektiği gerçeği kaçınılmazdır.

Anahtar Kelimeler: Emek Piyasası, Yurtdışı Fonları, Suriye, Göç, Sosyo-Ekonomik Etki, Mülteci, Kriz

THE EFFECT OF SYRIAN REFUGEES IN TURKEY ON THE SOCIO-ECONOMIC STRUCTURE OF TURKEY AFTER THE SYRIAN WAR

Abstract

As one of the closest border neighbors in the international sense, Syria, which has shown itself on the agenda of Turkey since 2011, has been increasingly affected by the problems of Turkey. The 'Open Door' policy has been implemented by state president in contrast to more refugees since April 2011. It is expected that the effects of the ongoing war and migration over the last 5 years will be increasingly evident by Turkey. This emergence has led to some political, economic and social crises in the country; new immigration policy for Syrian refugees in Turkey has started to be implemented. Tangible and intangible costs to the country of these refugees in Turkey has been an impact of increasing public spending has led to negative consequences in some places in the region. Monetary assistance has been requested from outside countries to provide the needs such as eating and living, which is one of the main needs, but no positive result has been obtained. Therefore, it is inevitable that the financial and political policies should be planned by reducing the costs of the Syrian refugees.

Keywords: Labor Market, Foreign Funds, Syria, Migration, Socio-Economic Impact, Refugee, Crisis

ANAYASA MAHKEMESİ KARARLARININ ANAYASA DEĞİŞİKLİKLERİNE ETKİSİ

Arş. Gör. Gülnihal Ahter YAKACAK
İbn Haldun Üniversitesi Hukuk Fakültesi
Anayasa Hukuku Anabilim Dalı
gulnihal.yakacak@ihu.edu.tr

Özet

Çalışmamız Türk hukukuna odaklanacaktır. Türkiye’de yeni anayasa yapımı genellikle darbe sonucunda, anayasa değişiklikleri ise parlamento da aşılamayan siyasal krizler sonucunda gerçekleştirilmiştir. Kısacası kriz yaşanmadan köklü değişiklik yapılması oldukça sınırlıdır. Bu krizler yasama organından kaynaklı olacağı gibi bazen yürütme bazen de yargı organından kaynaklı olabilir. Yargı organları sınırlı da olsa bu tür siyasal krizlere neden olur.

Anayasa Mahkemesi Türk hukuk sistemine 1961 Anayasası ile birlikte girmiştir. Her ne kadar Anayasa Mahkemesi bazı hukuki normların anayasa uygunluğu denetimini yapmak için kurulmuş olsa da zaman zaman yargısal aktivizm yaparak siyasal karar verdiği olmuştur. Anayasa mahkemesi 1961 Anayasası döneminde de 1982 Anayasası döneminde de bu tür kararlar verebilmiştir. Örneğin Anayasa Mahkemesi, 2007 yılında verdiği kamuoyunda “367 kararı” olarak bilinen karar önemli anayasa değişikliğine sebep olmuş, Cumhurbaşkanının halk tarafından seçilmesi referandum sonucunda kabul etmiştir. Bu karar dolaylı da olsa hükümet sisteminin değişmesine sebep olmuştur.

Bu tebliğde Anayasa mahkemesinin Anayasa değişiklikleri denetiminde verdiği kararlara değinilmeyecektir. Bu tebliğde anlatılmak istenen Anayasa mahkemesinin norm denetimi sonucunda verdiği kararların anayasa değişikliklerine ne gibi etkisi olduğu ve nasıl siyasal krizlere sebep olduğudur.

Anahtar Kelimeler: anayasa değişikliği, anayasa mahkemesi, anayasal krizler, norm denetimi

IMPACT OF CONSTITUTIONAL COURT DECISIONS ON CONSTITUTIONAL AMENDMENTS

Abstract

Our work will focus on Turkish law. In Turkey, the new constitution was made as a result of the coup and the constitutional amendments were made as a result of political crises. In short, radical changes are very limited without the political crisis. These crises may stem from the legislative organ and sometimes they may stem from the executive or judicial

The Constitutional Court entered into Turkish legal system with the Constitution of 1961. Although the Constitutional Court has been established to audit constitutional compliance supervision of some legal norms, it has occasionally made political decisions by making judicial activism. The Constitutional Court made such decisions both during the 1961 Constitution and during the 1982 Constitution. For example, the Constitutional Court, known in public as "the 367 decision" in 2007, caused a major constitutional amendment. It was accepted that the President was elected by the people. This decision indirectly led to the change of the government system.

Decisions of the Constitutional Court under the supervision of Constitutional amendments are not the subject of this paper. In this paper, What is the effect of the constitutional court's decisions on the constitutional changes as a result of the norm inspection and how it causes political crises.

Keywords: constitutional amendment, constitutional court, constitutional crises, audit of norms

TÜRKİYE’NİN VAN DEPREMİNDEKİ KRİZ YÖNETİMİNİN ULUSLARARASI YAZILI MEDYADA YANSIMASI

Dr. Serkan ÖKTEN
T.C. Başbakanlık BYEGM
sokten@yahoo.com

Doktorant Azize ÖKTEN
Süleyman Demirel Üniversitesi,
Sosyal Bilimler Enstitüsü,
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi
Bölümü
azizeokten@hotmail.com

Özet

Deprem kriz oluşturmaktadır. Bu kapsamda ilk etapta insan hayatını önceleyen arama ve kurtarma çalışmaları ile sonrasında barınma ve iâşenin karşılanmasına yönelik çalışmalar devletin sorumluluğu olarak ortaya çıkmaktadır. Bu süreç rutin devlet faaliyetlerinin dışında anlık gelişen ve büyük bir organizasyonu gerektiren bir durum olduğundan önceden risk yönetimini sağlıklı gerçekleştirmeyen devletler açısından kriz yönetimi anlamında sorun teşkil edebilmektedir. Dolayısıyla kurtarma faaliyetleri başta olmak üzere bir devletin doğal afetlere ne kadar hazır olduğu, sağlıklı planlamaları önceden yapıp yapmadığı, müdahale süreçlerinde koordinasyonu ve yeterli nitelikli personel ile teçhizatı sağlayıp sağlayamadığı ve böylece dış yardım almadan krizin altından kalkabilecek güce sahip olup olmadığı ülke imajı açısından önem arz etmektedir. Bu anlamda iyi bir ülke imajı için iyi bir kriz yönetimi ihtiyacından söz etmek mümkündür. Bu imajı ortaya koymakta ise uluslararası medya başrole sahiptir.

Bu çalışmada Türkiye’de yakın tarihte yaşanan en büyük deprem felaketi olan Van depremi özelinde Türkiye’nin devlet olarak bu krizdeki yönetiminin uluslararası yazılı medyada nasıl anlaşıldığı ve Türkiye algısının nasıl oluştuğu ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Çalışmada söylem analizi yöntemi kullanılarak ana depremin olduğu 23 Ekim 2011 tarihi ile 25 Ekim 2011 tarihi arasında 27 ülkeden 63 gazetede çıkan toplam 93 haber incelenmiştir.

Depremi saati ve deprem ülkesi olması nedeniyle ilk etapta Japonya’da yoğun şekilde haber çıkmasının akabinde Almanya’da konuya ilişkin en çok haberin çıktığı, kurtarma ve yardım çalışmaları yoğunluklu haberlerin dışında Almanya ve Avusturya’da depremi afet haline getiren yapısal sorunlara yönelik haberlerin öne çıktığı, ayrıca Türkiye’nin İsrail ve NATO başta olmak üzere dış yardımları istememesine yönelik haberlerin sıklıkla yer bulduğu şeklinde bulgular ortaya çıkmıştır.

Çalışma sonucunda; Türkiye’nin alt yapı anlamında depremlere hazırlıklı olmadığı, bu anlamda risk yönetimi açısından ve yapısal olarak eksik olduğu, bununla birlikte uluslararası yardım almadan da büyük çaplı bir afette kriz yönetimini büyük ölçüde gerçekleştirebilecek bir güce ve birikime sahip olduğu algısının uluslararası yazılı medyada var olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kriz Yönetimi, Uluslararası Medya, Van Depremi

REFLECTION in the INTERNATIONAL PRINT MEDIA OF TURKEY'S CRISIS MANAGEMENT at the EARTHQUAKE in VAN

Abstract

The earthquake creates crisis. In this context, it is the responsibility of the state to undertake research and rescue work that prioritizes human life in the first place, and to work for the fulfillment of housing and occupation afterwards. This process is a situation that requires a large organization and is developing momentarily outside the routine state activities. Therefore, it can be a problem in the sense of crisis management in terms of states that do not carry out risk management in advance. Therefore, it is important in terms of the image of the country, whether rescue activities, especially how ready a state is to natural disasters, whether it has made healthy plans in advance, coordination in intervention processes and providing equipment with sufficient qualified personnel. In this sense, it is possible to talk about the need for a good crisis management for a good country image. If this image is revealed, the international media has a leading role.

This study focuses on how perception of Turkey occur and how Turkey's crisis management as a state is understood in the international print media, under the example of Van earthquake which is the largest earthquake disaster in near history.

Using the discourse analysis method in the study, a total of 93 reports from 63 newspapers in 27 countries printed between 23 October 2011 and 25 October 2011, when the main earthquake occurred, were examined.

In the first place because of the time of earthquake and being an earthquake country of Japan in Japan and then in Germany related news have emerged most, then the news of Germany and Austria press strikes about the structural problems that make earthquake disaster, rejection of foreign aid by Turkey, mainly from Israel and NATO, Turkey have emerged as findings of the study.

In the results of study; the perception that Turkey is not prepared for earthquakes in terms of infrastructure in this sense in terms of risk management and is structurally deficient, on the other hand it has power how to perform crisis management largely in a disaster own without international aid are in the international print media.

Keywords: Crisis Management, International Media, Van Earthquake

TÜRKİYE’DE BÜTÜNLEŞİK AFET YÖNETİMİ SİSTEMİ VE KRİZ

Dr. Öğr. Üyesi Hazal Ilgın BAHÇECİ

Yozgat Bozok Üniversitesi
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi
Bölümü
hazali.bahceci@bozok.edu.tr

**Dr. Öğr. Üyesi Seçil Gül MEYDAN
YILDIZ**

Yozgat Bozok Üniversitesi
MMF Şehir ve Bölge Planlama Bölümü
secil.meydan@bozok.edu.tr

Özet

Kriz, toplum için olumsuz sonuçlar doğurma olasılığı çok yüksek olan fiziksel, sosyal, ekonomik ve politik olayların ortaya çıkması durumudur. Türkiye’de 1999 depremlerini takiben afetlere yönelik bilinçlenmenin artmasıyla birlikte bu alanda yeni yönetim süreçlerinin gerekliliği tartışılmaya başlanmıştır. Bu süreçte özellikle, kriz hâli şartları süresince uygulanan ve durumu normale döndürmeyi amaçlayan ancak, müdahale ve iyileşme süreçlerini kapsamayan geçici kriz yönetimi anlayışının yarattığı sorunlar, yeni bir afet yönetim sürecini zorunlu kılmıştır.

Bireylerin faaliyetlerini yavaşlatan veya durduran afetler, toplumun normal düzenini bozarak yaşam koşullarını etkilemektedir. Uluslararası çalışmalar, teknolojik gelişmeler ve deneyimler, afetlerin önlenmesi ve zararlarının azaltılmasında kriz yönetimi uygulamalarının yetersiz kaldığını göstermektedir. Önemli krizlerin ortaya çıkmaması için afet sonucunu doğuran olaylara zamanında, hızlı ve etkili olarak müdahale edebilmenin yanı sıra, afetten etkilenenlerin daha güvenli ve gelişmiş yeni bir yaşam çevresine kavuşturulmasının da sistemli olarak planlanması gerekmektedir. Disiplinler arası uyum, toplumsal bilinç ve kurumsal eşgüdümle gerçekleşen bütünleşik afet yönetimi sistemi, afetlerin doğurabileceği tüm olumsuz sonuçların önceden ele alınmasını ve afetlerle baş edebilen, dayanıklı ve dirençli bir toplum oluşturulmasını ifade etmektedir.

Bu çalışmada kriz ve kriz yönetimi kavramları üzerinden, bütünleşik afet yönetimi sisteminin önleme, zarar azaltma, hazırlık, müdahale ve iyileştirme aşamaları detaylı olarak incelenmektedir. Ayrıca, Türkiye’deki başlıca afetlerin tanımlanması ve Türkiye’nin kriz yönetimi anlayışından bütünleşik afet yönetimi sistemine geçiş sürecinde Dünya Bankası, Birleşmiş Milletler ve Avrupa Birliği ile yapmış olduğu müzakerelerin tarihsel süreç içerisinde irdelenerek açıklanması çalışmanın bir diğer amacını oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Afet, Kriz Yönetimi, Bütünleşik Afet Yönetimi, Türkiye

INTEGRATED DISASTER MANAGEMENT SYSTEM AND THE CRISIS IN TURKEY

Abstract

The crisis is the emergence of physical, social, economic and political events that are likely to have negative consequences for society. Following the 1999 earthquakes in Turkey, awareness of disasters has increased and the necessity of new management processes has begun to be discussed in this area. Especially in this process, the problems created by the temporary crisis management approach, which were implemented during the crisis's conditions and aimed at returning the situation to normal but didn't include the intervention and recovery processes, required a new disaster management process.

Disasters that slow or halt the activities of individuals disturb the normal order of society and affect their living conditions. International studies, technological developments and experiences show that crisis management practices are inadequate in preventing and mitigating disasters. In order to avoid major crises, it is necessary to systematically plan the conditions for providing a more secure and developed new living environment, as well as intervening in a timely, fast and effective manner the events leading to a disaster. The integrated disaster management system, occurred by interdisciplinary cohesion, social consciousness and institutional coordination, means that all the negative consequences that can be caused by disasters are addressed in advance and the creation of a durable and resilient society that can cope with disasters.

In this study, the stages of prevention, harm reduction, preparation, intervention and improvement of the integrated disaster management system are examined in detail through crisis and crisis management concepts. In addition, defining the major disasters in Turkey and explaining the negotiations with the World Bank, the United Nations and the European Union in the process of transition from crisis management to integrated disaster management system is another purpose of the study.

Keywords: Disaster, Crisis Management, Integrated Disaster Management, Turkey

POST-CONFLICT JUSTICE AND PEACEBUILDING: A NORMATIVE-THEORITICAL APPROACH

Dr. Gökhan AK

Nişantaşı University,

Faculty of Economics, Administrative and Social Sciences,

Department of English International Relations

gak2081@yahoo.co.uk

Abstract

The study of post-conflict justice and peace incorporates ideas from many disciplines and on a range of topics including justice, reconciliation, democratization, and peace. While diversity is valuable, it can also lead to confusion in theory and practice and so requires close evaluation of how diverse ideas interact, and to what end. Therewithal, countries in transition to post-conflict peace face difficult choices when deciding how to deal with the violence and conflict of their past in a way that increases their chances of a better, conflict-free, future. The transition may be from armed conflict to a peaceful state, from dictatorship to democracy, or a combination of both. Peace agreements do not in themselves end wars or bring about lasting peace. In most cases, pre-war conditions and the war mentality jeopardize the prospects of a consolidated peace and post-war reconciliation. The fact that half of all peace accords tend to fail within the first five years, the so-called ‘conflict trap’, highlights the need to address the root causes of conflict in order to prevent a recurrence. However, there is also the issue of justice, accountability and truth in post-conflict societies. The notion of dealing with the past after violent conflict has been defined as transitional justice. Importantly, the concept of transitional justice, as its name hints, closely links transition with the pursuit of justice. It is based on the assumption that in order to move on politically and socially, some form of dealing with gross human rights abuses, crimes against humanity and war crimes is necessary. This paper examines the relationship between transitional justice and peace by pursuing sustainable peace through post-conflict peacebuilding methods and efforts. By viewing that from a normative theoretical perspective enables us to explore new challenges, opportunities and arguments. Thus, it illustrates how, even with the new transitional justice mechanism used, the elements of peacebuilding which aim to address everyday structural violence and inequality were excluded. Ultimately, this paper argues for a more integrated approach to justice, one which incorporates truth, accountability and peacebuilding.

Key Words: Justice, Post-conflict Justice, Peacebuilding, Reconciliation, Democratization.

ÇATIŞMA SONRASI ADALET VE BARIŞIN İNŞASI: NORMATİF- TEORİK BİR YAKLAŞIM

Özet

Çatışma sonrası adalet ve barış çalışmaları farklı disiplinlerden görüşleri ve adalet, yatıştırma, demokratikleşme ve barış gibi değişik konuları içerir. Bu farklılık değerli olsa da teori ve pratikte çeşitli karışıklıklara neden olabileceğinden, bu spesifik konudaki farklı görüş ve yorumların birbirleriyle ne şekilde etkileşime girdiğinin yakından analizi önem taşımaktadır. Bu çerçevede, çatışma sonrası barışa geçiş sürecindeki ülkeler, daha iyi ve çatışmasız bir gelecek için şanslarını artırma yolunda geçmişlerindeki şiddet ve çatışmalarla nasıl mücadele edeceklerine karar verirken zorlu seçeneklerle karşılaşır. Bu geçiş süreci, silahlı bir çatışmadan barış ortamına, diktatörlükten demokrasiye veya bu ikisinin birleşimi şeklinde olabilir. Barış antlaşmalarının kendileri savaşları sonlandırmaz veya uzun süreli barışı sağlayamaz. Çoğu durumda, savaş öncesi durumlar ve savaş olgusu, savaş sonrası yatıştırma ve çatışmasız bir barış ortamı umutlarını tehlikeye atar. Çoğu barış antlaşmasının ilk beş yılda başarısızlığa uğradığı gerçeği, ki bu ‘çatışma tuzağı’ olarak bilinir, tekrarlanmasını önlemek için çatışmaların temeldeki gerçek nedenlerinin iyi analizini gerektirir. Bununla birlikte, bu durum aynı zamanda çatışma sonrası toplumlardaki adalet, güvenilebilirlik ve gerçeklik ile yakından ilintilidir. Şiddet içeren bir çatışmanın ardından geçmişle başa çıkabilmek olgusu, geçiş dönemi adaleti olarak tanımlanmaktadır. Daha da önemlisi, geçiş dönemi adaleti kavramı, adından da anlaşılacağı gibi, geçiş sürecini adalet arayışı ile yakından ilişkilendirir. Bu kavram, siyaseten ve toplumsal olarak ilerleyebilmek için, büyük insan hakları ihlalleri, insanlığa karşı suçlar ve savaş suçları ile çeşitli şekillerde uğraşmanın gerekliliği varsayımına dayanır. Bu çalışma, çatışma sonrası barışı inşa yöntem ve çabaları ile sürdürülebilir barışı sağlayabilmek için gerekli geçiş dönemi adaleti ile barış arasındaki ilişkiyi incelemektedir. Böylece, her gün gerçekleşen yapısal şiddet ve eşitsizliğin, yeni geçiş dönemi adalet mekanizmaları kullanılsa bile, nasıl dışlandığını ortaya koyacaktır. Sonuçta bu çalışma, gerçek, güvenilirlike ve barışın inşasını içeren daha kapsamlı ve entegre bir adalet yaklaşımını tartışacaktır.

Key Words: Adalet, Çatışma Sonrası Adalet, Barışı İnşa, Yatıştırma, Demokratikleştirme.

OYUN TEORİSİ'NE YENİ BİR BAKIŞ: HERESTETİK BİLİMİ VE BİLİMSEL HIRSIZLIK (İNTİHAL)

Dr. Öğr. Üyesi Sara ONUR
Kırıkkale Üniversitesi,
İİBF, İktisat Bölümü

Özet

Yaklaşık 20 yıl önce W.Riker' ın *Manipulasyon Sanatı* isimli eserini okurken iki şey dikkatimi çekti: ilki, Riker' ın Herestetigi "yaşayabileceğiniz bir dünyayı inşa etmek" di. "Yaşayabileceğiniz bir dünyayı inşa etmek"; Bu cümle, benim gibi özgürlüğünü çok seven biri için muhteşem bir yol göstericiydi.

İkincisi de Riker' ın Herestetigi bilimsel olarak açıklamayıp, sadece sanat olarak gördüğünü ifade etmesiydi. Bu beni çok kederlendirdi; Dünyada bilimsel olarak yapacakları olan insanların, yapacaklarını yapamadan, terk- i dünya etmesi beni hep kederlendirmiştir. Riker' ın ruhu şad olsun; onun yerine acizane ben herestetigin bilim olduğunu ispatlamayı istedim ve son 20 yıldır da bu istek doğrultusunda kendi bilim dalım olan İktisat – Makro Ekonomi' nin dışında zaman buldukça çalışmalar yapmaya başladım. Bu doğrultudaki çalışmalarım doğrultusunda üç makale yayınladım.¹ Ama hala daha çok teorik bilgi ve daha çok örnek olay yazmaya ihtiyacım var; Henüz yazacaklarım bitmedi.

Herestetik, Riker' ın tarifinden farklı olarak, kişisel isimlendirmeme göre halkımız arasında kullanılan "kitabına uydurmak" (İngilizce' de 'wangle') olup, literatürde, oyun teorisi bağlamında, Rochester Okulu bünyesinde "yozlaşmanın bilimselleştirilmesi"dir.² Kişisel olarak, tek bir tanımda toplanamayacak kadar derin bir konu olan herestetik için farklı tanımlar verebilirim. İlk tanımım, herestetigin "subjektif" açıdan bir tanımı olup, "inşa ettiğiniz dünyada yaşayabilme yönteminiz" olmasıdır. Bir başka deyişle, aslında herestetik, insanın bilinçli ya da bilinçsiz hayatta yaptığı seçimler sonucu "kendi hayatını nasıl yaşadığıdır". İkinci tanımım, olabildiğince "objektif" olan bir tanım olup, "insanın yaşadığı dünyada etki- tepki bağlamında, karşılaştığı dışsal faktörlere karşı, göstermiş olduğu tepki, hatta tepkisizlik"dir.

Herestetigin türleri, pozitif herestetik ve negatif herestetik olarak iki kısma ayrılmaktadır. Herestetigi uygulamakla, insan, çevresindekilere "faydalı" (pozitif herestetik) yada "zarar verici" (negatif herestetik) olabilmektedir. Herestetik, bilimsel bir yöntem olsa da, gerçekte ortaya çıkmasına neden olan temel faktörler, ülke insanların davranış kalıpları, zihniyetleri ve yasal açıdan zaaflardır (yasal boşlukların mevcut olması sonucu olarak).

Çalışmamızın amacı, özellikle 1981 yılında Uğur Mumcu tarafından başlatılan intihal konusunun tam olarak 37 yıldır hala neden tartışıldığını ve hala neden tatminkar oranda "bir yere bağlanmadığını" Herestetik bilimi çerçevesinde incelenmesini kapsamaktadır.

¹ Sara Onur (2012), "Literatürdeki Politika Biliminin Ekonomi Üzerindeki Etkisi", Ticaret ve Turizm Eğitim Fakültesi, Dergisi, Sayı: 2, sl. 1-24. Sara Onur (2015), "Herestetik: Günümüz Dünyasında Bilimsel Bir Yöntem", Sayı 11, Nisan/Mayıs/Haziran, sh. 381- 409. Sara Onur (2018), "Psikolojik Taciz", Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Hukuk Fakültesi Dergisi, Sayı 15, EKLENECEK

² Sara Onur (2012), "Literatürdeki Politika Biliminin Ekonomi Üzerindeki Etkisi", Ticaret ve Turizm Eğitim Fakültesi, Dergisi, Sayı: 2, sl.3.

Herestetğin olmaması için, özellikle negatif herestetğin etkilerinin ortadan kalkması için gereken yasal düzenlemelerin yapılması, yeni nesillerin de bu yasalar çerçevesinde yetiştirilmesi, hem yasaların işlevliğini arttıracak, hem de yeni nesillerin Bilimsel Etik Kurallarına göre “davranmasını”, “yaşamasını” sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Oyun teorisi, herestetik, intihal

A NEW LOOK AT GAME THEORY: HERESTHETICS AND SCIENTIFIC THEFT (PLAGIARISM)

Abstract

About two decades ago, while reading W. Riker 'in Manipulation Art, I cautioned two things: once, Riker's Heresthetics was to "build an earth that you can live". "Building an Earth you can live in"; he was a great guide for someone who loves his freedom like me.

Secondly is, Riker did not explain heresthetics scientifically, but to express what you see as art. It made me very grieved; It has always made me grieve for people who have to do scientifically in the world, to make a world of abandonment before they can't do it. Riker 's rest in peace; instead, I wanted to prove that heresthetic is the science, and for the last 20 years I have been working hard on my time except for my own science discipline - Economics - Macro Economy. I published three articles in the direction of my studies in this direction. But I still need more theoretical knowledge and more sample events; I have not finished writing yet.

Heresthetics, unlike Riker's description, is "adaptation to the book" which is used among our people according to personal naming, in the context of game theory, in the literature, in the Rochester School, "scientificization of corruption". Personally, I can give different definitions for the aesthetic, which is a topic so deep that it can not be collected in a single definition. The first definition is the "subjective" definition of heresthetics and the "way of living in the world you are building". In other words, in fact, it is the result of heretical, human conscious or unconscious choices, "how she lived her own life".

The second definition is as "objective" as possible and is "the reaction that the human being has shown against external factors in the context of impact in the world he lives". In particular, I believe that this second definition is objective and is a contribution to the scientific interest of heresthetics in terms of literature.

Herestinian species are divided into two parts, positive and negative. Heresthetics can be "beneficial" (positive heresthetic) or "harmful" (negative heresthetic) to the human periphery. Although heresthetics is a scientific method, the basic factors that cause it to actually appear are the behavior patterns, mentalities and legal weakness of the people of the country (as a result of the existence of legal gaps). Our work includes examining the topic of plagiarism initiated by Uğur Mumcu in 1981, for exactly 37 years, and discussing why it is still tied in a satisfactory manner within the framework of heresthetics. In order to avoid heresthetics, especially the legislative arrangements necessary for the effects of the negative heresy to survive, the training of the new generations within these laws will increase the functioning of the laws as well as "behave" and "live" according to the Scientific Ethical Rules of the new generations.

Keywords: Heresthetics, Wangle, Plagiarism

KRİZ YÖNETİMİNDE ULUSLARARASI KAMUOYUNU YÖNLENDİREBİLME OLANAKLARI

Dr. Öğr. Üyesi Serdar KESGİN
Giresun Üniversitesi, İİBF
Uluslararası İlişkiler Bölümü
sdrksqn@hotmail.com

Özet

Devletler çıkarlarını korumak için kendilerine kırmızı çizgiler belirlemektedirler, söz konusu çizgiler aşıldığında politik krizler ortaya çıkmakta. Krizler uluslararası boyut kazandığında ise uluslararası kamuoyunu daha fazla etkileyerek haklılığını kabul ettiren taraf avantajı eline geçirmiş olmaktadır. Bu noktadan itibaren bir tarafın atacağı adımlar daha meşru olarak görülürken diğer taraf haksız konuma düşebilecektir. Uluslararası hukukun henüz tam bir hukuk mahiyeti taşıyor oluşu ve sistemin güç temelinde hareket eden ülkeler arasındaki ilişkiler üzerine kurulmuş olması krizler esnasında uluslararası aktörlerin haklının değil güçlünün yanında durma eğilimlerini beraberinde getirmektedir. Uluslararası ortamda ülkeler arası ilişkilerde belirli davranış kalıplarının varlığı da krizlere yaklaşımları etkileyen bir diğer unsur olarak karşımıza çıkmakta. Günümüz dünyasında uluslararası ortamdaki engeller ve uygun zeminleri de değerlendirerek uluslararası kamuoyunun desteğini olabildiğince alabilmek krizlerden kazançlı çıkabilmenin en önemli şartlarından birisi haline gelmiş durumda.

Çalışmada devletlerin krizler esnasında uluslararası kamuoyunu etkileyebilmek adına geliştirdikleri stratejiler ve argümanlar örnek olaylar üzerinden değerlendirilmeye çalışılacak, zamana, mekana ve şartlara uygun yöntem ve araçların neler olabileceği üzerine çıkarsamalar yapılmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kriz Yönetimi, Uluslararası Hukuk, Devletler, Güç, Realizm

OPPORTUNITIES TO DIRECT INTERNATIONAL PUBLIC OPINION IN CRISIS MANAGEMENT

Abstract

States determine red lines to protect their interests, when these lines are overcome, political crises emerge. When the crisis reaches an international dimension, the party that has accepted its right has taken advantage by influencing the international public opinion. From this point on, the steps taken by one party will be more legitimate, while the other party will be in an unfair position. The fact that international law has not yet been fully legal and that the system is based on relations between the countries acting on the basis of power brings with it the tendency of international actors to stand alongside the strong, not just rightful ones during the crisis. The presence of certain behavioral patterns in inter-country relations in the international arena is another factor affecting the approach to crises. In today's world, it has become one of the most important conditions to be able to benefit from crises the support of the international public opinion by evaluating the obstacles and appropriate grounds in the international arena.

In this study, strategies and arguments developed by States in order to influence international public opinion during the crisis will be evaluated through case studies, methods and tools appropriate to time, place and circumstances will be explored on what may be.

Keywords: Crisis Management, International Law, States, Power, Realism